

**Ministerul Educației Naționale
Inspectoratul Școlar Județean Maramureș
Școlala Gimnazială “Nichita Stănescu” Baia Mare**

**“Poezia anotimpurilor”
Ediția IV-a, Baia Mare, 2017**

Simpozion Interjudețean

**ISSN 2286-4660
ISSN-L 2286-4660**

**Coordonatori Simpozion:
prof. înv. primar Pop Lucia
prof. înv. primar Ciociu Laura
prof. Both Vali Lidia Lidia**

Inițiator proiect: prof. înv. primar Pop Lucia

Coordonatori Proiect:

Director prof. Zete Maria

Director adj. prof Breitkopf Marieta

Prof. înv. primar Pop Lucia

Prof. înv. primar Husti Florentina

Prof. înv. primar Ivaszuk Corina Emilia

Prof. înv. primar Chira Emilia

Prof. înv. primar Ciociu Laura

Înv. Afrăsinei Adela

Prof. Bănică Simona

Prof. Surduc Lucia

Prof. Vancea Delia

Întreaga responsabilitate a originalității lucrării revine autorilor

Revista on-line: autorii articolelor

Tehnoredactare: prof. înv. primar Pop Lucia
prof. înv. primar Ciociu Laura
prof. Both Vali Lidia

Cuprins in CAERI Domeniul Cultural-artistic, Literatura, pozitia 763

CUPRINS

1) Creativitate și inovație la ora de limba și literatura română	
Prof. Deloreanu Monica-Liana, Prof. Nica-Lup Aurelia-Luminița, Șc Gimnazială nr.1 Horia....4	
2) Creativitatea în procesul didactic	
Prof.Înv.Primar Nicolae Ruxandra- Ioana, Școala Gimnazială Nr 27, București.....6	
3) Cultivarea creativității în învățământul primar	
Prof Pintilie Alina Cecilia, Școala Gimnazială ”Ștefan Luchian” Moinești.....7	
4) Cultivarea creativității la clasa pregătitoare	
Prof.înv. primar dr. Răducanu Florentina, Școala Gimnazială „Elena Văcărescu”.....8	
5) Dascălul creativ	
Prof. Roxana – Marilena Bragă, Liceul Tehnologic “Dacia” Pitești.....10	
6) Dascălul-suflet de artist	
Prof.înv.pr Suru Camelia Angela, prof.înv.pr, Arnăutu Rozalia, ȘcG „Romul Ladea” Oravița.....12	
7) Dimensiuni creative ale învățământului românesc	
Prof. Jitea Daniela, Școala Gimnazială ”Ghiță Mocanu” Onești.....14	
8) Dimensiuni creative ale învățământului românesc	
Prof. înv. primar Nicolae Mădălina, Școala Gimnazială, com. Măgurele.....16	
9) Dimensiuni creative ale învățământului românesc- Calitate și eficiență – exemple de bune practici	
Prof. Înv. Primar Pagu Gabriela, Școala Gimnazială nr. 10, Galați.....18	
10) Educația de calitate - calea spre o școală creativă și eficientă	
Prof.înv. Rotundu Otilia, Școala Gimnazială ”Krystyna Bochenek”, Poiana Micului.....19	
11) Educația nonformală – educația altfel	
Prof. Custara Elisabeta, Școala Gimnazială “Dr. C-tin Angelescu”, Constanța.....20	
12) Un set de 3 exerciții pentru evaluarea competenței lingvistice	
Prof. înv. primar Pop Aurelia Maria, Șc. Gimnazială “Florea Mureșanu”, Suciu de Sus....23	
13) Evaluarea competențelor de comunicare orală	
Prof. Înv. Primar Husti Florentina-Ioana, Școala Gimnazială “Nichita Stănescu”.....24	
14) Exerciții pentru dezvoltarea competențelor de comunicare ale elevilor	
Prof. înv. primar Buda Voichița, Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir” Baia Mare.....28	
15) Exerciții pentru receptarea mesajului oral	
Prof. înv. primar Pop Dina Claudia, Șc Gimnazială „Florea Mureșanu”, Suciu de Sus.....31	
16) Exerciții pentru receptarea mesajului oral	
Prof. înv. primar Țura Mariana, Șc. Gimnazială “Florea Mureșanu”, Loc. Suciu de Sus....33	
17) Importanța jocurilor didactice în dezvoltarea creativității elevilor	
Prof. înv. primar Rotaru Iuliana, Școala Gimnazială Nr. 12 “B.P.Hasdeu”, Constanța.....34	
18) Încă un pas pentru descoperire și cunoaștere	
Prof. inv. primar Marinescu Marinica, Șc. Gimnaziala ”Nichita Stănescu” Baia Mare.....36	
19) Integrarea elevilor cu CES în învățământul de masă	
Prof. înv. primar Fărcaș Floare, Școala Gimnazială „Nichita Stănescu” Baia Mare.....39	
20) Jocul de rol	
Prof.înv. primar Stănescu Anca, Colegiul Național „Traian Lalescu” Reșița.....41	
21) Calculatorul în Educația Copiilor	
Prof. Both Vali, Școala Gimnazială ”Nichita Stănescu” Baia Mare.....43	
22) Dezvăluirea progresivă	
Prof. Georgeta Chisuiu, Școala Gimnazială ”Dr.V. Babeș”, Baia Mare.....45	
23) Metoda horoscopului	
Prof. Simona Bănică Școala Gimnazială “Nichita Stănescu”, Baia Mare.....47	
24) Modalități de stimulare a lecturii	
Prof. Lucia Surduc, Școala Gimnazială „Nichita Stănescu” Baia Mare.....50	

25) O activitate de neuitat	
Prof. Înv. Primar Popescu Anicuța, Școala Gimnazială Sat Mădulari, Cernișoara.....	52
26) Părintele, prietenul propriului copil	
Inspector pentru învă. primar Onorica Dorca, Inspectoratul Școlar Județean Maramureș....	52
27) Poezia anotimpurilor	
Prof. Înv. Primar Pop Lucia, Școala Gimnazială "Vasile Alecsandri" Baia Mare.....	54
28) Promovarea educației de calitate prin comunicare didactică eficientă	
Prof. Chiru Adelina, Școala Gimnazială „Înv. Clementa Beșchea”, Căpăținești.....	59
29) Selected Reading	
Prof. Moge Dana, Școala Gimnazială „Nichita Stănescu” Baia Mare.....	61
30) Creativitatea ca mod de viață	
Prof.înv. primar Marinica Maria Marinescu, Școala Gimnazială "Nichita Stănescu" ...	64
31) Experimentul de laborator	
Prof. Zete Maria, Școala Gimnazială "Nichita Stănescu", Baia Mare.....	66
32) Secțiune de test - vorbire, clasa a II-a	
Prof. învă. primar Ivaszuk Corina Emilia, Școala Gimnazială „Nichita Stănescu”.....	68
33) Specificul abordării textelor cu accente lirice în învățământul primar	
Prof. învă. primar Ciociu Laura-Carmen, Școala Gimnazială "Nichita Stănescu"	73
34) Stimularea creativității la vârsta școlară mică	
Prof. învă. primar Camelia Bălănescu, Școala Gimnazială Nr. 2 Reșița.....	74
35) Strategii de învățare activă	
Prof. Mureșan Raveca Corina, Școala Gimnazială „Nichita Stănescu” Baia Mare	76
36) Studiul matematicii prin transdisciplinaritate	
Prof. Mariș Marinela, C.T.T.Auto Dr.Tr.Severin, jud. Mehedinți.....	77
37) Sugestii pentru implicarea părinților în formarea competențelor matematice ale copiilor	
Prof. învă. primar Petre Adelina, Școala Gimnazială „Elena Doamna”, Tulcea.....	79
38) Exerciții de ascultare	
Prof.pt.înv.primar Ropan Filip Cristina Mihaela, Șc G. "Al. I. Cuza", Baia Mare.....	80
39) Utilizarea jocului didactic în activitatea educativă	
Prof. învă. primar Chira Emilia, Școala Gimnazială "Nichita Stănescu", Baia Mare.....	82
40) Vorbind despre școală, mereu putem fi creativi !	
Prof. Iancu Ionuț Marian, Colegiul Tehnic „Ion D. Lăzărescu”, Cugir.....	85
41) Cea mai scumpă de pe lume-Proiect de lecție	
Prof. învă. Primar Pop Lucia, Școala Gimnazială "Nichita Stănescu", Baia Mare.....	87
42) Primăvara – proiect interdisciplinar	
Prof. învă. primar, Potorac Silvia, Școala Gimnazială "Elena Văcărescu", București....	90
43) Uite, vine Moș Nicolae!-Proiect didactic	
Prof. învă.primar Diana Dorca-Mărginaș, Școala Gimnazială "Nichita Stănescu".....	92
44) Apa darul vieții- Proiect tematic	
Prof. Aromânesei Carmen, Colegiul Tehnic Ion Mincu Timișoara.....	95

Creativitate și inovație la ora de limba și literatura română

Prof. Deloreanu Monica-Liana, Prof. Nica-Lup Aurelia-Luminița, Școala Gimnazială nr.1 Horia

„*Gândirea există ca gândire umană numai prin creativitate.*”

Immanuel Kant

Creativitatea este darul cel mai de preț al omului, care i-a permis să făurească primele unelte, să stăpânească o parte din natură prin știință și tehnică, să modifice mediul înconjurător, să pătrundă în spațiul cosmic. Imaginația implică interacțiuni cu toate componentele sistemului psihic uman cum ar fi: dorințele, aspirațiile, profunzimea înțelegerii, trăirile profunde ale evenimentelor, experiența proprie de viață, dinamica temperamentală, într-un cuvânt, întreaga personalitate. Oamenii își utilizează creativitatea în cele mai diverse domenii și teritorii, împingându-și până la limită posibilitățile creative.

Termenul de creativitate este foarte general. A crea înseamnă a produce ceva nou în raport cu ceea ce este vechi, cunoscut, uzual. Între conceptele de creativitate și talent nota comună este cea de originalitate. Dovedește talent cel ce demonstrează o originalitate crescută. Deci, talentul corespunde creativității de nivel superior. Toți oamenii sunt în diverse grade creativi și numai unii din ei sunt talentați. Conceptul nou de creativitate admite o mare contribuție a influențelor de mediu și a educației în formarea creativă a fiecăruia. Se consideră că oricare din activități sau profesii poate fi desfășurată la un nivel înalt de creativitate. Ea se manifestă în desfășurarea unui proces și presupune existența unor trăsături de personalitate și a unui context social și organizațional în care se desfășoară.

Eficiența educării creativității la elevi este dependentă de pregătirea științifică și pedagogică a educatorului, de priceperea lui de a dirija în mod judicios activitatea elevilor, de a subordona totalitatea mijloacelor sale didactice obiectivelor propuse.

Dacă ar fi să căutăm sau să definim atributele omului – în orice context de exigențe – educația și creativitatea nu pot lipsi. Se cunosc și se folosesc o mulțime de termeni asociați creativității: dotare, aptitudine, talent, imaginație, inteligență, inventivitate, spirit novator, capacitate.

În educație s-a crezut mult timp ca activitatea creatoare este apanajul exclusiv al unor oameni excepționali, special înzestrați. Dar, de fapt, nu trebuie decât să observăm multitudinea de idei dezvoltată la copii, fantezia lor fiind o garanție perfectă că creativitatea o posedăm cu toții încă din momentul nașterii. De aceea trebuie să le asigurăm elevilor situații în care au șanse de succes, succes care la rândul lui nu vine de la sine, ci implică din partea lor mult efort de muncă creatoare. Putem deci compara elevul cu un planor, iar educatorul cu instructorul care pregătește zborul, are grija de un start corespunzător, în condiții bune, așa încât planorul, odată ridicat, zboară singur și aterizează oricând în condiții de deplină siguranță.

Procesul de formare interactiv presupune acțiune atât din partea profesorului cât și din partea elevului. Profesorul model pentru a crea cadrul optim de învățare este necesar să țină cont de anumite criterii în aplicarea metodelor moderne de învățare, cum ar fi: competențele ce urmează a fi dezvoltate la elevi, nivelul intelectual și capacitățile elevilor, resursele materiale accesibile și gradul de complexitate al conținutului. Astfel metodele inovative trebuie adaptate acestor criterii, pentru ca procesul instructiv-educativ să se desfășoare într-un cadru activ-participativ, de stimulare a învățării.

Metodele inovative presupun o învățare prin comunicare, prin colaborare, care produce o confruntare de idei, opinii și argumente, creează situații de învățare centrate pe disponibilitatea și dorința de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă și activă, pe influența reciprocă din interiorul microgrupurilor și interacțiunea socială a membrilor unui grup.

Elementele moderne se consolidează pe tiparele bine stabilite ale metodelor tradiționale. Nu ar putea exista nicio strategie didactică fără scheletul bine definit al unei strategii didactice tradiționale. Exercițiul este unul dintre procedeele cele mai vechi, dar în același timp atât de contemporan și adaptabil. Inventivitatea poate interveni în realizarea multiplă și inovativă a metodei

prezentate. Vă propunem o modalitate modernă și distractivă, dar în același timp utilă și educativă de ilustrare a exercițiului:

Exercițiu de spargere a gheții *Jocul numelui*. Orice atelier de lucru care se desfășoară la începutul unui an școlar sau în cadrul unui colectiv nou ar trebui să aibă o sesiune de "spargere a gheții" de aproximativ 10 minute, la începutul orei.

Jocul numelui (identificarea propriilor trăsături de personalitate, intercunoaștere) Prenumele însoțit de un adjectiv care să înceapă cu prima literă din prenume. Ex. Sunt Monica cea modestă...

Nume-adjectiv (optimizarea cunoașterii de sine și/sau a celorlalți; identificarea propriilor trăsături de personalitate). Participanții stau pe scaune în cerc. Fiecare trebuie să-și spună numele și un adjectiv care îi reprezintă și începe cu aceeași literă ca și numele lor (ex. Sunt Claudiu cel carismatic) și trebuie să-i prezinte și pe cei care s-au prezentat înainte (ex. Sunt Sorina cea sociabilă, ea e Andreea cea amabilă, iar el e Marius cel manierat).

Metoda „Cubului” poate propune într-un mod interesant și distractiv exercițiul fără a crea impresia de monotonie și tradiționalism. Metoda presupune explorarea unui subiect, a unei situații din mai multe perspective, permițând abordarea complexă și integratoare a unei teme.

Pentru a ilustra aplicabilitatea exercițiului vă propunem un exemplu din activitatea didactică: Pronumele (reactualizare și sistematizare)

1. *Describe* o zi din viața ta, folosind cel puțin câte un tip de pronume studiat. Subliniază-le!
2. *Compară* răspunsurile celor trei elevi și încercuiește numele elevului care și-a învățat foarte bine lecția.

GEORGE Pronumele demonstrativ poate fi de apropiere și de depărtare.

MARIUS: Pronumele demonstrativ poate fi de apropiere, de depărtare și de diferențiere.

VASILE Pronumele demonstrativ poate fi de apropiere, de depărtare, de identitate și de diferențiere.

3. <i>Asociază</i> :	pe sine	adjectiv pronominal demonstrativ
	cartea aceea	adjectiv pronominal posesiv
	fiul meu	pronume reflexiv

4. Analizează cuvintele subliniate:

Acela m-a impresionat.

Speranța dumnealui e mare.

Poveștile l-au uimit întotdeauna pe copilul meu.

5. *Aplică* cele învățate. Pune pronumele la forma cerută:

-pron.dem. de apropiere, feminin, complement circumstanțial de timp, acuzativ;

-pron. personal, forma accentuată, singular, persoana a II-a, complement indirect, dativ;

-pron.reflexiv, forma accentuată, persoana a III-a, complement direct, acuzativ.

6. *Argumentează* în câteva fraze că textul „O, rămâi...” de Mihai Eminescu este operă lirică. Folosește cel puțin trei tipuri pronominale studiate!

Metodele tradiționale și cele activ-participative îmbinate într-o modalitate atractivă în care să fie implicat un nivel crescut de creativitate pot să propună și să realizeze lecții cu adevărat memorabile pentru toți participanții.

Bibliografie:

1. Cornea, Paul, *Introducere în teoria lecturii*, București, Editura Minerva, 1988.
2. Goia, Vistian, Frăgătoiu, Ion, *Metodica predării limbii și literaturii române*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1995.
3. Marinescu, Silvia, Dinescu, Rodica, *Invitație la educație*, Pitești, Editura Carminis, 2003.
4. Parfene, Constantin, *Metodica studierii limbii și literaturii române în școală*, Iași, Editura Polirom, 1999.

Creativitatea în procesul didactic

Prof. înv. Primar Nicolae Ruxandra- Ioana, Școala Gimnazială Nr 27, București

Creativitatea este un proces mental și social care implică generarea unor idei sau concepte noi, ori favorizează noi asocieri ale minții creative între idei sau concepte deja existente. Creativitatea determină realizarea unor produse noi, inovative, ce poartă amprenta “creatorului”.

Creativitatea este un element definitoriu pentru orice cadru didactic. Întreaga activitate didactică este construită cu atenție, trudă și măiestrie de profesor. Creativitatea îi oferă posibilitatea de a alege cele mai bune metode și procedee în procesul instructiv-educativ. Totodată, ea este o însușire deosebită, ce sprijină profesorul să se adapteze mai ușor nevoilor și cerințelor clasei.

Fiecare copil este unic, la fel și fiecare an școlar, fiecare serie de elevi. Un cadru didactic trebuie să fie mereu pregătit atunci când intră în clasă, iar lecțiile pe care le pregătește nu pot fi potrivite pentru două clase de același nivel sau pentru serie următoare de copii. Particularitățile clasei sunt unice, căci cei ce fac parte din acel colectiv sunt unici. Din acest motiv, un cadru didactic responsabil va căuta mereu cele mai bune metode pentru a se adapta specificului clasei, cerințelor elevilor, nivelului lor de cunoștințe, capacității lor de înțelegere. Pentru a se putea “mula” corect, profesorul trebuie să dea dovadă de creativitate, să poată preda același conținut, în maniere diferite.

Cele mai multe jocuri sau activități recreative din cadrul orelor de curs, sunt născute din creativitatea profesorului care simte că elevii săi au nevoie de “altceva” în momentul respectiv. Atunci când învățătorul își propune, spre exemplu, în cadrul unei ore Limbă și literatură română, cu subiectul “Textul liric”, să îi facă pe elevi să înțeleagă ce este poezia, cum sunt construite versurile și care sunt cuvintele care rimează, își proiectează atent pașii încă dinaintea orei. Totuși, pe parcursul lecției, elevii pot dovedi că nu înțeleg conținuturile transmise sau că se plictisesc. De aceea, este nevoie un mic joc, o activitate care să îi scoată pe elevi din rutina orei. Această activitate poate fi construită pe loc. În cazul elevilor mei, am întâmpinat dificultăți găsirea unor cuvinte care să rimeze cu cele date. Din acest motiv, am construit rapid o activitate tip joc în care elevii, grupați în echipe de câte 4, au primit câte 4 bilețele pe care erau scrise cuvinte ce rimau două câte două. Cu ajutorul lor au redactat o strofă dintr-o poezie. O altă activitate a fost aceea de a distribui fiecărui elev câte un bilețel pe care se afla scris un cuvânt, căruia îi corespundea ca rimă un altul. Pe rând, elevii s-au ridicat și și-au căutat în clasă “perechea”. Menționez că cele două exerciții nu au fost planificate dinainte, ci construite pe parcurs, în timpul orei, iar rezultatul a fost cel dorit: elevii s-au destins și au înțeles mai bine, mai ușor, cum trebuie construite cuvintele, astfel încât să aibă rimă.

Creativitatea cadrului didactic trebuie să se reflecte și în elevii săi. Orice profesor este dator să cultive și să dezvolte creativitatea elevilor săi, în procesul instructiv-educativ. Copiii sunt obișnuiți să li se spună mereu ce au de făcut, care sunt pașii pe care trebuie să îi urmeze în rezolvarea unor probleme sau în construirea unor elemente. Un profesor creativ, va ști cum să le îndrume pașii spre dezvoltarea propriei creativități. Am încercat să dezvolt creativitatea elevilor mei în cadrul orelor de Arte vizuale și abilități practice, astfel: timp de un minut, fără să ridice creionul de pe hârtie, aceștia au trasat linii în diferite direcții. La final, din liniile trasate, au avut ca sarcină de lucru să identifice obiectele desenate inconștient, involuntar, și să le evidențieze colorându-le sau conturându-le. În cadrul aceleiași discipline, le-am oferit elevilor materiale de lucru: hârtie colorată, foarfece, lipici, scobitori, suluri de hârtie și sfoară, cu care să construiască un obiect decorativ, lucrând în perechi. La început, le-a fost destul de greu să se decidă asupra obiectului, având în vedere că nu au primit o sarcină fixă, concretă. În final, au realizat obiecte haioase, drăguțe, pline de creativitate și umor: roboței, căsuțe pentru păpuși, suporturi de creioane, ghetuțe (pentru Moș Nicolae), penare, vase cu flori din hârtie și multe altele.

Creativitatea este, așadar, un dar de preț, pe care trebuie să îl dezvoltăm, să îl îngrijim și să îl utilizăm cât mai des în activitățile didactice și nu numai. “Creativitatea înseamnă străpungerea lumescului pentru a găsi minunatul”. (Bill Moyers)

Cultivarea creativității în învățământul primar

Pintilie Alina Cecilia, Școala Gimnazială "Ștefan Luchian" Moinești

Creativitatea, dimensiunea complexă a personalității umane, este influențată de diverși factori care acționează asupra individului pentru a crea contextul necesar funcționării acesteia.

Din punct de vedere psihologic, creativitatea este capacitatea specific umană, privită atât ca proces, cât și ca produs.

Forma cea mai înaltă a activității omenești, creativitatea relaționează cu celelalte laturi ale personalității. De aceea, acțiunea educativă – ca demers conștient în scopul dezvoltării elevului – are rolul stimulării resurselor intelectuale, afective și volitive ale acestuia.

„Progresul omenirii nu este posibil fără activitatea creatoare, teoretică și practică a oamenilor. Din acest motiv este firesc ca activitatea creatoare să fie considerată ca forma cea mai înaltă a activității omenești.” (Al. Roșca, 1972, p. 8)

Marele pedagog I.C. Petrescu afirma că este creator oricine în ocupația sa dacă *„nu se mulțumește să săvârșească în chip mecanic ceea ce a apucat din moși-strămoși, ci caută și el să adauge locului unde șade, lucrării ce făurește ceva din personalitatea sa...”*.

Stimularea creativității elevilor are la bază anumite principii. Este important:

- să dezvoltăm creativitatea copiilor, ținând cont de motivația elevilor;
- să tratăm elevii cu respect și iubire;
- să-i implicăm în învățarea activă;
- să creăm situații de învățare relaxante, dar și stimulante;
- să favorizăm cooperarea;
- să descurajăm competiția.

Metode și procedee de stimulare a creativității:

- brainstorming;
- scrierea creativă;
- rezolvarea creativă de probleme;
- vizualizarea;
- asociații libere.

Programul de antrenament creativ trebuie să urmărească obiective precum:

- dezvoltarea capacității de a comunica corect și coerent, prin folosirea conștientă a elementelor de limbaj învățate;
- stimularea elevilor pentru a-și exprima primele idei care le vin în minte;
- formarea deprinderii de a asculta cu atenție și de a colabora cu membrii grupului de apartenență;
- cultivarea independenței;
- dezvoltarea gândirii divergente și convergente;
- formarea obișnuinței de a verifica propriile soluții;
- formarea sensibilității față de activitatea de căutare a elementelor esențiale;
- formarea unor mecanisme de autoapărare la frustrare și de a învinge timiditatea.

La finalul școlarității mici, creativitatea capătă noi dimensiuni: elevul este pus în situația de a crea texte proprii, respectând anumite criterii. Compunerile imaginative presupun crearea unor condiții favorizante: lecturi prealabile pe teme diverse, extragerea unor expresii și introducerea acestora în contexte noi.

Activitățile angajate în formarea capacității de comunicare, în cadrul cărora elevii exersează actul vorbirii, contribuie la cultivarea creativității școlarilor mici.

Activitățile de formulare a unui mesaj realizează o sinteză a ceea ce au învățat elevii, dar constituie și un prilej de valorificare a experienței de viață a acestora și de manifestare a imaginației.

Studiul elementelor de construcție a comunicării contribuie la formarea deprinderii de autocontrol, de autoreglare a exprimării corecte. Dezvoltarea spiritului creator prin studiu

elementelor de construcție a comunicării înseamnă asigurarea condițiilor de aplicare în practică a noțiunilor și categoriilor gramaticale.

Formarea capacității de lectură are drept conținut creații literare ale unor scriitori cunoscuți. Acestea reprezintă modele de urmat în elaborarea unor povestiri care solicită imaginația elevilor.

Creativitatea copiilor este favorizată de măsura în care sunt create condițiile unei comunicări eficiente care presupune nu numai emiterea și receptarea mesajului, ci și înțelegerea conținutului informațional, prelucrarea și interpretarea datelor, precum și reflectarea la cele ascultate sau citite.

Realizarea unor afișe în cadrul unor proiecte, presupune din partea elevilor implicare activă. Creativitatea încununează efortul acestora. Ei aplică în mod creativ cunoștințele dobândite în activitățile formale, non-formale și informale.

Prezentăm câteva produse ale activității elevilor clasei a IV-a A de la Școala Gimnazială „Ștefan Luchian” Moinești, la finalul campaniei: „*Voluntariat pentru un mediu curat!*”, activitate desfășurată în parteneriat cu Administrația Publică Locală Moinești:

Bibliografie:

1. Călugărița, A., *Exerciții și jocuri distractive*, Ed. Dor, Tecuci, 2008
2. Șerdean, I., *Didactica limbii și literaturii române în învățământul primar*, Ed. Corint, București, 2007

<http://www.didactic.ro/> , consultat în data de 20.04.2017

Cultivarea creativității la clasa pregătitoare

Profesor învă. primar dr. Răducanu Florentina, Școala Gimnazială „Elena Văcărescu”

Indiferent de definirea conceptului, psihologii admit unanim faptul că fenomenul creativității nu este apanajul exclusiv al unei minorități. El este o caracteristică general umană, deoarece fiecare individ posedă însușiri care îi vor permite acte creative, dar la niveluri diferite de realizare. În acest context, sarcina de bază a educației este dezvoltarea și structurarea forțelor creative existente în fiecare individ, în așa fel încât activitatea individuală să devină în mod firesc și o activitate creativă. Problema fundamentală a cadrelor didactice este „Ce se poate face pentru stimularea creativității elevilor? Care sunt coordonatele unei educații în vederea obținerii creativității?” A. D. More ne atrage atenția că „nu va exista vreodată un ghid al creativității astfel

alcătuit și indexat încât să-l putem deschide la un anumit capitol pentru a ști ce avem de făcut sau de gândit în etapa următoare. Există totuși anumite metode și principii călăuzitoare cu caracter general, ce se pot aplica în multe sau, poate în majoritatea problemelor legate de creativitate.”(More, 1975, apud Sălăvăstru 2004)

Un prim pas în cultivarea creativității în școală ar consta în formularea obiectivelor instructiv-educative. Cultivarea imaginației să nu apară pe undeva, la urmă, printre scopurile secundare. Ea trebuie să figureze alături de educarea gândirii. E nevoie să combatem însuși comportamentul cultural, care se manifestă la unii profesori de a privi exercițiile de creație ca pe un simplu joc, fără consecințe serioase asupra dezvoltării intelectuale. Progresele gândirii în soluționarea de probleme depind în mare măsură de introducerea unor modificări, construcții, presupunând tocmai un minim de inovație. Trebuie ținut seama și de faptul că pentru dezvoltarea creativității nu numai factorii intelectuali sunt importanți ci și cei nonintelectuali (motivația, afectivitatea, atitudinile creative). Obiectivele procesului de învățământ trebuie în așa fel gândite încât să ofere condiții propice de manifestare personalităților creatoare. Și pentru că am amintit de personalitățile creatoare, cercetările în domeniu au relevat faptul că procesul creației nu poate fi separat de personalitatea creativă. T. Tardif și R. Sternberg (1998, apud Sălăvăstru 2004) sintetizează rezultatele mai multor studii asupra caracteristicilor motivațional-atitudinale ale acestora: spirit de aventură, perseverență, înclinație spre cercetare, deschidere către experiențe noi, spirit de lider, disciplină și capacitate de ordonare a propriei activități, motivație intrinsecă, centrare pe sarcină, realizare independentă, competitivitate, nevoie de intimitate, prezență socială bună, toleranță la ambiguitate, interese multiple, valorizarea originalității și creativității, nenconvenționalitate în comportament, nevoie de „experiențe de vârf”.

Foarte importantă pentru educarea creativității este atitudinea cadrului didactic. Condiția primă a dezvoltării creativității elevului este ca profesorul să știe ce înseamnă a fi creativ, să aibă cunoștințe de bază despre creativitate. Este necesară, de asemenea, respectarea personalității creatoare a elevului. Acest lucru nu este ușor dacă ne gândim la faptul că elevii creativi pun întrebări incomode, oferă soluții inedite de rezolvare a problemelor, nerespectând procedeele stereotipe, fiind uneori de o curiozitate supărătoare.

Considerăm că dezvoltarea și stimularea creativității trebuie să înceapă de la clasele mici, chiar de la grădiniță, odată cu intrarea copilului în sistemul educațional. Mă voi referi pe scurt la propria experiență în acest sens, legată de clasa pregătitoare. Pe lângă utilizarea metodelor activ-participative (metoda „R.A.I”, „Cubul”, „Pălăriile gânditoare”, „Explozia stelară” ș.a.) am folosit jocuri cum ar fi completarea de silabe pentru a forma cuvinte, imaginarea unui dialog între personaje ilustrate, crearea unei povești care să corespundă unei litere date (în care personajele să aibă nume cu inițiala literei date), formarea de cuvinte cu litere date, completarea de propoziții, alegerea unui personaj de poveste și enumerarea motivelor pentru care ar vrea să-i semene, imaginarea unui mesaj pe care un personaj de poveste cunoscut l-ar transmite copiilor ș.a. Aceste jocuri, și nu numai, pot fi integrate în orele de Comunicare în Limba Română, Dezvoltare personală, dar și ca activități în completare la alte discipline.

La vârsta școlară mică, elevii se exprimă mai mult decât la alte vârste prin desen. Astfel putem stimula creativitatea micilor școlari utilizând aceasta particularitate a lor. Însușirea alfabetului poate fi însoțită de un desen creativ, în care fiecare literă desenată pe o foaie de hârtie, este transformată de copii într-un obiect sau într-un personaj. Pentru stimularea lecturii, personal am inițiat la clasă un proiect intitulat „O carte pe zi”, în care le citesc elevilor mei zilnic câte o carte ce conține o poveste ilustrată adecvată vârstei lor, urmând să desprindem împreună morala poveștii și să ne imaginăm un alt final al fiecărei povestiri. Ideea proiectului a fost generată de observarea dificultății de care dau dovadă elevii mei în a asculta și a înțelege o poveste citită, în comparație cu plăcerea și ușurința pe care o au în a viziona o poveste la videoproiector. Pentru a-i stimula și mai mult în ascultarea poveștilor, la sfârșitul fiecărei activități, copiii desenează personajele principale din poveste, urmând a organiza o expoziție cu acestea. Tot ei aleg prin vot desenul câștigător, care de multe ori primește o diplomă sau medalie. Scopul proiectului meu s-a dovedit împlinit, întrucât copiii au exprimat tot mai des curiozitatea pentru cărți și plăcerea lecturii, care treptat va continua în

obișnuința și plăcerea propriei lecturi de mai târziu. Fără a se înțelege că pledez contra utilizării mijloacelor mass-media, pe care le folosesc și le consider extrem de utile, consider că lectura personală îmi aduce o contribuție de necontestat la dezvoltarea gândirii, a imaginației creatoare și a dezvoltării ca personalitate.

Și pentru că vorbeam despre particularitățile copiilor la clasele pregătitoare și predilecția lor pentru exprimarea prin desen și activități practic-aplicative, această perioadă de vârstă oferă prilejul realizării a numeroase lucrări practice prin care stimulăm imaginația și creația. Este vorba despre picturi și desene, colaje și realizarea de obiecte practice cum ar fi semne de carte, suporturi de pahare, jucării diverse, împletituri, felicitări, ornamente, machete, toate acestea presupunând imprimarea unei note personale pe o temă dată. Am remarcat plăcerea și bucuria cu care școlarii din clasa pregătitoare realizează lucrări plastice, fapt ce contribuie la formarea și dezvoltarea deprinderilor specifice acestor activități, dar și la dezvoltarea creativității.

Deosebit de importantă este activitatea în afara clasei și extrașcolare în dezvoltarea și cultivarea imaginației și creativității. Aici se pot exersa diferite metode de stimulare a imaginației, cum ar fi atelierele de lucru. Profesorii pot organiza întâlniri cu oameni de știință sau de artă, care pot vorbi despre munca lor, despre dificultăți și satisfacții. Aceștia pot trezi vii interese pentru problemele ce-i preocupă. Vizitarea expozițiilor, muzeelor, excursiile largesc orizontul, câmpul fanteziei copiilor și sunt surse nepuizabile de întrebări.

Nu există rețete miraculoase prin care să putem realiza stimularea creativității copiilor. Sugestiile oferite se pot constitui în strategii nespecifice care, chiar dacă nu ar duce în mod automat la obținerea unor progrese evidente pe linia dezvoltării creativității, sunt importante, deoarece favorizează manifestarea atitudinilor creative și, mai ales, a aptitudinii de a căuta și formula probleme. În esență, predarea orientată spre creativitate implică un set de condiții favorabile, iar hotărâtoare este încurajarea elevilor să lucreze și să gândească independent, să-și exprime gândurile și emoțiile într-un mod cât mai deschis

Bibliografie

Amabile, Teresa, Creativitatea ca mod de viață. Ghid pentru părinți și profesori, Editura Științifică și Tehnică, București, 1997

Crețu, C., Psihopedagogia creativității și talentului, Curs ID, Editura Universității Al. I. Cuza, Iași, 2002

Sălăvăstru, Dorina, Psihologia Educației, Editura Polirom, Iași, 2004

Dascălul creativ

Prof. Roxana – Marilena Bragă, Liceul Tehnologic “Dacia” Pitești

O cale de dezvoltare a comportamentelor creative o constituie asimilarea noului prin antrenarea imaginației și a inteligenței, prin informații la zi în specialitate, prin cercetare. Pot fi creative nu numai persoanele înzestrate, talentate, ci orice om interesat să-și descopere comportamentul creativ de care dispune și să-l exerseze în munca didactică, realizând o activitate creatoare educativă cu copii, pentru copii.

Învățământul are menirea de a asigura fundamentele esențiale ale ființei umane în devenirea ei ca individualitate socială, și, respectiv, ca personalitate. Personalitatea este apreciată ca vârsta ce cuprinde cea mai importantă experiență educațională din viața unei persoane, perioada în care, în imaginația copilului se reflectă realitatea, fiindcă ea nu creează nimic care să nu fi fost dat într-o formă sau alta în experiență.

Un educator care este conștient de importanța lui, nu va ignora niciodată proiectarea riguroasă a instruirii copiilor, planificarea procesului de cunoaștere și va opta să meargă pe o cale de organizare creatoare ce va pune în evidență condiții optime de asimilare a conținuturilor învățării, de a concentra eforturile copiilor în rezolvarea sarcinilor lui prin activități organizate dar și prin cele spontane, de a rezolva sarcinile anevoioase și a forma copilul în sens pozitiv.

Importanța literaturii pentru elevii de liceu în cultura unei țări este imensă, pentru că le permite acestora un dialog cu generațiile trecute, dar și cu scriitorii contemporani. Cărțile de literatură ajută la dezvoltarea competenței de comunicare și a competenței culturale, ambele vizate de programele școlare. Despre dezvoltarea creativității, nu se menționează, însă, nimic în aceste programe.

Lectura, este faptul de a citi. *Creativitatea* ar putea presupune conceperea unui produs nou, original, valoros. Întrucât *Programa școlară de limba și literatura română pentru clasa a IX-a* permite o selecție a unor texte adecvate, propunerea mea va viza o astfel de activitate.

Pentru tema: “**Adolescența și iubirea**”, aplicația are loc pe textul “**Romeo și Julieta**” de William Shakespeare.

Scopul:

- cultivarea și stimularea gustului esthetic în domeniul literaturii și al artei (muzică, pictură, desen, design vestimentar);

- stimularea gândirii creative și a imaginației.

Clasa a IX-a, profil tehnologic;

Timp alocat 3 ore

Competențe specifice:

2.3. compararea ideilor și a atitudinilor diferite în dezvoltarea aceleiași teme literare;

2.4. folosirea unor modalități diverse de înțelegere și de interpretare a textelor literare studiate;

2.7. compararea limbajului muzical cu acela al textului scris;

3.1. identificarea și explicarea relațiilor dintre opera literară studiată și contextual cultural în care a apărut aceasta.

Exerciții (sarcini de lucru cu răspuns scurt) pornind de la text:

1. **Înainte de lectură propriu – zise** (copiii au auzit de povestea celor doi îndrăgostiți, chiar dacă nu au citit opera literară):

a). Cu ce imagine asociați acest cuplu celebru?

b). De ce credeți că scriitorii aleg teme precum iubirea?

2. **După lectura cărții:**

Pentru acest text elevii au avut de completat un *jurnal de lectură* ce cuprindea și exerciții creative:

A. Ipoteza imaginativă:

a) Dacă aș fi Romeo/ Julieta...

b) Dacă aș putea schimba ceva...

c) Dacă aș fi prezent la balul organizat de familia Capulet...

Cerință pentru fete / băieți: Imaginează-ți că ești Julieta / Romeo și redactează o scrisoare de dragoste adresată lui Romeo, respectiv Julietei. Gândește-te apoi cum îi vei trimite scrisoarea.

Alte exerciții care vor fi rezolvate de elevi individual:

a). Imaginați-vă că sunteți croitori angajați la curtea lui Capulet și trebuie să creați costume pentru balul care se apropie. Realizați câteva schițe și faceți apoi o scurtă prezentare a fiecăruia.

b). Realizați o copertă pentru cartea care conține tragedia “Romeo și Julieta” de W. Shakespeare. Metod de lucru este la alegere: pictură, desen, colaj etc.

c). Scrieți un alt început sau un alt final al acestei piese de teatru!

d). Rescrieți o scenă preferată din piesa lui Shakespeare (scena balconului, scena balului), transpunând-o în epoca actuală! Reduceți amploarea acesteia la maxim 20 de replici.

Binomul imaginativ:

Cerință: Creează posibile sau imposibile legături între cuvintele *monogramă* și *doică* (sau *balcon* și *furculiță*). Folosește-le apoi într-o compunere de 10 – 15 rânduri, căreia să-i dai un titlu potrivit.

Exerciții creative pot fi realizate și la alte clase decât la clasa a IX-a, respectiv, la clasa a X-a. Este vorba despre basmul cult, “Povestea lui Harap – Alb” de Ion Creangă, pentru care elevii pot propune o serie de alte probe, sau pot oferi o variantă în care fiul cel mic al craiului scapă de supunerea Spânului, sau pot oferi o variantă total nouă și originală a basmului.

De asemenea, în cazul nuvelei fantastice “Nopti la Serampore” de Mircea Eliade li se poate cere să modifice fantastical, să pună personajele în alte situații care să le încurce. În cazul romanului “Ion” de Liviu Rebreanu li s-ar putea cere să facă o schiță a familiilor din roman, urmând să producă și alte interacțiuni între personaje, așa cum le-ar fi plăcut lor să și le imagineze.

Există, deci, tehnici, care le pot dezvolta elevilor, chiar și celor de liceu, creativitatea.

Dascălul-suflet de artist

Prof.inv.pr Suru Camelia Angela, prof.înv.primar, Arnăutu Rozalia, Șc G „Romul Ladea” Oravița

“Fără creativitate nu există soluții la probleme, nu există o viziune a viitorului, nu există găsirea oportunităților și fructificarea lor, nu există alternative, nu există exprimarea ființei umane la întregul ei potențial.” (Pera Novacovici)

Dascălul a fost, este și va rămâne un etern suflet de artist. În el se împletesc laolaltă dragostea pentru arta cuvintelor, frumusețea magică a penelului, magia fermecătoare a sunetului, tainica lume a cifrelor, dar și multe, multe alte calități artistice.

Comportamentul creativ se formează în cadrul exercitării profesiei. Fiecare educator posedă în sine, cu un grad specific lui, un potențial creativ ce poate fi manifestat în practica educațională dacă este încurajat, favorizat, bine orientat și dezvoltat.

Comportamentele creative se pot dezvolta evitând desfășurarea jocurilor și activităților după aceleași tipicuri, ritualuri pedagogice, folosind în schimb spontaneitatea, fantezia constructivă, cutezanța. O altă cale, de dezvoltare a comportamentelor creative, o constituie asimilarea noului prin antrenarea imaginației și inteligenței, prin informații la zi în specialitate, prin cercetare.

Pot fi creative nu numai persoanele înzestrate, talentate, ci orice om interesat să - si descopere comportamentul creativ de care dispune și să - l exerseze în munca didactică, realizând o activitate creatoare educativă cu copiii, pentru copii.

Toți dascălii sunt frumoși, pentru că frumusețea lor interioară îi face să fie speciali. Devotamentul față de copiii cărora se străduiesc să le insuflă dorința cunoașterii îi face să devină frumoși în ochii tuturor.

Arta cuvintelor!!! Ce lume magică, cu zâne, palate de aur și cleștar, dar și cu imense labirinturi pline de capcane primejdioase. O dată străbătut labirintul și învinse pericolele, poți spune că artistul și-a terminat treaba, aceea a șlefuirii unui suflet de om.

Pentru a ușura trecerea prin labirintul plin de capcane, am apelat la tot felul de viclășuguri: poezioare care să ne ușureze înțelegerea tuturor noțiunilor atât de abstracte pentru mințile fragede ale piticilor noștri, desene, cântecele, jocuri, tot ceea ce ne-a putut ușura această muncă nubilă, aceea de a crește oameni...

Un dascăl lipsit de creativitate nu are ce căuta în această meserie. Zi de zi, el trebuie să ceară informații, să le adapteze particularităților de vârstă ale elevilor săi și să știe să facă totul să

pară mereu o joacă. Va da dovadă de inventivitate și ingeniozitate, astfel ca orice noțiune nouă să pară ușor de asimilat de către cei mici.

Călătoria alături de micuții învățăcei prin capcanele stufoase ale disciplinelor școlare este o călătorie anevoioasă, cu capcane multe, din care ne străduim să ieșim mereu învingători. Astfel, apelăm mereu la tot felul de șmecherii, menite să fixeze mai bine în mințile fragede noțiunile atât de abstracte uneori.

Pentru scrierea corectă a unor cuvinte, de exemplu, am scris poezioare pe care elevii, învățându-le, și exersând pe baza lor, să poată deveni buni scriitori ai limbii române .

Nu e greu, deși îți pare...
Corect știi să scrii tu oare?
Scriu "copiii"? scriu "copii"?
Nu mă mai încurc, să știi!
În silabe de-l despart,
Sunt isteț, știu imediat!
Spun: "Ea are doi co-pii."
Două silabe, deci doi "i"!
Dacă spun: "Co-pi-ii lui..."
Trei silabe, trei "i" pui...
Joacă-te, acum, căci știi...
Sigur nu vei mai greși!
Cât despre "copiilor",
Doi "i" în interior!
Niciodată nu sunt trei...
Învăță și tu, de vrei!

La orele de muzică, unde totul pare atât de greu la început și copiii încurcă cu ușurință locul notelor muzicale pe portativ, ne-am confecționat tăblițe individuale, pe care am exersat cu markerul, învățând o poezie care ne-a fost de foarte mare ajutor.

Prima-n gamă DO se-arată
Sub portativ, pe-o linie!
După el, aleargă-dată
Sub prima linie, nota RE...
MI urmează imediat
Pe prima linie-i cocoțat!
FA pășește repejor,
Pe primul spațiu... ce ușor!
SOL urcă puțin mai sus,
Pe-a doua linie el s-a pus!
După el urmează LA
Pe-al doilea spațiu, nu uita!
Pe-a treia linie urcă SI...
Ce simplu e acum, când știi!
Am ajuns și la DO₂...
Pe spațiul trei, spune cu noi!
MI, SOL, SI, tu nu uita!
Pe linii stau întotdeauna!
FA, LA, DO₂, imediat,
Pe spații stau, nu le-am uitat!
DO și RE sunt singurele...
Sub portativ le așez pe ele.

Astfel de ajutoare am folosit și la celelalte discipline, la matematică și explorarea mediului, la educație civică și chiar istorie sau geografie. Cu succes am folosit cântecele, jocuri, dar și

metodele moderne de predare: brainstormingul, cvintetul, jurnalul cu dublă intrare etc., dar și nelipsite jocurile on-line.

Cu un arsenal bogat, poți, cu ușurință să intri în mințile copiilor și să îi faci să iubească școala și să ia totul ca pe o joacă.

Bibliografie:

Amabile, T., *Creativitatea ca mod de viață, Ghid pentru părinți și profesori*, Editura Știință și Tehnică, București, 1997

Jiga, I., Negruț, I., *Învățarea eficientă*, Editura Editis, București, 1999

Dimensiuni creative ale învățământului românesc

Jitea Daniela Școala Gimnazială "Ghiță Mocanu" Onești

„Creativitatea nu înseamnă să găsești un lucru, ci să faci ceva din el după ce l-ai găsit.”

James Russell Lowell

Creativitatea este o formă superioară a activității umane, fiind un fenomen extrem de complex cu numeroase aspecte, fațade sau dimensiuni. Ea este definită de unii autori ca fiind aptitudinea sau capacitatea de a produce ceva nou și de valoare. Pentru alții creativitatea nu este aptitudine sau capacitate, ci proces, prin care se realizează produsul. În sens mai larg, creativitatea se referă și la găsirea de soluții, idei, probleme, metode care nu sunt noi pentru societate, dar la care s-a ajuns pe o cale independentă.

Progresul creativității se realizează și prin metode și procedee specifice, de care beneficiază procesul instructiv-educativ: metodele active cum ar fi învățarea prin descoperire, descoperirea dirijată (călătoriile pe hartă, continuarea unei nuvele sau povestiri), brainstormingul, sinectica, metoda 6-3-5, metoda „Philips 6-6”, discuția panel. De asemenea, un rol important îl au metodele moderne de predare-învățare, centrate pe elev.

De exemplu o metodă activă folosită este jocul de rol, care solicită creativitate și participare intensă, mobilizarea competențelor și a cunoștințelor anterioare și, în egală măsură, improvizație. Jocul de rol este o strategie prin care copiii imită personaje din povești sau acțiuni, de exemplu: „De-a doctorul”, „La piață”, „La bibliotecă”, fragmente din Amintiri din copilărie „La cireș”. Simularea constă în punerea în scenă a unor situații similare celor din viața reală, copiii își păstrează atitudinile, valorile și nu joacă un personaj, ci interpretează o situație. Li se poate cere copiilor să elaboreze o compunere care are în centru un obiect simplu – o frunză, un nasture etc. se pot utiliza exerciții de tip problematic (elevii trebuie să formuleze întrebări în legătură cu obiecte cunoscute); exerciții combinate (realizarea unor mici compuneri pe baza unor tablouri cu diverse scene sau formularea moralei ce se desprinde dintr-un astfel de tablou); profesorul le poate cere elevilor să creeze o problemă și să o rezolve singuri, individual sau în grup; pot să imagineze probleme cu mai multe soluții; foarte interesante sunt călătoriile pe hartă la geografie;

Un alt exemplu pentru a stimula creativitatea este povestea cu început dat sau povești libere, după un șir de ilustrații, o siluetă, după o machetă sau planșe. Cu ajutorul acestei metode antrenăm capacitatea de elaborare verbal- expresivă, a imaginației, a inovației, a creativității. Desenele libere antrenează creativitatea, folosind metode și materiale diverse. Modelarea cu ajutorul lutului stimulează creativitatea preșcolarului, jocurile de tip puzzle, precum și desenul liber.

La educarea creativității sunt importante, deopotrivă, metodele, relația profesor-elevi (autentic democratică și de cooperare), atitudinea adultului față de elev (deschisă și receptivă față de copil și de valorile creativității sale) și atmosfera pe care cadrul didactic o instaurează în clasă.

Trebuie să fim conștienți și să combatem anumite piedici în calea manifestării imaginației, creativității. Asemenea obstacole exterioare sau inerente individului sunt denumite, de obicei, blocaje.

Notele școlare, ca expresie a randamentului la învățătură, nu pot reflecta întru totul nivelul creativității. Elementele care opun aceste două categorii sunt mai semnificative decât cele care le apropie. Există și aspecte comune creativității și performanței școlare: volumul de informații, fluiditatea gândirii, gândirea independentă, perseverența în urmărirea scopului. Majoritatea cercetătorilor au ajuns la aceeași concluzie: la aceleași rezultate pe plan școlar ajung atât elevii preponderent inteligenți, cât și cei preponderent creativi. Doar calea e diferită: primii- printr-o muncă susținută și ordonată, ceilalți prin spontaneitate și salturi în utilizarea efortului.

După Augusto Cury, psihiatru și educator, cadrele didactice trebuie să se axeze pe anumite criterii care să le ghideze activitatea la clasă, pentru a-i pregăti pe tineri pentru viață. El consideră că foarte importantă este educarea emoției elevilor, care înseamnă printre altele, învățarea lui „a gândi” înainte de a reacționa, acceptarea sentimentului de frică, managementul propriilor gânduri, filtrarea stimulilor stresanți și capacitatea de a opera și cu contradicțiile vieții, nu doar cu probleme concrete, curajul de a-și asuma riscuri și a ști să piardă.

Profesorii trebuie să pătrundă în inima elevilor dându-le exemple de viață, povestindu-le din experiența proprie sau a altora, rezolvând conflictele prin blândețe și surprinzându-i cu reacții neașteptate.

În concluzie, pentru educarea spiritului creativ în școală este necesară schimbarea modului de gândire tradițional, a stilului de lucru în clasă, a atitudinii față de elevi.

Bibliografie:

- Cerghit, Ioan, *Metode de învățământ*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1976;
 Cucos, Constantin, *Pedagogie*, Editura Polirom, Iasi, 2001;
 Maria, Gârboveanu, *Stimularea creativității elevilor în procesul de învățământ*, Editura didactică și pedagogică, București, 1981;
 A. Cury, *Părinți străluciți, profesori fascinanți*, Ed. For You, București, 2005.

Dimensiuni creative ale învățământului românesc

Prof. învă. primar Nicolae Mădălina, Școala Gimnazială, com. Măgurele

În prezent există sute de modalități prin care este definită creativitatea. În general, psihologii susțin că „a fi creativ” înseamnă „a crea ceva nou, original și adecvat realității”.

„Prin creativitate se înțeleg adeseori factorii psihologici ai unei performanțe creatoare viitoare, într-un domeniu sau altul al activității omenești” (AL. Roșca - Creativitatea, București, Ed. Enciclopedică Română, 1972, pag 9)

Creativitatea este un fenomen extrem de complex, cu numeroase fațete sau dimensiuni. Paul Popescu -Neveanu surprinde acest lucru afirmând: „Creativitatea are mai multe accepțiuni : de desfășurare procesuală specifică, de formațiune complexă, de personalitate, de interacțiune psihosocială, toate intervenind sincron și fiind generatoare de nou”

Dintre factorii de natură intelectuală care influențează creativitatea, imaginația reprezintă funcția esențială a procesului de creație originală. Fiind componenta cea mai importantă a creativității, însușirile prin care ea se manifestă pot fi considerate drept principalele caracteristici ale creativității. Ele sunt:

Fluiditatea - posibilitatea de a-ți imagina, în scurt timp, numeroase imagini sau idei, unele fără utilitate, dar printre ele găsindu-se și cele adecvate soluției căutate;

Plasticitatea - ușurința de a schimba punctul de vedere, modul de abordare a unei probleme, când un procedeu se dovedește inoperant;

Originalitatea - expresia noutății, a inovației. Când vrem să testăm această capacitate a cuiva, ea se poate constata prin raritatea statistică a unui răspuns, a unei idei ;

Flexibilitatea - aptitudinea de a produce un număr de grafisme ce aparțin unor clase diferite.

Nivelul gândirii, inteligența este un alt factor ce poate influența creativitatea unei persoane. Gândirea este menită să stabilească relații și să verifice valabilitatea soluțiilor oferite de imaginație. Psihologul american P. Guilford a reliefat existența unei „gândiri convergente”, care ne poate duce la o singură soluție, spre deosebire de gândirea divergentă care ne oferă mai multe soluții. Există diferențe specifice: inteligența este mai importantă în domeniul științific, având însă un rol mult mai mic în artă, de exemplu.

Predispozițiile și capacitățile intelectuale nu sunt suficiente pentru ca cineva să devină inventator ori creator de artă. Pentru aceasta este nevoie să existe o motivație, o dorință, o aspirație creatoare. Artistul este preocupat de valoarea estetică a unor peisaje, persoane, evenimente. Adevărații creatori devin animați de sentimente trainice, chiar de veritabile pasiuni care le domină preocupările, aspirațiile de fiecare zi. Succesele le cauzează emoții puternice, intensificând obsesiile lor creatoare .

Totodată, se cere o voință fermă, perseverență, o documentare foarte minuțioasă și demonstrații riguroase ce solicită mari și îndelungi eforturi. Cine se descurajează ușor și nu e capabil să dea piept cu greutățile nu poate ajunge la realizări notabile. Nimeni nu a creat un lucru remarcabil fără o luptă îndârjită pentru îmbogățirea mijloacelor de expresie (cuvântul , culoarea sau armonia sunetelor.

Atât omul de știință, cât și artistul se află sub puternica influență a mediului ambiant, în special al celui social. Motivația, aspirația unei persoane depind extrem de mult de cerințele societății în care s-a dezvoltat.

Constrângerea elevilor de a imita unele scheme prezentate, la conformism reprezintă o piedică, un blocaj pentru activitățile lor creatoare. Apariția blocajului apare chiar la intrarea în clasă a unui învățător cu o atitudine autoritară, disprețuitoare, obosit sau chiar plictisit. Toate acestea provoacă la elevi o atitudine de respingere.

Frica de eșec este alt factor care produce blocajul creativității. Acest blocaj le slăbește încrederea în forțele lor de a încerca cu îndrăzneală de a face noi asocieri și combinații între elementele cunoscute și să abordeze noi tehnici de lucru sau să combine tehnicile de lucru știute.

Alți factori care blochează creativitatea elevilor sunt subaprecierea și supraaprecierea lucrărilor elevilor. Aceasta face să apară acea indiferență, suficiență sau tensiune care le distruge

curiozitatea de a încerca și altceva, de a face noi eforturi. Supraaprecierea rezultatelor sau produselor elevilor (prin laude exagerate, note mari nemeritate) îi inhibă și le înlătură relaxarea nervoasă necesară procesului de creație. Pentru elevi, inovația artistică cere un anumit interes libertate în a face „jocuri” de combinări și asocieri noi de imagini, de materiale, de tehnici de lucru, cu scopul de a exprima o viziune, o idee, un sentiment, un adevăr.

Aceste blocaje trebuie evitate, combătute prin instaurarea unui climat afectiv pozitiv, de exigență, dar și de înțelegere, de responsabilitate, printr-o comunicare generoasă, între învățător și elevi, prin oferta prin care învățătorul iese în întâmpinarea copilului.

„Proiectarea învățării creative presupune anticiparea unor strategii manageriale deschise, aplicabile în timp și spațiu prin: operativitatea intelectuală-performanța școlară-restructurarea permanentă a activității de predare-învățare-evaluare; stabilirea sarcinilor cadrelor didactice în condițiile învățării creative (individualizarea fiecărei secvențe didactice prin diferite procedee de aprobare; încurajarea spontaneității, stimularea a potențialului minim-maxim, amendare a superficialității); crearea unei atmosfere afective optime, necesară pentru anularea treptată a factorilor de blocaj (teamă, tensiune, imitație, conformism, criticism, frică); valorificarea psihologică deplină a corelației profesor-elev la nivelul tuturor conținuturilor educației: intelectuale- morale-tehnologice-estetice-fizice.”

Atractivitatea sau lipsa de atractivitate a unei activități este condiționată de mai mulți factori, dintre care prioritari ar fi: caracteristicile personale ale cadrului didactic, aranjarea sălii, stilul de predare și învățare, comunicarea din cadrul colectivului, activitățile diferențiate.

Demnă de reținut este relația care se stabilește între profesor și elev; primul pregătește activitatea împreună cu copiii, îi sprijină, îi îndrumă în punctele cheie, sintetizează rezultatele, îi ajută pe copii să se autoevalueze, realizează evaluarea și reglarea activităților ulterioare.

Conform principiului egalității șanselor și a accesului la informație, elevii cu capacitate de învățare mai scăzută, deși antrenați în activitățile frontale, trebuie tratați individual. Cei cu dificultăți accentuate ale capacității de învățare este recomandabil să fie cuprinși în grupe, dar cu teme diferențiate pentru activitățile independente.

Individualizarea prin muncă independentă, nu numai în cazul copiilor din categoriile menționate, prezintă garanții de reușită prin faptul că parcurgerea materiei se realizează într-un ritm auto-determinant, potrivit structurii proprii, copiii lucrează în momentele care le convin, abordează un subiect într-o anumită fază, în funcție de cunoștințele acumulate anterior, iar alegerea mijloacelor de instruire este nelimitată.

Fără îndoială, este adevărat că acela care învață trebuie să-și construiască cunoașterea prin intermediul propriei înțelegeri și că nimeni nu poate face acest lucru în locul său. Dar nu este mai puțin adevărat că această construcție personală este favorizată de interacțiunea cu alții, care la rândul lor învață. Dacă elevii își construiesc cunoașterea proprie ei nu o fac singuri. Să nu uităm că omul este fundamental social. Adevărata învățare este aceea care permite transferul achizițiilor în contexte noi.

Exemple de bună practică

Probă de tip combinat,

Obiectivele urmărite au fost atât combinarea diferitelor materiale și tehnici de lucru învățate, pentru a crea obiecte utile și frumoase, cât și că lucrurile mici pot produce schimbări mari.

Materiale: elemente care nu sunt frumoase, ba chiar strică o imagine frumoasă.

Desfășurarea : Elevii au identificat în special P.E.T.-uri, ambalaje, recipiente. Provocarea a constat în folosirea acestor „elemente,, asupra cărora să acționeze creativ, să folosească tehnicile învățate pentru a produce lucruri frumoase, utile pe care să le dăruiască unui prieten.

Fiecare elev a ales un recipient, PET, sau un obiect care poate fi refolosit și pe care îl „văd” într-o altă lumină.

Notare .

FOARTE BINE	BINE	SUFICIENT
- realizează obiecte ingenioase, utile, - compune un obiect folosind cât mai unitar elemente învățate - exprimă idei originale.	- realizează obiecte simpliste; - compune un obiect folosind câteva elemente învățate; - exprimă ideile din mediul apropiat;	- realizează obiecte pe baza îndrumărilor; - compune un obiect folosind doar puține elemente învățate; - exprimă puține idei

Constatări : Elevii au ales în special PET-uri, cutii de plastic, din carton . Obiectele au avut caracteristici pregnante de originalitate, fiecare având o viziune proprie transformarea ambalajelor în ceva frumos și util.

Dimensiuni creative ale învățământului românesc- Calitate și eficiență – exemple de bune practici

Prof. Înv. Primar Pagu Gabriela, Școala Gimnazială nr. 10, Galați

Creativitatea si imaginația reprezintă două elemente cheie pentru domeniul artistic, între cele două procese existând atât asemănări, cât și diferențe. Imaginația reprezintă un proces cognitiv, spre deosebire de creativitate care reprezintă un proces creator, un proces mental prin care sunt generate noi concepte sau idei pe baza celor deja existente, dar și pe baza experienței personale.

Literatura română urmărește dezvoltarea interesului elevilor pentru lectura textelor literare, modelarea gustului lor estetic, realizarea unui orizont cultural format din cât mai multe cunoștințe. Dintr-o altă perspectivă, literatura stimulează și dezvoltă capacitatea elevului de a fi creativ, de a argumenta un anumit punct de vedere. Limba și literatura română deține poate rolul cel mai important în formarea personalității elevilor, care trebuie să capete deprinderi și abilități necesare pentru a le asigura accesul la cunoaștere, la învățare, în vederea integrării și implicării în comunitatea în care viețuiesc.

Participând la concursul „Detectivi în misiune literară”, organizat de Școala Gimnazială ”Sfântul Vasile” și Școala Gimnazială ”H. M. Bertehelet” din Ploiești, elevii clasei a III-a B pe care îi îndrum au descoperit plăcerea de a îmbina lectura unui text - Păstorul și Zâna Țesătoare , poveste chineză, cu realizarea unei lucrări practice. Fragmentele din text, presărate cu diferite expresii frumoase, au deschis calea imaginației elevilor. Aceștia au vizualizat diferit fragmentele textului, s-au concentrat asupra unui singur episod și l-au descris și reprezentat după posibilitățile și percepția individuală. Astfel la sfârșitul activității de Arte vizuale și abilități practice elevii plini de entuziasm au concretizat expoziția colajelor clasei. Au fost foarte încântați de finalitatea obținută, atât practică, dar, realizând lucrările de arta, discutând și detaliind fiecare fragment, explicându-și viziunea personală a lucrării, au înțeles mai bine textul, care, de altfel este abstract și greu de asimilat la această vârstă.

Creativitatea reprezintă elementul cheie al oricărui artist, însă este la fel de importantă în oricare alt domeniu, existând posibilitatea ca o persoană să fie creativă fără a fi neapărat și reprezentant al domeniului artistic. Chiar dacă foarte multe teorii afirmă că creativitatea este un proces caracteristic tuturor oamenilor, gradele de creativitate sunt cele care sunt diferite de

la un individ la altul, creativitatea fiind un proces tehnic și în același timp analitic, dar și un mijloc de exprimare a sinelui.

Creativitatea poate fi văzută ca o trăsătură pe care fiecare o are mai mult sau mai puțin dezvoltată. Chiar dacă nu produc opere de artă sau nu fac invenții, mulți oameni dau dovadă de creativitate în viața de zi cu zi. Copiii își manifestă din plin creativitatea în activitățile pe care le fac. Interesul, curiozitatea, spontaneitatea, deschiderea la nou, tendința de a îmbina realul cu fantasticul, toate aceste ingrediente necesare creativității se manifestă în copilărie.

Cu timpul și mai ales odată cu începerea școlii, creativitatea pare a intra în declin. Picasso spunea: *“Orice copil este creativ. Problema este cum să îl faci să rămână așa și când crește.”* Deși toți ne naștem cu potențial creativ și îl manifestăm în copilărie, dacă nu ne cultivăm constant creativitatea riscăm să ne pierdem această calitate. Pentru a-și folosi potențialul creativ adulții trebuie să aibă dezvoltate și alte trăsături de personalitate: independență, încredere în sine, deschidere la nou, tolerarea ambiguității, simț critic.

Aici intervine cadrul didactic și capacitatea sa de a forma competențe care să facă legătura dintre practic și creativ, dintre calitate și eficiență.

Educația de calitate - calea spre o școală creativă și eficientă

Prof.înv. Rotundu Otilia „Școala Gimnazială ”Krystyna Bochenek”, Poiana Micului

Peste tot în lume există numeroase școli extraordinare, profesori minunați și lideri care inspiră, lurând creative pentru a oferi elevilor acel tip de educație de care au nevoie: personalizată, plină de compasiune și orientare spre comunitate. Sisteme de învățământ într-o continuă schimbare.

Eficiența educației este dată de gradul de valorificare a resurselor pedagogice existente la nivelul sistemului și al procesului de învățământ, în cadrul fiecărei organizații școlare și clase de elevi. Este sabilită de relația dintre finalitățile propuse, resursele pedagogice existente și valorificate în cadrul sistemului și al procesului de învățământ – rezultatele obținute în timp, în cadrul concret al fiecărei organizații școlare și clase de elevi, pe termen lung, mediu și scurt.

Educația de calitate este centrată pe beneficiarii serviciilor educaționale cărora trebuie să le înțeleagă nevoile curente și de viitor, trebuie să le îndeplinească cererile și să le depășească așteptările. Responsabilitatea socială devine fundamentul managementului calității la nivelul organizației școlare. Educația de calitate se realizează în dialog și prin parteneriat cu instituții, organizații, cu beneficiarii direcți și indirecti de educație. Întreaga comunitate educațională este implicată în acest proces. Ca urmare, dialogul cu toți actorii educaționali va fundamenta dezvoltarea educației la nivel local. Se bazează pe inovație și pe diversificare. În interiorul cadrului legal

existent, vor fi stimulate abordările educaționale inovative, originale și creative, aplicarea celor mai noi rezultate ale cercetării în educație și a noilor metode și tehnici de educație și formare, introducerea noilor tehnologii de informare și comunicare.

Educația de calitate are ca obiectiv învățarea permanentă și îmbunătățirea continuă a performanțelor. Având în vedere ritmul schimbărilor sociale, învățarea permanentă și dezvoltarea continuă devin principii fundamentale ale funcționării și dezvoltării instituțiilor școlare. Asigurarea calității va fi privită ca un proces de învățare individuală și instituțională, ea având ca scop identificarea ariilor de dezvoltare și orientarea dezvoltării personale și instituționale în direcții benefice pentru fiecare individ în parte, pentru comunitate, pentru societate în ansamblul ei.

Știm că toți ne naștem cu talente native uriașe dar mulți dintre noi pierdem contactul cu ele deoarece nu credem ca suntem talentați sau geniali pentru că acel talent nu e prețuit sau recunoscut în timpul școlarizării. Consecințele nu sunt tocmai bune nici pentru individ, nici pentru comunitate.

Știm că învățarea este procesul prin care achiziționăm aptitudini și noi cunoștințe iar copii au o dorință imensă în a descoperii informații și deprinderi noi dar pe măsură ce urmează școala scade acest apetit datorită transformărilor la care se raportează elevul prin respectarea unor programele de învățare organizat. Premisa care stă la baza educației formale este că elevii trebuie să știe să înțeleagă și să fie capabili să facă lucruri pe care, altfel nu le-ar ști, înțelege sau nu le-ar putea face dacă ar fi lăsați de capul lor.

Cu toții iubim poveștile, chiar dacă nu sunt adevarate dar pe măsură ce ne maturizăm una din căile prin care învățăm despre lume este prin poveștile pe care le auzim. Unele sunt despre evenimente actuale sau despre personalități, din cercurile de prieteni, din familie sau dintre prieteni. Alte povești fac parte din culturile mai mari de care aparținem – miturile, fabulele și basmele despre stilurile noastre unice de viață. Granița dintre informația reală și mit poate devenii atât de fină încât se confundă ușor cele două aspect. Educația le va permite elevilor să înțeleagă lumea din jurul lor și talentele dinlăuntrul lor, în așa fel încât să devină oameni împliniți și cetățeni activi, plini de compasiune care vor face față provocărilor vieții din lumea de azi.

Învățarea unor materii potrivite de care au nevoie pentru a obține succesul în viitor îi va stimula pe elevi să dorească să învețe. Stimularea imaginației elevilor prin ale oferi forme de predare și învățare adaptate ritmului lor de înțelegere. Relația cu fiecare elev în funcție de nevoile și pasiunile individuale îi ajută pe elevi să se simtă apreciați ca entități individuale.

Educația de calitate înțelege interdependența între furnizorii și beneficiarii implicați în oferta de educație iar avantajul reciproc întărește capacitatea instituțională de a crea valoare.

Bibliografie:

1. Elena Dimitriu-Tiron, *Dimensiunile Educatiei Contemporane*, Editura [Institutul European](#), 2005.
2. [Luminita Mihaela Iacob](#), [Andrei Cosmovici](#), *Psihologie scolară*, Editura [Polirom](#), 1999.

Educația nonformală – educația altfel

Prof. Custara Elisabeta, Școala Gimnazială “Dr. C-tin Angelescu”, Constanța

“Cei care educă copiii sunt demni de mai multă onoare decât cei care le dau viață; de aceea pe lângă viață, dăruieți copiilor și arta de a trăi bine, educându-i.” (Aristotel)

Educația nonformală alături de **educația formală** și **educația informală** reprezintă ansamblul acțiunilor și al influențelor pedagogice desfășurate, succesiv sau simultan, în cadrul activității de formare-dezvoltare a personalității umane. Pentru a deveni o dimensiune permanentă a

existenței umane, educația trebuie să aibă un caracter global, conjugând armonios și eficient educația formală cu cea nonformală și informală.

Acest tip de educație conține majoritatea influențelor educative care au loc înafara clasei. Are un caracter mai puțin formal, dar cu același rezultat formativ. Acțiunile educative care sunt plasate în cadrul acestui tip de educație sunt flexibile, și vin în întâmpinarea diferitor interese, particular pentru fiecare persoană.

Educația nonformală este caracterizată prin:

- răspunderea concretă la cerințele fixate;
- permite momente de abstractizare, prin extragerea de cunoștințe din viața practică;
- scoate din educație, funcția de predare, lăsând loc funcției de învățare;
- elevii sunt implicați în proiectarea, organizarea și desfășurarea acestor activități;
- are caracter facultativ sau opțional;
- nu se pun note, nu se face o evaluare riguroasă;
- permite punerea în valoare a aptitudinilor și intereselor copiilor și tinerilor;
- permite o mare varietate de forme, flexibilitate sporită a formelor, cunoaște modalități diferite de finanțare;
- facilitează promovarea muncii în echipă și a unui demers pluri sau interdisciplinar;
- accentuează obiective de tip formativ-educativ.

Educația nonformală oferă un set de experiențe sociale necesare, utile pentru fiecare copil, complementarizând celelalte forme de educație prin:

- valorificarea timpului liber al elevilor, din punct de vedere educațional;
- oportunități pentru valorificarea experiențelor de viață ale elevilor, prin cadrul mai flexibil și mai deschis și prin diversificarea mediilor de învățare cotidiene;
- participare voluntară, individuală sau colectivă;
- modalități flexibile de a răspunde intereselor elevilor - gama largă de activități pe care le propune și posibilitatea fiecărui elev de a decide la ce activități să participe;
- dezvoltarea competențelor pentru viață și pregătirea tinerilor pentru a deveni cetățeni activi; pe lângă informațiile și competențele specifice anumitor domenii de activitate în care se încadrează proiectele sau activitățile nonformale, elevii își dezvoltă și capacități organizatorice, capacități de autogospodărire, de management al timpului, de gândire critică, de adoptare a unor decizii sau rezolvare de probleme;
- un cadru de exersare și de cultivare a diferitelor înclinații, aptitudini și capacități, de manifestare a talentelor în artă, cultură, muzică, sport, pictură, IT etc.

Educația nonformală sprijină, direct și indirect, acțiunile și influențele sistemului de învățământ prin **două circuite pedagogice** principale:

a) un circuit pedagogic situat în afara clasei:

- cercuri pe discipline de învățământ, cercuri interdisciplinare, cercuri tematice / transdisciplinare;
- ansambluri sportive, artistice, culturale etc;
- întreceri, competiții, concursuri, olimpiade școlare.

b) un circuit pedagogic situat în afara școlii:

- activități perișcolare- organizate special pentru valorificarea educativă a timpului liber:
- cu resurse tradiționale: excursii, vizite, tabere, cluburi, universități populare, vizionări de spectacole (teatru, cinema etc.) și de expoziții etc;
- cu resurse moderne: videotecă, mediatecă, discotecă; radio- televiziune școlară; instruire asistată pe calculator, cu rețele de programe nonformale etc;

Exemple de programe sau de activități de educație nonformală

1. Activități directe în sprijinul instruirii elevilor

- activități individuale: consultația, antrenamentul
- activități de grup: meditația, cercul pe materii, vizita de lucru

2. Activități directe în sprijinul educării elevilor

-formarea competențelor de organizare-autoorganizare	-atribuirea de sarcini -organizarea clasei de elevi
-acțiuni unidisciplinare	-excursia de studiu -concursul școlar, olimpiade -sesiuni de comunicări științifice
-activități pluri și interdisciplinare	-cercurile extracurriculare (tehnologic, cultural, ecologic, sportiv, umanitar) -serbările școlare -competiții culturale -competiții sportive -expoziții școlare -vizite de studiu în țară sau în alte țări -atelier teoretice și practice (pictură, muzică, fotografie, graffiti, teatru, IT) -activități culturale -vizite la muzee, centre culturale -mese rotunde -tabere școlare -cluburi școlare -jocuri interculturale, jocuri de cooperare -discuții în grupuri mici sau în plen

3. Activități indirecte în sprijinul educării

-comemorări sau festivități, școala părinților, ședința cu părinții, consultații pentru părinți, invitații personalități, reprezentanți ai unor instituții culturale, sportive, medicale, organizații socio-profesionale.

4. Activități indirecte în sprijinul instruirii

- amenajarea unor spații destinate unei discipline: punctul, colțul, centrul, atelierul... disciplinei
- traducerea unor mijloace informatice de predare

Educația nonformală oferă un câmp motivațional mai larg și mai deschis procesului de formare-dezvoltare a personalității elevului, având o capacitate rapidă de receptare a tuturor influențelor pedagogice informale, aflate, altfel, într-o expansiune cantitativă greu controlabilă.

Dezvoltarea educației nonformale oferă sugestii și chiar soluții pentru depășirea prelungitei "crize a școlii".

Bibliografie

1. Cucoș, C. - *Psihopedagogie*, Editura Polirom, Iași, 1998;
2. Toader, A.D. - *Psihologia schimbării și educația. Polarități și accente ale procesului educațional*, EDP, București, 1995.

Un set de 3 exerciții pentru evaluarea competenței lingvistice

Prof. înv. primar Pop Aurelia Maria, Școala Gimnazială "Florea Mureșanu", Suci de Sus

1. Clasa: pregătitoare

Tipul de exercițiu: itemi de discriminare

Problema evaluată: competența fonetică

Tipul de evaluare: formativă

Cerința:

Găsește sunetul „p” și sublinează-l cu **roșu** când se află la începutul cuvântului și, cu **albastru**, când se află la sfârșitul cuvântului.

pasăre

lup

pește

țap

Exercițiul 2

Clasa: a III-a

Tipul de exercițiu: itemi de potrivire

Problema evaluată: competența lexicală

Tipul de evaluare: evaluare sumativă

Cerința:

Găsește-i fiecărui cuvânt din coloana A un cuvânt cu sens opus din coloana B. Atenție! Un cuvânt este în plus!

Exercițiul:

A

trist
curajos
leneș
darnic

B

fricos
timid
zgârcit
harnic
vesel

Exercițiul 3

Clasa: a IV-a

Tipul de exercițiu: itemi de completare a spațiilor libere

Problema evaluată: competența gramaticală

Tipul de evaluare: sumativă

Cerința:

Completați spațiile libere cu forma potrivită a cuvântului din paranteză.

Model: Elevii **scriu** (a scrie) compunerea despre toamnă.

1. Mama (a merge) în fiecare zi la piață.
2. Ana și George (a cânta) în corul școlii.
3. Întâmplător, Ionel (a începe) discuția despre prietenii mei.
4. Elena și ei (a sosi) la Gențiana.

Evaluarea competențelor de comunicare orală

Prof. Înv. Primar Husti Florentina-Ioana, Școala Gimnazială “Nichita Stănescu”, Baia Mare

SECȚIUNE DE TEST - ASCULTARE, CLASA A IV-A

CE VERIFICĂM?

- Poate procesa texte la diferite viteze de rostire
- Poate înțelege texte la nivel global și local
- Poate repera cu ușurință informații specifice din textele audiate
- Poate deduce /aproxima sensul unui cuvânt cu ajutorul contextului și al co-textului
- Poate recunoaște mărcile coezive în vorbire
- Poate ierarhiza informațiile dintr-un text audiat
- Poate face inferențe logice, explicative și pragmatice în textele cu tematică familiară
- Poate folosi cunoștințele generale despre lume, experiența personală și contextul (scopul și cadrul comunicării) pentru a interpreta mesajul textului
- Poate înțelege și sensul figurat al unor structuri
- Poate recunoaște multe funcții ale intonației (atitudine, sentimente și emoții etc.)
- Poate sesiza corespondența elementelor verbale cu cele nonverbale (gesturi, mimică) în comunicare
- Poate identifica atitudini și sentimente
- Poate caracteriza personajele din textele audiate

CE TIPURI DE TEXTE?

- Texte narative mai lungi, cu structuri mai complexe (povești populare și alegorice, povestiri cu aventuri, nuvele, legende istorice și eroice, mituri), în care ordinea cronologică de desfășurare a întâmplărilor poate fi alterată prin introducerea unor episoade de flashback și în care naratorul extern se combină cu cel intern; personajele pot fi mai numeroase, însă caracterizarea lor se face, în general, indirect (nu în manieră descriptivă), iar relațiile dintre secvențele textului nu sunt întotdeauna marcate prin conectori;

- Poezii puțin abstracte, cântece și alte texte umoristice;
- Texte scurte, științifice, pe teme pe care elevii le aprofundează la alte materii în ciclul primar;
- Interviuuri radio/TV pe teme de interes
- Instrucțiuni simple (rețete simple, reguli de joc) sau mai complexe/detaliat (cum se ajunge dintr-un loc în altul, instrucțiuni de utilizare etc.);

Exercițiul 1

Sarcina: *Ascultați* povestirea și *completați* spațiile libere cu informațiile care lipsesc.

1) Vlad Țepeș a fost voievodul ...	
2) La curtea domnească au sosit soli din partea sultanului turc, ...	
3) Solii au făcut plecăciuni, însă ...	
4) Vlad Țepeș s-a arătat deranjat de atitudinea ...	
5) Voievodul a poruncit să li se fixeze turbanele cu ...	

Vlad Țepeș și solii turci

Deși Vlad Voievod al Țării Românești se străduia să păstreze relații de bună înțelegere cu vecinii, nu îngăduia să nu i se arate respectul cuvenit ca unei țări, fie aceasta chiar și o țară mică — cum era Valahia.

La curtea domnească a Țării Românești au venit soli din partea lui Mahomed, sultanul turc. De cum au intrat în sala mare de primire a oaspeților aceștia au făcut plecăciuni adânci, după cum era obiceiul la ei, însă nu și-au descoperit capetele, ci au rămas cu turbanele pe creștet. Domnitorul muntean îi întrebă, fără ca să-și ascundă nemulțumirea:

— De ce faceți așa? Nu știți oare că vă aflați înaintea stăpânitorului acestei țări?

Solii turci nu-și descoperiră totuși capetele:

— Așa-i obiceiul în țară la noi, Măria Ta; iar stăpânul nostru îl păstrează. Atunci lui Vlad Țepeș nu-i mai răbdă inima atâta ocară și ridică mâna a poruncă:

— Dacă sultanul suferă de la voi rușinea că stați cu capul acoperit în fața lui, noi nu suntem obișnuiți așa. Oricum, duceți-i vorbă să nu mai trimită obiceiurile sale la alți stăpânitori, care nu au arătat dorința că ar vrea să le aibă ori să le împământească și la ei. Eu însă, dacă nu primesc legea voastră, nu înseamnă că încerc totodată să vă împiedic să o păstrați. Ba, din contra: dorința mea este să sprijin și să întăresc legea voastră, să o țineți cu strășnicie; așa că porunca este să vi se prindă turbanele de capete.

Cu cuie de fier le-au fost bătute turbanele în pielea capului... Apoi Vlad Țepeș le-a dat drumul solilor să meargă să-i spună sultanului cum fiecare neam trebuie să-și păstreze obiceiurile, tradițiile, însă nu să le împună altora, fie aceștia chiar și supușii lor.

Sursă: <http://legendeleromanilor.ro>

Exercițiul 2

Sarcina: *Ascultați* legenda și uniți cu o linie fiecare denumire a zilei cu textul care o descrie:

1) Un bărbat care poate deschide poarta cerului	marți
2) Într-o zi rea oamenii nu pleacă la drum	luni
3) O femeie care iubește pe Maica Domnului	duminica
4) Sfântul Nicolae iubește acest bărbat	miercuri
5) Verișoara primară a soarelui	joi

Legenda zilelor săptămânii

În folclorul românesc zilele au și ele sufletul lor, sunt așa, ca niște făpturi, iar înainte vreme umblau pe pământ, de aceea avem zile bune și zile rele, zile îmbelșugate și zile sterpe, zile femeie și zile bărbat. Se povestește că „Luni” e bărbat și e bun pentru începutul tuturor lucrurilor, ține cheia de la cea dintâi poartă a cerului, iar când treci pragul spre lumea de dincolo îți arată drumul pe care trebuie să mergi. „Marți” e tot bărbat, dar e zi pocită, zi rea, în care nu-i bine să începi nimic și nici să pleci la drum. E ziua Sfântului Ilie și postul se ține pentru dușmani. „Miercuri” e femeie, zi bună, solară, în care se postește pentru Maica Domnului, iar „Joi” e bărbat, zi norocoasă, benefică drago- stei și căsătoriei, aflată sub protecția Sfântului Neculai. „Vineri” e una dintre zilele cele mai încăr- cate de sacralitate, e sora „Duminicii” și stă sub semnul Crucii dătătoare de viață, pentru care se și postește. Sâmbătă e tot femeie, însă e zi nefastă, ziua în care se aduc ofrande moșilor de neam, când cerul se deschide, iar morții se uită să vadă dacă au primit ceva de pe „astă lume”. Nu-i bine să începi nimic, nici lucru, nici drum și, îndată ce te scoli, trebuie să-ți faci cruce, „căci dracii toată săptămâna rod lanțurile diavolului”, iar sâmbăta doar într-o cruce se mai țin. Avem noroc că vine „Duminică”, zi solemnă, festivă, luminoasă, cea mai mare și mai frumoasă dintre toate, ziua rugăciunii, a învierii, a bucuriei, a nunților și jocurilor. Se povestește că „Duminică” e o sfântă înveșmân- tată în alb care locuiește într-un palat de aur, dincolo de apa sâmbetei; unii spun că ar fi verișoară primară cu soarele, alții că ar fi mama Mântuitorului.(articol publicat în [Folclor](#), [Legende calendaristice](#))

Exercițiul 3

Sarcina: Ascultați informarea meteorologică și notați cu adevărat (A) sau fals (F) afirmațiile din tabel:

1) În Banat și Oltenia va ploua abundant.	
2) În Carpații Meridionali se va depune un strat subțire de zăpadă.	
2) În Moldova vor cădea precipitații sub formă de lapoviță și ninsoare.	
3) În sudul țării vântul nu va atinge 65 km/h.	

INFORMARE METEOROLOGICĂ

În intervalul 12 octombrie 2015, ora 19 –13 octombrie 2015, ora 10, aria precipitațiilor va cuprinde cea mai mare parte a țării. Acestea vor fi la început sub formă de ploaie, iar la munte, treptat, vor predomina ninsorile. În cursul nopții de luni spre marți (12/13 octombrie), precipitații sub formă ploaie se vor semnala și în cea mai mare parte a Moldovei.

În Banat și Oltenia, cantitățile de precipitații vor fi mai abundente și vor depăși local 15-20 l/mp și izolat, în zona deluroasă și montană aferentă, 30-40 l/mp. În Carpații Meridionali și în Munții Banatului se va depune un strat subțire de zăpadă, iar vântul va avea intensificări mai ales pe creste cu viteze ce vor depăși la rafală 70-80 km/h. Temporar, intensificări ale vântului se vor semnala local în regiunile sudice și pe arii restrânse în centru, cu viteze de 45-55 km/h și izolat peste 55-65 km/h.

www.informaremeteo.ro

Exercițiul 4

Sarcina:

▲ Ascultați „Legenda ciocârliei” și notați cu adevărat (A) sau fals (F) afirmațiile din tabel:

1) Împăratul Roșu nu dorește să se căsătorească cu Lia.	
2) Deși o iubeau toți, ea era supărată și plângea.	
3) Calul mării a ajutat-o să treacă peste apă.	
4) Mama Soarelui nu voia să știe că e fată.	
5) Ea a prefăcut-o în pasăre.	

Legenda ciocârliei

Din vremuri de demult n-a fost fată mai frumoasă ca Lia, fată de împărat. Fața ei albă, ochii albaștri și părul bălai, frumusețea trupului ei acoperit de haine scumpe, fermecau inimile tuturor celor care o priveau. Despre frumusețea Liei s-a dus vestea în lumea întreagă. De peste nouă mări și țări au venit să o pețască feciori de împărați, mândri și viteji. Au venit împăratul Roșu și Alb împărat și Peneș împăratul și alții, mulți ca frunza și ca iarba. Lia, însă, nu îl voia pe niciunul dintre ei. Lia privea mereu cu drag la Soare și mereu avea ochii plini de lacrimi. Nimeni nu știa de ce, din cauza luminii Soarelui sau din cauza vreunui dor ascuns. Nu-i cunoștea nimeni taina, nici cerul, nici pământul, doar umbra ei știa. Când frumoasa fată de împărat îi spunea Soarelui că e singura ei dorință, că vrea să îl întâlnească și să-i fie mireasă, umbra ei suspina și îi spunea că își caută singură pierzania. Lia răspundea că nu îi pasă, că va umbla zi și noapte până își va găsi iubitul. Umbra zicea că nu e bine, dar că o va însoți oriunde se va duce.

Într-o dimineață Lia sui pe Graur, calul ei care fugea ca vântul și ca gândul și porni la drum. Merșeră pe sub soare, merșeră pe sub stele, străbătură codri și poiene, trecură peste râuri, până când ajunseră la malul mării. Lia privi cu dor spre insula pe care se afla palatul Soarelui și se plânse umbrei că Graur nu poate să meargă și pe pământ și pe apă. Calul spuse că el nu poate să meargă pe apă, dar poate fratele lui, cel născut în valurile mării. Necheză cu putere și din valuri ieși un cal cu solzi argintii pe spate și copite făcute pentru a înota. Lia sări pe calul mării și porni pe ape, lăsând pe mal umbra și pe Graur. Ajunse Lia pe insulă și porni către palatul minunat. Se îmbrăcase ea la plecare în haine de fecior, dar mersul ei o arăta că e fată.

La palat îi ieși în cale mama Soarelui. Era oarbă, de la atâta privit al strălucirii Soarelui. Soarta ei era să mai vadă numai atunci când fiul ei ar fi întâlnit iubirea. Întrebă drumețul dacă e fecior sau fată și-i spuse că, dacă e fată, precum se aude pasul, să plece iute de acolo.

Când Lia nu știa ce să facă, iată că apărură Soarele. O zări pe Lia, îi ură bun venit. Fata răspunse cu vorbă duioasă și își zâmbiră dulce unul altuia. Mama Soarelui simți și hotărî să afle de e fecior sau fată. Avea să presare flori albe în patul drumețului la noapte. Dacă dimineață vor fi veștede, înseamnă că e bărbat, dacă vor fi mai înflorite, e fată.

Cei doi iubiți petrecură în alinturi toată noaptea. Dimineața, mama Soarelui văzu florile înflorite, căci vederea îi revenise ca prin farmec, și înțelese că oaspetele e fată. Privi pe cer și își văzu fiul cu iubita la pieptul lui. Uitase de toate, chiar și să țină seama razelor de foc, iar lumea întreagă era cuprinsă de flăcări arzătoare.

Mama o blestemă pe Lia și căzu moartă la pământ. Blestemul urcă până la cer și Lia se prăvăli și ea din ceruri, prefăcându-se în mica ciocârlie, pasărea care se înalță mereu către Soare, cântându-i primăvara cântece de dor. Așa spune legenda ciocârliei.

Etichete: [Legende pasari](#)

Fișa profesorului

Exercițiul 1

Sarcina: *Ascultați povestirea și completați spațiile libere cu informațiile care lipsesc.*

Răspuns așteptat

1) Vlad Țepeș a fost voievodul ...	Țării Românești
2) La curtea domnească au sosit soli din partea sultanului turc, ...	Mahomed
3) Solii au făcut plecăciuni, însă ...	nu și-au descoperit capetele
4) Vlad Țepeș s-a arătat deranjat de atitudinea ...	solilor
5) Voievodul a poruncit să li se fixeze turbanele cu ...	cuie

Exercițiul 2

Sarcina: *Ascultați legenda și uniți cu o linie fiecare denumire a zilei cu textul care o descrie:*

Răspuns așteptat

1) Un bărbat care poate deschide poarta cerului	marți
2) Într-o zi rea oamenii nu pleacă la drum	luni
3) O femeie care iubește pe Maica Domnului	duminica
4) Sfântul Nicolae iubește acest bărbat	miercuri
5) Verișoara primară a soarelui	joi

Exercițiul 3

Sarcina: Ascultați informarea meteorologică și notați cu adevărat (A) sau fals (F) afirmațiile din tabel

Răspuns așteptat: 1-A; 2-A; 3-F; 4-F;

1) În Banat și Oltenia va ploua abundant.	A
2) În Carpații Meridionali se va depune un strat subțire de zăpadă.	A
2) În Moldova vor cădea precipitații sub formă de lapoviță și ninsoare.	F
3) În sudul țării vântul nu va atinge 65 km/h.	F

Exercițiul 4

Sarcina: Ascultați „Legenda ciocârliei” și notați cu adevărat (A) sau fals (F) afirmațiile din tabel:

Răspuns așteptat

1) Împăratul Roșu nu dorește să se căsătorească cu Lia.	F
2) Deși o iubeau toți, ea era supărată și plângea.	A
3) Calul mării a ajutat-o să treacă peste apă.	A
4) Mama Soarelui nu voia să știe că e fată.	F
5) Ea a prefăcut-o în pasăre.	A

Exerciții pentru dezvoltarea competențelor de comunicare ale elevilor

Prof. înv. primar Buda Voichița, Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir” Baia Mare

SCENARIU EVALUARE FORMATIVĂ – CITIRE, CLASA A II-A COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

TEXTUL LITERAR

„A fost odată un oraș de basm, locuit de prichindei. Li se spunea prichindei pentru că erau mici, mici de tot. Orașul lor se numea Orașul Florilor și era așezat pe malul unui pârau. Prichindeii își făceau bărcuțe din coajă de mesteacăn, treceau pâraul și culegeau din pădure fructe, ciuperci sau alune.

Într-o casuță de lângă oraș locuiau șaisprezece prichindei. Ei așteptau cu nerăbdare seara, când prichindelul Știetot citea dintr-o carte uriașă povestiri despre țări îndepărtate și călătorii interesante.

Povestirile despre călătorii îi fascinau pe prichindei, fiindcă cei care călătoresc trec prin tot felul de întâmplări nemaipomenite și aventuri cele mai neobișnuite.

Într-o zi, Știetot i-a întrebat pe prietenii săi:

- Vreți să cunoașteți lumea largă?
- Da! Da! Da! răspunseră ei entuziasmați.
- Haideți să construim un balon și să zburăm cu el peste tot! Hotărî

Știetot cel înțelept.

El se gândi trei zile și trei nopți cum să facă balonul zburător. Împreună cu ceilalți prichindei construi un balon dintr-un cauciuc, cu un coș împletit din coajă de mestecăn. Înăuntru, pe fiecare latură, erau prinse bănuțe mici, cât să încapă toți prichindeii.

- Acum putem zbura spre ținuturi îndepărtate! Peste o săptămână ne vom întoarce. Rămâneți cu bine! strigă fericiti prichindeii.

Balonul plutea spre înălțimile albastre, împins ușor de vântul cald al verii.”

(*Prichindeii* - text adaptat după *Aventurile lui Habarnam*, de Nikolai Nosov)

FIȘA PROFESORULUI

Exercițiul 1

Citește cu atenție textul de mai jos și alege varianta corectă de răspuns. (10 minute, 5 puncte)

1. De ce personajele povestirii se numesc prichindei?

- A. erau frumoși
- B. erau spiriduși
- C. erau mici, mici de tot
- D. erau jucăuși și sprinteni
- E. **Răspuns corect: C**

2. Cum se numea orașul lor?

- A. Orașul Prichindeilor
- B. Orașul Florilor
- C. Orașul Fructelor
- D. Orașul Frumos

Răspuns corect: B

3. Unde era așezat orașul?

- A. în vârful unui munte
- B. pe un deal
- C. pe malul unui râu
- D. la câmpie

Răspuns corect: C

4. Câți prichindei locuiau în căsuța de lângă pădure?

- A. trei
- B. zece
- C. șaptesprezece
- D. șaisprezece

Răspuns corect: D

5. Ce au aflat prichindeii despre cei care călătoresc ?

- A. au accidente
- B. trec prin întâmplări și aventuri nemaipomenite
- C. nu se mai întorc
- D. nimic

Răspuns corect: B

FIȘA ELEVULUI

Citește cu atenție textul de mai jos și alege varianta corectă de răspuns.

1. De ce personajele povestirii se numesc prichindei?

- F. erau frumoși
- G. erau spiriduși
- H. erau mici, mici de tot
- I. erau jucăuși și sprinteni

2. Cum se numea orașul lor?

- E. Orașul Prichindeilor
- F. Orașul Florilor
- G. Orașul Fructelor
- H. Orașul Frumos

3. Unde era așezat orașul?

- E. în vârful unui munte
- F. pe un deal
- G. pe malul unui pârau
- H. la câmpie

4. Câți prichindei locuiau în căsuța de lângă pădure?

- E. trei
- F. zece
- G. șaptesprezece
- H. șaisprezece

5. Ce au aflat prichindeii despre cei care călătoresc ?

- E. au accidente
- F. trec prin întâmplări și aventuri nemaipomenite
- G. nu se mai întorc
- H. nimic

Citește cu atenție textul din nou și numerotează propozițiile în ordinea în care s-au petrecut întâmplările în text.

- ___ Povestirile despre călătorii îi încântau pe prichindei, iar ei doresc să cunoască lumea largă.
- ___ Într-o căsuță de lângă oraș Știetot le citește prichindeilor despre țări îndepărtate și călătorii.
- ___ Prichindeii locuiau în Orașul Florilor, la malul unui pârau.
- ___ Ei pornesc în călătoria spre înălțimile albastre.
- ___ Prichindeii construiesc un balon zburător pentru a călători.

Recitește textul și răspunde la întrebări.

1. De ce au vrut să construiască un balon zburător ?

.....

2. Descrie balonul construit de prichindei !

.....

3. De ce erau fericiți prichindeii atunci când au pornit în călătorie ?

.....

Bibliografie: suport curs „Perfecționarea cadrelor didactice care predau limba română în învățământul preuniversitar în evaluarea competențelor de comunicare ale elevilor.”

Exerciții pentru receptarea mesajului oral

Prof. învă. primar POP DINA CLAUDIA, Școala Gimnazială „Florea Mureșanu”, Suciu de Sus

Exercițiul 1 - Clasa I

Ascultați o prezentare a unui băiat pe care îl cheamă Matei. Încercuiți informațiile referitoare la persoana sa.

Fișa elevului

Textul citit de învățătoare

Bună! Eu sunt Matei. Sunt un băiat șaten cu ochii negri. Mă simt foarte bine atunci când mă joc fotbal cu prietenii mei. Mie îmi place să schiez, dar nu-mi place să patinez. Vara îmi face plăcere să merg la bunica la țară, dar merg și cu familia la mare, chiar dacă nu sunt încântat. Detest legumele, dar ador fructele. Mănânc cu plăcere o ciorbă de burtă dar nu sunt prieten cu friptura. Țsta sunt eu, băiatul Matei!

Exercițiul 2 – Clasa a II - a

Ascultați o povestioară despre un leu și un șoricel.

Decideți dacă enunțurile sunt adevărate sau false și notați în casetă A pentru cele adevărate și F pentru cele false.

Fișa elevului

- Șoricelul trecu în fugă pe lângă leu.

☐

2. Regele junglei îi cruță viața șoricelului. ☐
3. Leul a fost prins de vânători. ☐
4. Șoricelul nu auzi răgetele leului. ☐
5. Șoricelul l-a salvat pe leu. ☐

Textul citit de învățătoare

Leul și șoarecele (adaptare după Lev Nicolaevici Tolstoi)

Leul adormise. Un șoricel trecu în fugă, peste el. Leul se trezi din somn și îl prinse pe șoricel. Acesta începu să se roage de dânsul, să-i dea drumul, spunând:

- Dacă ai să mă lași cu zile, am să-ți fac și eu un bine cândva.

Leul începu să râdă, adică cum poate un șoricel să-i facă lui un bine. Totuși, îl lăsă să plece.

Peste câțeva vreme, niște vânători îl prinseră pe leu și îl legară cu funia de un pom. Auzind răgetele leului, șoricelul veni îndată și îi spuse:

- Ți-am promis că într-o zi te voi ajuta, spuse șoricelul. Și promisiunea dată e datorie curată!

Astfel șoricelul a ros funia cu care era legat leul, iar apoi i-a spus:

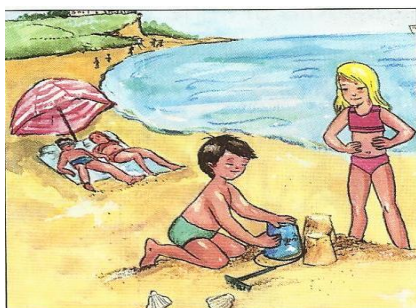
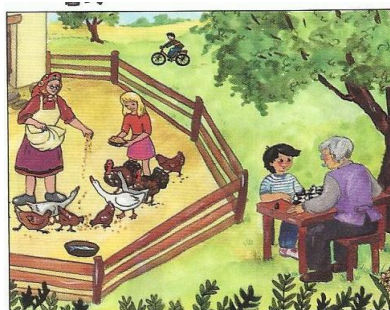
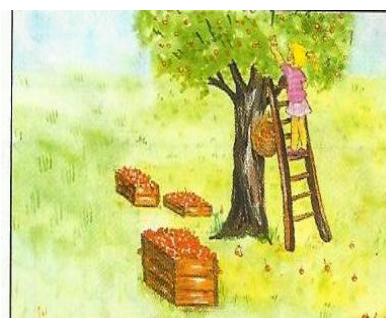
- Adio, leule!

Exercițiul 3 – Clasa I

Ascultați dialogurile și alegeți imaginea potrivită:

Fișa elevului

1. Ce a făcut Maria în vacanța de vară?

☐

☐

☐

Textul citit de învățătoare

Alin: Maria, ai fost în vacanța de vară, la Paris?

Maria: Nu, n-am fost. Mi-aș fi dorit, dar părinții mei au fost ocupați.

Alin: Și, ai stat toată vacanța acasă?

Maria: Nu. Aș fi putut să merg la mare, dar am preferat să merg la bunici la țară, împreună cu fratele meu. M-am gândit să merg și la prietena mea, să culeg cireșe, dar nu am reușit să ajung la ea.

Exerciții pentru receptarea mesajului oral

Prof. înv. primar Țura Mariana, Școala Gimnazială "Florea Mureșanu", Loc. Suci de Sus,

FIȘA ELEVULUI – clasa a IV-a

Sarcina 1

Ascultați cu atenție informațiile despre jaguar și decideți dacă enunțurile de mai jos sunt adevărate (A) sau false (F).

1. Una dintre cele mai mari feline din lume este jaguarul.
A ☐
F ☐
2. Jaguarii trăiesc în grupuri alcătuite din șase femele și doi masculi .
A ☐
F ☐
3. Jaguarul se urcă adeseori în copaci pentru a-și pânde prada.
A ☐
F ☐
4. Meniul său zilnic este alcătuit din fluturi, țânțari și alte insecte.
A ☐
F ☐
5. În prezent, această felină este pe cale de dipariție.
A ☐
F ☐

Sarcina 2

Ascultați din nou informațiile despre jaguar și încercuiți răspunsul corect.

1. Jaguarul trăiește în:
 - a) Africa;
 - b) America;
 - c) Asia.
2. Femela jaguarului naște:
 - a) 1 – 4 pui;
 - b) 7 – 8 pui;
 - c) 10 – 12 pui.
3. În prima perioadă a vieții puii de jaguar sunt hrăniți cu:
 - a) argilă;
 - b) iarbă;
 - c) lapte;
4. Jaguarul poate urmări prada pe:
 - a) distanțe foarte lungi;
 - b) distanțe lungi;
 - c) distanțe scurte.
5. Blana jaguarului se distinge prin:
 - a) cercuri maronii;
 - b) dungi negre;
 - c) pete negre.

Sarcina 3

Ascultați încă o dată informațiile despre același animal sălbatic și completați spațiile libere cu cuvântul potrivit.

1. Jaguarul aparține genului
2. Puii de jaguar își petrec primii doi ani din viață alături de lor.

3. Această felină este singura din lume care nu
4. Fiindcă îi plac peștii, jaguarul este un excelent
5. Deși este un animal pe cale de dispariție lui nu este interzisă în toate țările.

Elevii ascultă următoarele informații despre jaguar pe care învățătoarea le poate prezenta verbal sau prin redarea unei înregistrări audio (informațiile sunt ascultate de elevi de 3 ori, câte o dată înainte de rezolvarea fiecărei sarcini).

Jaguarul

Jaguarul este una din marile feline, aparținând genului *Panthera*. Teritoriul jaguarului se întinde din Mexic, se continuă prin America Centrală și ajunge până la sud de Paraguay și nordul Argentinei. Jaguarul trăiește solitar, cu excepția femelelor care își cresc puii. Femela naște 1-4 pui pe care îi hrănește cu laptele ei. Jaguarii tineri își petrec primii 2 ani de viață vânând alături de mama lor, apoi o părăsesc și își caută teritorii proprii de vânatoare. Este singura felină din lume care nu toarce. Deși este bun cățărător, jaguarul vânează pe pământ, în special noaptea. Cu toate acestea, se cațără frecvent în copaci pentru a-și urmări victima. Jaguarul este foarte rapid pe distanțe scurte, dar obosește repede. Meniul său este alcătuit mai ales din animale sălbatice, a căror dimensiune variază de la cea a unui șoarece până la cea a unui cerb. Jaguarul este și un bun înotător și un pescar excelent, putând prinde broaște, pești, țestoase și aligatori mai mici. Culoarea blănii poate fi de la galben deschis la maroniu-roșcat sau negru, acoperită cu pete negre care îl ajută să se camufleze mai bine. Jaguarul este un animal pe cale de dispariție, dar cu toate acestea în unele țări vânarea lui nu este interzisă.

Importanța jocurilor didactice în dezvoltarea creativității elevilor

Prof. învă. primar Rotaru Iuliana, Școala Gimnazială Nr. 12 "B.P.Hasdeu", Constanța

Ideea folosirii jocului în activitățile educative nu este nouă. Și Platon în „Republica” recomandă: „Faceți în așa fel încât copiii să se instruiască jucându-se. Veți avea prilejul de a cunoaște înclinațiile fiecăruia.”

Jocul didactic constituie o eficientă metodă didactică de stimulare și dezvoltare a motivației superioare din partea elevului, exprimată prin interesul său nemijlocit față de sarcinile ce le are de îndeplinit sau plăcerea de a cunoaște satisfacțiile pe care le are în urma eforturilor depuse în rezolvare.

Jocurile didactice sunt antrenante pentru toți elevii și acționează favorabil și la elevii cu rezultate slabe la învățătură, crescându-le performanțele și căpătând încredere în capacitățile lor, siguranță și promptitudine în răspunsuri, deblocând astfel potențialul creator al acestora.

Din experiența didactică, am putut constata că jocul didactic oferă elevului cadrul adecvat, prielnic, pentru o acțiune independentă. Există o mare diversitate de jocuri didactice și activități creatoare. Participând la astfel de jocuri, elevul aprofundează cunoștințele asimilate până în prezent, devenind el însuși.

Voi prezenta în continuare câteva exemple de jocuri și activități creative pe care le-am folosit în orele de limba și literatura română, la clasele I-IV.

➤ CE TITLU SE POTRIVEȘTE?

Sarcina elevilor constă în găsirea mai multor titluri care se potrivesc unei imagini sau unui text. Se dezvoltă gândirea logică și divergentă, dar și imaginativă.

➤ PERECHI AMUZANTE sau JOCURI DE CUVINTE

- Se cere găsirea unor perechi de cuvinte / substantive care au formă asemănătoare și dau impresia că fac parte din aceeași familie de cuvinte sau
- Perechi de rime

➤ ALFABETUL CORPULUI

- Se solicită reprezentarea literelor alfabetului, apoi a unor cuvinte și chiar enunțuri prin mișcări, poziții ale corpului și gesturi (jocul de mimă).
- Se dezvoltă capacitatea de asociere, imaginația și inteligența kinestezică.

➤ JOCUL ÎNTREBĂRIILOR

- Se cere formularea cât mai multor întrebări referitoare la un obiect cunoscut sau la o imagine.
- Jocul dezvoltă flexibilitatea și fluența gândirii, precum și gândirea laterală.

➤ JOCUL ÎNSUȘIRILOR NEOBIȘNUTE sau AL COMPARAȚIILOR

- Se urmărește găsirea unui număr cât mai mare de adjective care arată însușiri neobișnuite ce pot fi asociate unor substantive.
- Se insistă pe crearea unor imagini artistice și asupra personificărilor, urmărindu-se sesizarea unor elemente ascunse dar esențiale.

➤ POVESTITORUL ISCUSIT

Sarcina 1: Creați o poveste pornind de la cuvântul “frunză”.

Sarcina 2: Imaginați-vă că **păpușa** (care poate fi o păpușă fermecată sau o fetiță) este personajul principal dintr-o poveste. Realizați o caracterizare a ei scriind însușirile fizice și sufletești precum și faptele din care reies acestea.

Sarcina:

- Alcătuiți un text în care să folosiți și cuvintele extrase din bol care nu au nicio legătură între ele (casă, cerneală, ocean).
- Nu uitați de titlu, dialog sau expresii deosebite!

➤ CE AȘ FACE DACĂ AȘ FI...?

Se cere copiilor să-și amintească o poveste și li se sugerează să se identifice cu personajul principal. Basmul va fi repovestit din acest punct de vedere, modificându-se faptele /evenimentele după cum cred că ar fi reacționat ei în respectiva situație și în funcție de stările sufletești proprii.

- Se cultivă capacitatea empatică.

➤ AM UN VIS

- Propunem elevilor să facă o călătorie imaginară în viitor și fiecare să prezinte (într-o compunere sau un scurt text) cum va arăta „viitorul său”. Dezvoltăm astfel, pe lângă creativitate, și capacitatea narativă și observăm ponderea cognitivului și afectivului, modul în care se conferă sens și semnificație unui lucru imaginat. Putem descoperi aspirațiile și așteptările care vor constitui esența motivației intrinseci.

➤ SALATA DE POVEȘTI

Sarcina: Crearea unei povești noi prin amestecarea personajelor și întâmplărilor din poveștile cunoscute, realizând un nou fir narativ care să exprime dorințele și sentimentele proprii.

- Jocul oferă posibilitatea realizării analogiilor și asociațiilor libere, cultivând spiritul de inventivitate și de autonomie.

CONCLUZII:

Jocurile creative cultivă spiritual de inventivitate, spontaneitatea și autonomia, încurajează exprimarea propriilor idei și utilizarea celor mai neobișnuite analogii și asociații, stimulează curiozitatea și motivația superioară, incită gândirea copiilor spre nou, spre neexplorat, formează mecanisme de învingere a timidității și de sădire a încrederii în sine.

Prin antrenarea în aceste jocuri, copiii își dezvoltă capacitatea de a crea noi simboluri, de a se transpune în situația și elementele problemei, de a apela la cunoștințe din alte domenii cunoscute.

Bibliografie:

- Moraru, I., “Psihologia creativității”, Ed. Victor, București, 1997;
- Radu, I., Ionescu, M., “Experiența didactică și creativitatea”, Ed. Dacia, Cluj-Napoca
- Roco, M., “Creativitate și inteligență emoțională”, Ed. Polirom, Iași, 2004;
- Stoica, Ana, “Creativitatea elevilor”, EDP, București, 1983;

Încă un pas pentru descoperire și cunoaștere

Prof. inv. primar Marinescu Marinica Maria, Gimnaziala "Nichita Stănescu" Baia Mare

„Învățătorul este acela care face să crească două idei acolo unde există una”. Elbert Hubbard

Învățătorul este cel care dăruiește fiecărui om, curaj, încredere, curiozitate, dragoste de cunoaștere, la pornirea lui pe drumul spre lumină, călăuzindu-i pașii spre marele titlu de OM, ca apoi să pășească singur mai departe în LUMEA CUNOAȘTERII.

1. Integrarea resurselor informatice în lecții în învățământul primar

Folosirea celor mai noi tehnologii încă din clasele primare face parte din evoluția naturală a învățării, o soluție firească la provocările moderne din zilele noastre și în cadrul procesului instructiv-educativ. Elevii din ziua de azi sunt diferiți de generația părinților și a bunicilor lor. Informatizarea astfel, de la cele mai fragede vârste reprezintă orizontul zilei de astăzi.

Computerele au devenit un factor important în viața noastră atât în viața privată cât și la locul de muncă. Copiii îl percep ca ceva distractiv, rupt de rutina plictisitoare a unor informații abstracte, greu de înțeles. Cu ajutorul tehnologiilor multimedia putem realiza lecții, prezentări complexe, care pot fi ușor de asimilat. Noile tehnologii schimbă lumea în jurul nostru, iar elevul este situat în centrul procesului de învățământ. Printre obiectivele principale ale învățământului modern se află și acela de îmbunătățire a proceselor de predare-învățare utilizând încă de la ciclul primar noile tehnologii multimedia.

Prin folosirea constantă și eficiența a acestor tehnologii, copiii chiar de la vârste mici își formează abilități importante în domeniu.

La clasă dețin o tablă Smartboard care ne-a venit în sprijin pentru a desfășura lecții interesante, captivante și eficiente. Pentru acest lucru m-am pregătit intens ca să-i pot face pe elevi să beneficieze cu adevărat de avantajele acestei tehnologii.

La clasă folosesc resursele informatice în diferite etape ale lecțiilor:

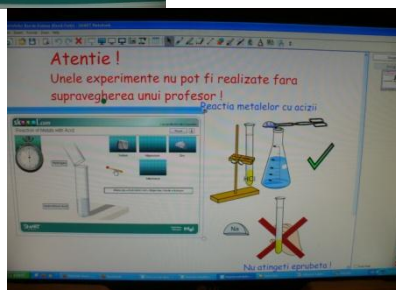
pentru vizualizarea unor informații, imagini interactive;

prezentări multimedia Microsoft Power Point;

prezentări interactive și multimedia ale Tablei Smart Board;

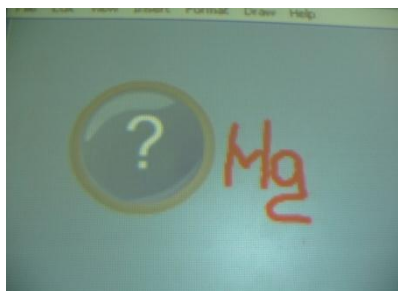
pentru editare texte, jocuri didactice;

în evaluare, etc.

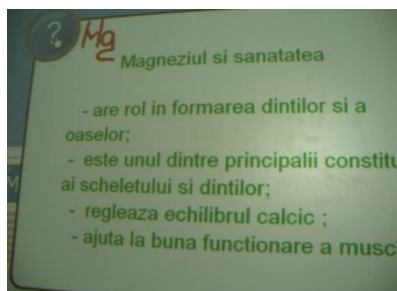
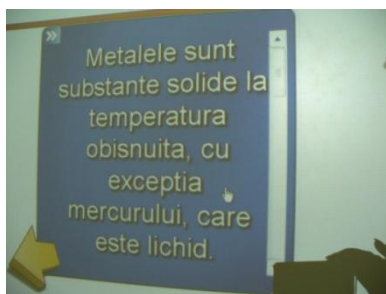

Experimente periculoase.

Curiozități...

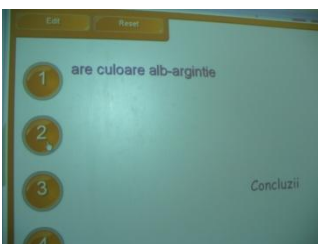
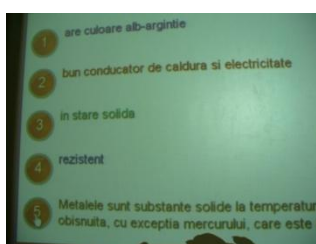

Noi informații.

Magneziul

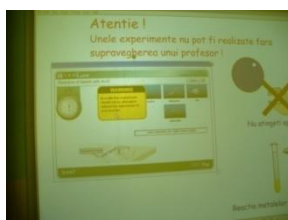
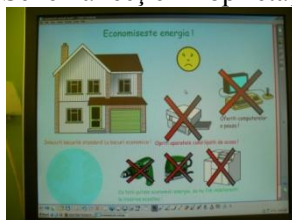
Magneziul și sănătatea

Descoperim împreună proprietățile magneziului.

Schema lecției Proprietățile metalelor.

Afise

Postere

Jocuri multimedia

Părți de vorbire

La început este bine să se pornească cu elemente simple , mai târziu , odată cu dobândirea experienței, proiectele pot deveni tot mai complexe.

Imbinarea armonioasă a metodelor tradiționale cu cele moderne duce la descoperirea de noi idei, soluții, înțelegerea lor în lecții. Prin lecțiile interactive calculatorul comunică cu elevii sub supraveghere și atente indicații metodice și științifice.

Pregătirea temeinică pentru eficientizarea metodelor de predare activ-participative și imbinarea lor cu cele tradiționale într-un mod optim, urmărind creșterea calității actului educațional.

Activitățile multimedia cu tabla interactivă Smartboard se realizează în echipă, prin schimb de informații și cooperare în rezolvarea unor sarcini de lucru, varietatea resurselor de informații ajută la realizarea produsului final. Am observat că în ultimii ani, generațiile de timpurii au abilități de folosire a noilor tehnologii, sunt foarte receptivi la orice informație nouă care poate fi folosită la clasă. Vin ei , cu idei noi în realizarea unor scheme de lecții, curiozități, învățând împreună pas cu pas, cum poate fi folosită Tabla Smartboard ca sa fie o lecție interesantă, captivantă. Realizează din imaginile din galerie povești.

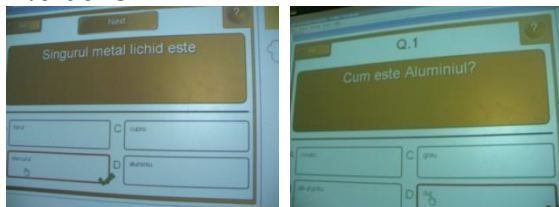
Ex. „Ursulețul neascultător”

Asigurarea unei educații de calitate pentru toți elevii, prin accesul la informație și utilizarea noilor tehnologii, folosind metode active si interactive de predare în învățământul primar. De la jocul didactic la studiul diferitelor fenomene studiate în clasele a III-a și a IV- a la Științele naturii, nu a fost decât un pas. Așa am intitulat Proiectul educațional în desfășurare „ Încă un pas spre cunoaștere și descoperire” realizat în parteneriat cu profesorii de la învățământul gimnazial, făcând un schimb de experiență în ceea ce privește trecerea de la învățământul primar la cel gimnazial și metodele moderne pe care le putem folosi la lecții în paralel cu cele tradiționale.

- Vizualizarea imaginilor importate de pe internet, materiale infomative Power Point;
- Accesarea unor sit- uri de pe internet;
- Evaluarea cunoștințelor prin aplicarea unor teste cu caracter interactiv;
- Realizarea unor schițe care pot fi salvate în calculator;
- Importul Clipart-urilor din galerie;
- Scrierea cu diferite creioane de grosimi și culori diferite;
- inserarea unor texte cu scriere de diferite culori;
- Scrierea pe pagini liniate pentru limba română, clasa I sau liniatură dictando;
- Liniatura cu pătrățele sau diferite pagini personalizate existente în galerie;

Evaluare

Campanii

Proiectul: „Încă un pas spre descoperire și cunoaștere. „, utilizarea Tablei Smartboard

Științe ale naturii- Echilibru și cântărire- în parteneriat cu prof. fizică Sabău Marin .

Material postat pe : <http://photopeach.com/album/2eb3d3821ac9319b6fdd0ef81edcbe>

Lecția de Științe între tradiționalism și modernitate.

http://tripwow.tripadvisor.com/tripwow/account/my_slideshows

<http://photopeach.com/album/rqxgaa> „ Metode de promovare a interesului pentru lectură”, prezentări de bune practici, inovative, schimburi de experiență;

<http://photopeach.com/album/1407eeu> „ Maramureșul și tradițiile”

<http://photopeach.com/album/lqpfb4> „Povestea unei picături de apă”

<http://tripwow.tripadvisor.com/tripwow/builder/ta-038f-4770-813a>

Perfecțiunea unui cadru didactic nu ar trebui să se limiteze la acumularea de cunoștințe ci să găsească noi forme de comunicare , de colaborare deoarece copiii sunt foarte creativi de la vârste foarte mici, spre uimirea noastră ce pot realiza. Deoarece nu am găsit un manual de utilizare a tablei Smartboard am exploatat aceste idei ale copiilor, le-am îmbunătățit și le-am folosit la clasă. De asemenea le-am împărtășit cu alți colegi la Cercurile pedagogice, Schimburi de experiențe, cu alți profesori de la alte școli din țară și nu numai . Am făcut prezentări cu secvențe din diferite activități sau lecții, care pot fi vizionate atât în țară cât și în străinătate . Ele pot fi vizualizate pe linkul:

<http://photopeach.com/album/2eb3d3821ac9319b6fdd0ef81edcbe>

http://tripwow.tripadvisor.com/tripwow/account/my_slideshows

„Niciodată să nu te oprești din învățat. Acceptă că există în mod frecvent lucruri pe care nu le știi și că a găsi modalități mai bune de a rezolva lucrurile, face parte din profesie” (Bruce Hyland).

Bibliografie

1. Constantin Cucoș, *Informatizarea în educație*, Editura Polirom
2. Mihaela Brut, *Instrumente E-Learning. Ghidul informatic al profesorului modern*, Editura Polirom, 2006
3. http://www.didactic.ro/revista-electronica/revista-electronica-didactic-ro-issn-1884-4679-februarie-2009/163_utilizarea-calculatorului-in-educatie-profesor-psihiolog-ioana-caciula-colegiul-national-mihai
4. <http://translate.google.ro/translate?hl=ro&langpair=en|ro&u=http://www.bristolvaschools.org/mwarren/SBAactivities.htm>

Integrarea elevilor cu CES în învățământul de masă

prof. inv. primar Fărcaș Floare, Școala Gimnazială „Nichita Stănescu” Baia Mare

Integrarea elevilor cu CES în învățământul de masă- De ce?

Copiii cu cerințe educaționale speciale au același *drepturi* ca și ceilalți copii de vârsta lor
Contactul direct cu elevii tipici/ participarea la diverse activități ajută la diminuarea izolării sociale și la îmbunătățirea modului de viață al elevilor cu CES

Integrarea elevilor cu CES- cum?

Adaptare curriculară - corelarea conținuturilor componentelor curriculumului național cu posibilitățile elevului cu CES sau alte tipuri de cerințe educaționale din perspectiva finalităților procesului de adaptare și de integrare școlară și socială a acestuia.

Organizarea și participarea la activități educaționale împreună cu elevi tipici

Cum ajutam practic elevii cu CES sa se integreze alaturi de colegii lor tipici?
Cercul de dimineata

Cum ajutam practic elevii cu CES sa se integreze alaturi de colegii lor tipici?
(ora de educatie fizica si sport)

Cum ajutam practic elevii cu CES sa se integreze alaturi de colegii lor tipici? (ora de comunicare in limba romana)

Cum ajutam practic elevii cu CES sa se integreze alaturi de colegii lor tipici?(ora de abilitati practice)

Cum ajutam practic elevii cu CES sa se integreze alaturi de colegii lor tipici?

Cum ajutam *practic* elevii cu CES să se integreze alături de colegii lor tipici?(teatru de păpuși)

Cum ajutam *practic* elevii cu CES să se integreze alături de colegii lor tipici?(ora de muzică)

Sugestii/abordări

- Utilizați conceptul de stil de învățare – vizual, kinestezic, auditiv
 - Utilizați exemple concrete și activități practice
 - Repetați instrucția de mai multe ori
 - Pentru că nu înțelege metafora evitați să o utilizați – Oferiți explicații, vorbiți clar, fără subînțelesuri
 - Oferiți recompense și laude!
- Vă mulțumim!

Jocul de rol

Prof. înv. primar Stănescu Anca, Colegiul Național „Traian Lalescu” Reșița

Cunoscut sub denumirea „role playing”, jocul de rol este o formă de aplicare în învățământ a psihodramei, metodă psihoterapeutică creată de J.I. Moreno în anul 1921 și intrată în circulație cu deosebire după anul 1934.

Jocul de rol este o metodă activă de predare-învățare, bazată pe simularea unor funcții, relații, activități, fenomene, sisteme, etc. Elevii devin „actori” ai vieții sociale pentru care se pregătesc. Având în vedere faptul că ei vor ocupa în societate anumite poziții sau statusuri profesionale, culturale, științifice, etc., este util să „joc” rolurile corespunzătoare acestora, adică să-și formeze anumite competențe, abilități, atitudini, convingeri, etc.

Obiective generale vizate prin jocul de rol sunt următoarele:

- ✓ facilitarea inserției sociale a indivizilor, grație interpretării unor roluri specifice;
- ✓ formarea și modelarea comportamentală, cu verificarea corectitudinii comportamentelor deja formate, validarea celor învățate corect și invalidarea celor eronate;
- ✓ învățarea anumitor moduri cognitive și afectiv-atitudinale;
- ✓ dezvoltarea capacității empatice;
- ✓ formarea spiritului de rezolvare a situațiilor problematice, dificile;
- ✓ perfecționarea aptitudinilor de activitate în grup.

Fiind vorba despre un sistem al finalităților vizate de jocul de rol, se cuvine a menționa succint un set de etape și cerințe metodice ale proiectării și valorificării jocului de rol. În acest context, este vorba, pe rând, despre:

1. Identificarea situației interumane.
2. Modelarea situației și proiectarea scenariului.
3. Alegerea partenerilor și instruirea lor relativ la specificul și exigențele jocului de rol. În această etapă se distribuie rolurile și participanții se familiarizează cu sarcinile pe care le au de realizat. Totul este descris amănunțit pe o fișă ce se distribuie individual.
4. Învățarea individuală a rolului de către fiecare participant. Timp de câteva minute se studiază fișa primită, pentru interiorizarea rolului și conceperea propriului mod de interpretare.
5. Interpretarea rolurilor sau desfășurarea propriu-zisă a jocului de rol.
6. Dezbaterea colectivă a modului de interpretare a rolurilor și reluarea secvențelor în care nu s-au obținut comportamentele prefigurate.

Tipuri de jocuri de rol:

1. Jocuri de rol cu caracter general

- ❖ Jocul de reprezentare a structurilor - acest tip de joc ajută la înțelegerea funcționării unor structuri organizatorice, aparținând ca tematică domeniului socio-economic sau socio-cultural.
- ❖ Jocul de decizie - ca specific, constă în simularea unor contexte în care elevii se confruntă cu o situație decizională importantă și în urmărirea modului de soluționare a problemei.
- ❖ Jocul de arbitraj - facilitează înțelegerea și dezvoltarea capacităților de soluționare a problemelor conflictuale care apar între două sau mai multe persoane, sau la nivelul microgrupurilor, chiar al util atât în domeniul disciplinelor juridice, cât și al celor financiar-contabile.
- ❖ Jocul de competiție - denumit și joc de rol care vizează obținerea anumitor performanțe, jocul de competiție urmărește la nivelul fiecărui participant în parte învingerea unui adversar, real sau imaginar și reliefarea unor situații variate. Este un tip de joc util în predarea și învățarea disciplinelor școlare menționate la fiecare din categoriile anterioare de jocuri.

2. Jocuri de rol cu caracter specific

- ❖ Jocul "De-a ghidul și vizitatorii" – prezent în învățarea limbilor străine
- ❖ Jocul de negociere – constând în simularea operațiilor de vânzare-cumpărare, a tranzacțiilor comerciale și financiar-bancare sau
- ❖ Jocul "De-a profesorul și elevii".

Avantajele jocului de rol:

- activează elevii din punct de vedere cognitiv, motric-acțional și afectiv, punându-i în situația de a interacționa;
- interacțiunea participanților asigură un autocontrol eficient al conduitelor și achizițiilor;
- prin dramatizare se asigură problematizarea secvenței de instruire, crescând gradul de înțelegere și participare activă a elevilor;
- se pune în evidență modul corect sau incorect comportamental și/sau acțional în anumite situații;
- este favorizată formarea rapidă și corectă a comportamentelor, abilităților, atitudinilor, convingerilor, etc.

Dincolo de aceste avantaje, nu putem neglija faptul că există și limite și servituți ale jocului de rol:

- jocul de rol este dificil de aplicat, întrucât coordonatorul activității trebuie să dețină nu numai aptitudini pedagogice, ci și aptitudini regizorale și actoricești;
- deși activitatea bazată pe jocul de rol durează relativ puțin (aproximativ o oră), proiectarea ei solicită timp și efort suplimentar din partea cadrului didactic
- la unii participanți pot să apară blocaje emoționale care fisurează derularea.

Jocului există chiar și riscul devalorizării jocului de rol, ca rezultat al considerării sale ca modalitate puerilă din partea participanților. Totuși, valențele formative ale jocului de rol rămân evidente.

Bibliografie

Chiș, V. (2002), *Provocările pedagogiei contemporane*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca

Șchiopu, U., Verza, E., (1976), *Psihologia jocului*, EDP, București.

Calculatorului în Educația Copiilor

Prof. Both Vali, Școala Gimnazială "Nichita Stănescu" Baia Mare

Considerat de mulți cea mai mare invenție a secolului al XX-lea, calculatorul influențează într-un mod sau altul viețile noastre. Calculatorul se folosește în toate domeniile de activitate, de la medicină la comunicarea între oamenii care se află în cele mai îndepărtate colțuri ale pământului.

Societatea informatizată a ultimilor ani a impus utilizarea calculatorului în procesul didactic. Procesul educațional atât de complex, devine scena a trei actori: *profesorul, elevul și calculatorul*, care împreună caută să asigure succesul demersului didactic.

Profesorul are rolul schimbat, el nemaifiind actorul principal care dirijează întregul proces didactic. Profesorul devine un consultant, un coordonator și un verificator al procesului didactic. La fel și manualul, care nu mai este sursa informațională de bază, el devenind un mijloc de start care se completează cu informațiile obținute cu ajutorul calculatorului. Elevul este un adept al utilizării calculatorului în procesul didactic, mai ales în contextul ultimilor ani.

Calculatorul preia, multe dintre funcțiile și sarcinile care, prin tradiție, aparțineau profesorului. De exemplu, funcția profesorului de distribuitor de cunoștințe va avea un rol redus. Calculatorul poate fi considerat astfel un mijloc de informare, de exersare, de simulare, de aplicare și de consolidarea cunoștințelor, deosebit de util în procesul educațional.

Calculatorul îi oferă profesorului disponibilități de timp și posibilități de a folosi acest timp ocupându-se mai mult de organizarea învățării, de structurarea conținuturilor, de exersarea gândirii la elevi, de stimularea creativității acestora, aspecte adeseori neglijate până acum.

Tipurile de aplicații:

1. *Tutorialele* sau lecțiile interactive ghiduri de prezentare a anumitor aplicații. Sunt utilizate pentru însușirea principiilor și regulilor și pentru învățarea unor strategii în rezolvarea problemelor.
2. *Exerciții practice*: constau în executarea de către elevi a unor sarcini practice în scopul aplicării cunoștințelor.
3. *Simulări și experimente*: reproducerea unor fenomene, procese sau situații reale, fizică, astronomie, chimie, biologie, planetariu
4. *Jocuri pentru instruire*: activități de simulare; elevul este pus în fața unor situații problemă pe care trebuie să le rezolve: operațiile elementare în matematică, fizică ș.a.
5. *Teste pedagogice*: sunt poate categoria cea mai des întâlnită,

fie independente, fie ca parte integrantă a unor aplicații complexe: teste inițiale; teste aplicate după parcurgerea unor teme sau capitole; teste de lucru sau simulare; teste bazate pe gândire sau

memorare; teste cu răspunsuri standardizate sau deschise. Aceste teste pot fi întâlnite pentru marea majoritate a disciplinelor.

6. Internetul

Numele propriu INTERNET, care nu trebuie confundat cu serviciul *World Wide Web*, se referă la rețeaua mondială unică de computere interconectate prin protocoalele (regulile) de comunicare. Aplicațiile Internetului sunt numeroase: în primul rând *afișarea de informații* mai mult sau mai puțin statice cu formă de text, imagini și sunete (așa-numitele pagini web), apoi poșta electronică e-mail, transferul de fișiere de date și informații, chat, video și video on demand, telefonie și telefonie cu imagine prin Internet, televiziune prin Internet, e-commerce, sondări de opinie, mediu pentru răspândirea știrilor, mediu pentru toate genurile de grafică și muzică, deschiderea unei sesiuni de lucru de la distanță, grupuri de discuții pe teme prestabilite, jocuri interactive prin rețea, operații bancare (*Internet banking*) și multe altele. Printre ele, World Wide Web, prescurtat WWW, deseori numit numai „web”, este la loc de vârf, deoarece este o aplicație multimedială și integrativă, cu o interfață de utilizator (*Graphic User Interface*, GUI) foarte atrăgătoare din punct de vedere grafic, practică și simplu de folosit. WWW a fost inventat de către Tim Berners-Lee în anul 1993. Pentru folosirea tuturor aplicațiilor din web este nevoie în general doar de un singur program multifuncțional numit browser. Exemple de browsere: MS Internet Explorer, Mozilla Firefox (provenit din Netscape Navigator), Opera ș.a.

În învățământ INTERNETUL poate fi utilizat pe mai multe direcții:

- Motoarele de căutare: GOOGLE, YAHOO, ALTAVISTA, ș.a. Acestea accesează **Internetul** în mod automat stochează titlul, cuvinte cheie și parțial chiar conținutul **paginilor web** într-o **bază de date**. Cel mai cunoscut și frecvent utilizat este GOOGLE
- Resurse de tip wiki: „o colecție expandabilă de pagini Web ... fiecare pagină putând fi simplu editată de un utilizator, într-un browser, folosind formulare”, fără a fi necesare cunoștințe HTML. Cea mai cunoscută aplicație de tip *wiki* este WIKIPEDIA, o enciclopedie pe **Internet** generală, în mai multe limbi, având conținut deschis tuturor pentru utilizare și dezvoltare. A luat ființă în 2001, iar în România apar în limba română din 2003.
- Dicționare. Există o multitudine de dicționare, de la cele explicative – DEX Online (Dicționarul Explicativ al Limbii Române), până la cele generale utilizate pentru traduceri.
- Biblioteci on-line. Sunt colecții de cărți în format electronic, de regulă *.pdf. Frecvent utilizate sunt:
 - http://www.unibuc.ro/ro/biblioteca_virtuala_top,
 - <http://www.e-scoala.ro/biblioteca/index.html>
 - <http://biblioteca-online.ro/> ș.a.

- Blogul este o **publicație web** ce conține articole periodice sau și cu actualizare neîntreruptă, ce au de obicei un caracter personal. Poate fi folosit în interacțiunile cu elevii sau părinții, ca instrument de lansarea unor teme de reflecție și schimb de opinii, precum și ca un spațiu de publicare. Un exemplu util ar fi <http://www.blogratuit.ro/>.
- Comunicare prin INTERNET: emailul, chatul și messenger-ul. Emailul permite comunicarea offline între două persoane prin intermediul poștei electronice. Chat-urile online se desfășoară în “camere (room) de chat” unde se întâlnesc grupuri de persoane în același timp prin dialog bazat pe text. Elevii pot utiliza chat-urile pentru a adresa întrebări profesorilor/ experților și pentru a colabora cu colegii la distanță. Messenger le permit oamenilor să solicite și să trimită mesaje text unor persoane care sunt online în momentul în care sunt contactate. Avantajele utilizării mesajelor instant sunt similare comunicării prin camera de chat .

Bibliografie:

Ioan Cerghit, Metode de învățământ, Editura Polirom, Iași, 2006, p.297
Diverse sit-uri Internet

Dezvăluirea progresivă

Prof. Georgeta Chisiu. Școala Gimnazială "Dr.V. Babeș"

Strategie inovatoare de abordare a învățării

Este una dintre cele mai îndrăgite metode de lucru de către copii, folosindu-se ca metoda de anticipare. Se bazează pe antrenarea elevilor, în descoperirea treptată a firului narațiunii. Presupune, de asemenea, lucrul în echipe. Fiecare echipă primește un prim fragment dintr-o poveste și sarcina de a-și imagina o continuare și un final, respectând logica textului.

Prezentarea variantelor narrative de fiecare grupă de elevi este urmată de citirea următorului fragment din povestea dată. Sarcina este de fiecare dată aceeași, ajungându-se la descoperirea întregului text.

Frumusețea acestei metode constă în antrenarea constructivă a elevilor, ei obținând de fiecare dată mici povestioare care au același început.

Textele trebuie alese cu grijă, astfel încât posibilitățile de continuare a narațiunii să nu fie îngădite. Ținând cont de particularitățile educației morale la vârsta școlară mică, de mentalitatea colectivului de elevi, de personalitatea lor, am apelat la analiza unor fapte din viață, la lecturarea unor schițe cu țință educativă directă.

Metoda urmărește, în mod deosebit, dezvoltarea creativității și originalității elevilor, într-o manieră atractivă, diferită de cele tradiționale, îi stimulează să lucreze în echipă pentru a realiza texte cât mai interesante și originale. Varietatea compunerilor demonstrează nivelul de dezvoltare a vocabularului copiilor și a orizontului lor de cunoaștere. Micile creații ale copiilor pot fi poveștile unor cărți scrise de copii, pentru copii.

Metoda “**dezvăluirea progresivă**” a unui text necunoscut, am aplicat-o adesea în orele de lectură la clasa a III-a și a IV-a, la opționalul “Bucuria de a scrie compuneri”, dar și la clasele mai mici într-o formă adaptată, pe texte scurte.

Aplicarea metodei “Dezvăluirea progresivă” pe textul

Inimă de leu

1. Era atât de curajos încât îl numiseră Inimă de Leu.

Nici tunetul, nici ploaia, nici rafalele puternice de vânt nu-l speriau. Nici măcar noaptea cu umbrele sale neliniștitoare și nici sălbăticiunile ascunse și zgomotele lor ciudate. Nimic nu-l înspăimânta. Niciodată.

Astfel deveni eroul comunității sale. De când i-au dat aceasta poreclă, el era foarte mândru de asta și se plimba, semeț, cu mustața arogantă, repetând fără oprire și foarte tare pentru a fi auzit :

Mă numesc Inimă de Leu și nu am teamă de nimic și de nimeni !

Într-o zi, când trecea prin apropierea unei mlastini,.....

(După ce s-a citit elevilor acest prim fragment, individual, în 7-8 minute fiecare va găsi o continuare a textului, ținând cont de informațiile primite. Se citește câteva lucrări. Apoi se citește fragmentul următor).

2... auzi un strigăt de ajutor. Era o broască ce își prinsese piciorul într-o rădăcină. Biata de ea trăgea în zadar de picior dar nu era nimic de făcut ! Puțin câte puțin își pierdea forțele și era pe cale să-și piardă cunoștința. Iar ascuns sub o piatră, redutabilul șarpe de apă nu aștepta decât momentul să se năpustească asupra broaștei și să o înghită nemilos !

Inimă de Leu nu stătu pe gânduri.

El, care detesta.....

(În această etapă de lucru, copiii sunt grupați în echipe de lucru. Se spune copiilor că ținând cont de ceea ce au aflat din primul fragment și al doilea, urmărind și respectând logica textului, ei vor continua compunerea. Timp de lucru 7-8 minute).

3.....apa, nu ezita să se ude. Reteză rădăcina și o eliberă pe nefericită.

Altă dată, o furnică fu cea pe care o scoase din încurcătură, Inconstienta se rătăci într-o pânză îndulcită a unui păianjen înspăimântător. Sosi chiar la timp pentru a o salva pe furnică din ghearele păianjenului.

Inimă de Leu, încurajat de aceste succese, decise

(Se lucrează în aceeași manieră, apoi se citește următorul fragment, ținând cont de indicațiile primite anterior).

4.....să-și părăsească țara.

- Trebuie, spuse el, ca lumea întreagă să admire curajul meu, să-mi aplaude isprăvile !

Au încercat să-l rețină. Nimic nu l-a convins. Nici lacrimile mamei sale, nici atenționările tatălui său. Plecă într-o bună dimineață, drept înainte și fără să privească înapoi. !

Nu ajunsese departe.

La prima cotitură a gardului, întâlni...

(Se lucrează în aceeași manieră, se citește compunerile copiilor, apoi se citește fragmentul următor, cerând ca în 5 minute să găsească un final pentru textul prezentat).

5... o labă. O labă mare de pisică. Era Șiretul, cotoiul fermierilor ; un motan viclean care pândește de câțiva timp ieșirea din vizuină a șoarecilor de câmp.

Inimă de Leu își sfârși călătoria în stomacul unei pisici.

În zadar te numești Inimă de Leu când nu ești decât un șoarece de câmp, dacă nu esti precaut ! (După ce elevii realizează ultima cerință, se prezintă în întregime textul original.)

Bibliografie:

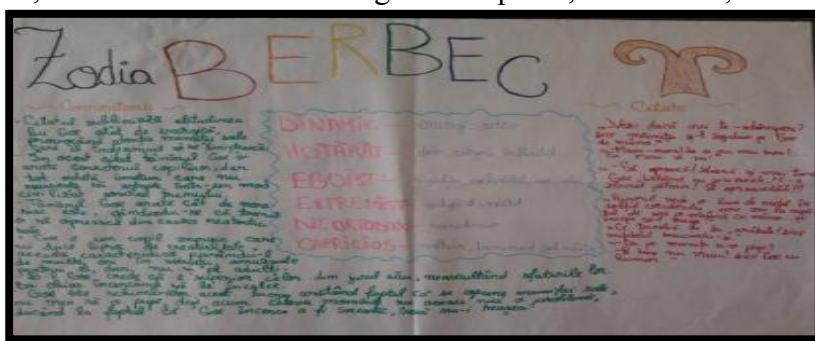
Radu Ion; Ionescu Miron – *Experiență didactică și creativitate*, Cluj-Napoca, Editura Dacia, 1987.

Metoda horoscopului

prof. Simona Bănică Școala Gimnazială "Nichita Stănescu", Baia Mare

Caracterizarea personajelor literare prilejuiește elevilor revizuirea propriului caracter, dezvoltându-și calitățile, recunoscându-și defectele. Posibilitatea de a descoperi trăirile personajului devine o provocare. Identificarea caracteristicilor unui personaj poate fi efectuată printr-o activitate plăcută. Metoda "Horoscopului" are această calitate, fiind folosită într-o cercetare de grup sau individuală.

Am aplicat această metodă la caracterizarea personajului principal din cunoscuta schiță "D-I Goe..." de I.L. Caragiale. După alegerea personajului, elevii au analizat descriptorii pentru fiecare zodie, urmărind integrarea personajului într-una din cele douăsprezece zodii. Pentru fiecare descriptor s-au scris trei sinonime, dar și citate reprezentative. Apoi elevii au desenat pe un poster, în culori, un simbol la care au adăugat descriptorii, sinonimele, citatele și impresiile personale.

Elevii au fost de părere că munca la acest proiect a fost interesantă. Metoda de a caracteriza personajul prin intermediul horoscopului li s-a părut inedită. Lucrând în echipă, au învățat să comunice eficient. Și-au împărțit sarcinile în mod egal, iar rezultatul a fost uimitor.

Activitatea a fost plăcută, deoarece elevii au putut să își exprime opinia, să colaboreze în cadrul echipei.

Prin această metodă s-a pus în evidență caracterul lui Goe și felul lui de a se exprima. Trăsăturile personajului au fost remarcate de toți elevii, fiecare echipă încadrând protagonistul într-una dintre zodii.

Realizarea proiectului i-a apropiat foarte mult pe membrii echipei, comunicând real, ascultând ideile fiecăruia, astfel înțelegându-se mult mai bine unii pe alții.

Caracterizarea personajului i-a ajutat pe toți să își înțeleagă atât calitățile, cât și defectele și să încerce să se ajute.

Privind lumea prin intermediul personajelor, elevul își formează o viziune mai amplă asupra lumii și a psihologiei omului în general, dar și asupra lui însuși.

Anexa1- **Postere** ilustrând aplicarea metodei horoscopului la opere literare ca: *Două loturi* de I. L. Caragiale, *Amintiri din copilărie* de I. Creangă

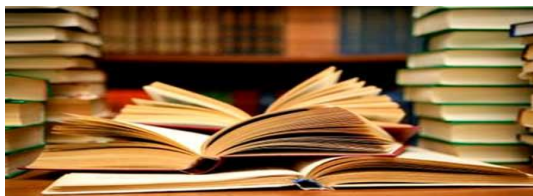

Anexa 2-HOROSCOPE

BERBEC (21.03.-20.04.) Trăsături: • Plin de inițiativă • Dinamic • Hotărât • Egoist • Extremist • Neortodox • Capricios VALOARE –idealism PERICOL –egoism	TAUR (21.04.-21.05.) Trăsături: • Tenace • Stoic • Prudent • Inflexibil • Convențional • Încăpățânat • Rigid VALOARE –hotărâre PERICOL –posesiv	GEMENI (22.05.-20.06.) Trăsături: • Multilateral • Altruist • Magnetic • Perspicace • Capricios • Ambiguu • Neliniștit VALOARE –deștept PERICOL –împrăștiat
RAC (21.06.-20.07.) Trăsături: • Intuitiv • Analitic • Sociabil • Hipersensibil • Ostentativ • Susceptibil • Metodic VALOARE –sensibilitate PERICOL –nesiguranță	LEU (21.07.-21.08.) Trăsături: • Optimist • Vivace • Ambidextru • Arogant • Opulent • Ostentativ • Impetuos VALOARE –magnetism PERICOL –egoism	FECIOARĂ (22.08.-22.09.) Trăsături: • Perfecționist • Obiectiv • Analitic • Încăpățânat • Precaut • Indecis • Modest VALOARE –capacitate analitică PERICOL –hipercriticism
BALANȚĂ (22.09.-22.10.) Trăsături: • Intuitiv • Logic • Estetic • Temperat • Autocompătimitor • Indolent • Indecis VALOARE –diplomație PERICOL –autocompătimire	SCORPION (23.10.-22.11.) Trăsături: • Tenace • Întreprinzător • Pasionat • Ager • Arogant • Senzual • Nemilos • Sarcastic VALOARE –scop PERICOL –nemilos	SĂGETĂTOR (23.11.-20.12.) Trăsături: • Neinteresat • Idealist • Profetic • Compătimitor • Risipitor • Încăpățânat • Lipsit de tact • De neîncredere VALOARE –viziune PERICOL –împrăștiat
CAPRICORN (21.12.-19.01.) Trăsături: • Diplomatic • Pragmatic • Profund • Întreprinzător • Avar • Egoist • Materialist • Carierist VALOARE –ambiiție PERICOL –rigiditate	VĂRSĂTOR (20.01.-18.02.) Trăsături: • Omenos • Meditativ • Onorabil • Altruist • Excentric • Lipsit de simț practic • De neînduplecat VALOARE –zelos PERICOL –fanatism	PEȘTI (19.02.-20.03.) Trăsături: • Altruist • Filantropic • Compătimitor • Adaptabil • Supersensibil • Credul • Risipitor • Capricios VALOARE –flexibilitate PERICOL –autocompătimire

Modalități de stimulare a lecturii

prof. Lucia Surduc, Școala Gimnazială „Nichita Stănescu” Baia Mare

„Cetim ca să trecem examene , ca să omorâm timpul sau cetim din profesieune. Lectura ar putea fi un mijloc de alimentare spirituală continuă, nu numai un instrument de informație sau de contemplație”. (Mircea Eliade)

În condițiile educației permanente, școlii îi revine misiunea de a-i înarma pe elevi cu deprinderi temeinice de autoinstruire și autoperfecționare prin intermediul tuturor mijloacelor și, nu în ultimul rând, prin mijlocirea cărții. La vârsta școlară, lectura are un rol hotărâtor în îmbogățirea și dezvoltarea cunoștințelor elevilor, în formarea gustului pentru citit, în cultivarea și îmbogățirea limbajului prin formarea și dezvoltarea unui vocabular adecvat.

Importanța lecturii este evidentă și mereu actuală. Lectura este un instrument care dezvoltă posibilitatea de comunicare, capacitățile de gândire și limbaj, un act intelectual esențial, care trebuie îndrumat și supravegheat de școală și familie.

Trezirea interesului și a gustului pentru lectură implică pentru școală o responsabilitate incontestabilă. Cititorii trebuie inițiați și deprinși cât mai de timpuriu cu utilizarea concomitentă a cărții și a mijloacelor moderne audiovizuale ca premisă esențială a unei învățări eficiente.

Cărțile sunt necesare în dezvoltarea minții și îmbogățirea sufletului, iar experiența lecturii nu poate fi substituită de nimic. Tehnologia este inevitabilă, iar progresul ei ne digitalizează existența, din ce în ce mai mult, făcând facilitățile tehnologice indispensabile condiției omului de azi.

Criza lecturii în rândul elevilor, scăderea apetitului pentru carte în favoarea TIC m-au determinat să caut noi modalități prin care să readuc elevul în bibliotecă și în contact direct cu textul.

Numește cartea!

Elevilor li se explică cât de importante sunt coperta și titlul unei cărți. Se citește dintr-o carte punându-i să deseneze pe o coală de hârtie cum și-au imaginat ei că ar arăta coperta și ce titlu i-ar da cărții, în funcție de pasajul citit.

Nicolas Bohățiel, Chira Daria, Gyulai Karina, Toth-Pal- Nora, clasa a V-a B

Unde în lume?

Se înmânează fiecărui elev o hartă a lumii. De fiecare dată când elevul citește o carte, trebuie să coloreze țara unde s-a născut scriitorul sau are loc acțiunea cărții. Elevul, care colorează cele mai multe țări pe hartă, primește un premiu.

”Jurnalul unui adolescent timid”, Stephen Chbosky

”Hobbitul”, J.R.R. Tolkien

” Harry Potter”, J.K. Rowling

”Sub aceeași stea”, John Green

”Cei trei muschetari”, Alexandre Dumas

”La Medeleni”, Ionel Teodoreanu

”Colț Alb”, Jack London

”Împăratul muștelor”, William Golding

”De veghe în lanul de secară”, J.D. Salinger

”Matilda”, Roald Dahl

”Minunea”, R. J. Palacio

”Fram, ursul polar”, Cezar Petrescu

” Charlie și Fabrica de Ciocolată”, Roald Dahl

”Cireșarii”, Constantin Chiriță

”Winnetou”, Karl May

”Capitan la 15 ani”, Jules Verne

Ciubăncan Mara, clasa a VII-a A

Două personaje se întâlnesc

Elevii își aleg personajele preferate din povești diferite, având ca temă de casă scrierea unui text în care ele se întâlnesc.

”Prâslea încercă să ajungă acasă, pe tărâmul celălalt, însă nu găsea nicio cale. Deznădăjduit, se așează pe o piatră și privea cerul roșu ca focul. De după un nor, apărură un cal înaripat, iar călărețul îi strigă :

-Hei, sunt Harap Alb, caut grădina ursului. Știi unde e ?

-Dacă mă ajuți să ies de aici, răspunse Prâslea, promit să vin cu tine și să o găsim. Împreună vom reuși!

Calul se lăsă pe pământ, Prâslea încăleacă alături de Harap Alb și apoi zburară ca vântul și ca gândul spre alte ținuturi...” Pădureanu David, clasa a V-a B

Un timeline al lecturilor

Pentru încurajarea dezvoltării personale și a simțului auto-împlinirii la copii, e importantă realizarea unui așa numit timeline sau cronologie a lecturilor. Aceasta presupune ca elevii să creeze o axă a timpului, a vieții lor, iar pentru fiecare perioadă să menționeze titlul cărții care i-a marcat în acel moment și să spună ce anume i-a impresionat. Pot fi incluse fotografii, coperte, ilustrații pentru a expune cât mai elaborat istoria lor personală într-ale cititului. Aceste timeline-uri sunt o reclamă excelentă pentru cărți, trezesc curiozitatea pentru lectură și îi ajută pe elevi să conștientizeze propria evoluție de-a lungul timpului în materie de lecturi.

Cărțile deschid uși

Elevii își vor alege un titlu de carte și vor decora ușa clasei astfel încât să redea coperta volumului ales. Uriașa copertă se va deschide, dând spre o clasă a cărei butaforie va imita cât mai fidel atmosfera și scenele din cartea respectivă, iar elevii se vor îmbracă precum personajele din povești.

Bookselfie

Fiecare elev își face un selfie cât mai interesant cu volumul preferat, prezentând rezumatul acelei cărți, argumentând motivele pentru care i se pare atât de specială.

”*Hoțul de cărți*, Markus Zusak. Ce titlu ! Probabil că nu este cel mai digerabil, dar, dacă e să judecăm cărțile după titlu, nu se vor citi prea multe. Lectura acestei cărți m-a determinat să citesc mai mult, asemenea personajului principal, Liesel, care își creează o lume mai bună cu ajutorul cuvintelor, scăpând, astfel, de ororile războiului. Chiar dacă romanul a fost ecranizat, nu ratați o lectură genială! ”

Mureșan Andreas, clasa a VI-a A

”*Ciresarii*” de Constantin Chiriță este cartea care m-a format ca viitoare cititoare. Din păcate, pentru mine și pentru restul cititorilor nu sunt decât cinci volume, dar sunt cinci cărți pe care lecitești cu sufletul la gură, pline de aventuri, pline de lecții de prietenie și care te vor face, cu siguranță, să zâmbești la fiecare pagină.”

Toth Alexandra, clasa a VII-a A.

Dacă vom ști să trezim interesul elevilor noștri pentru citit, dacă îi vom îndruma, verifica și stimula în acest scop, vom crește generații care vor simți o „sete” permanentă pentru citit, pentru cunoaștere, pentru lărgirea orizontului lor cultural, ceea ce se va răsfrânge pozitiv asupra vieții și activității lor, căci, așa cum spunea Miron Costin: „Nu e alta mai frumoasă și mai de folos în viața omului zăbavă decât cetitul cărților.”

O activitate de neuitat

prof. Înv. Primar Popescu Anicuța, Școala Gimnazială Sat Mădulari, Cernișoara

„Să fii în palmă sufletul unui copil este, cu siguranță, un privilegiu. Să fii important în viața unui copil este, poate, un dar divin”.

J. J. ROUSSEAU

Împreună cu colegii mei am hotărât să realizăm un proiect care să aibă ca obiectiv cunoașterea portului țărănesc și perpetuarea obiceiurilor și datinilor locale. În acest sens, am pregătit spațiul unei săli de clasă, pentru realizarea unui muzeu al țaranului român.

Am apelat la elevi și părinți, care să identifice și doneze obiecte vechi și costume tradiționale ale portului țărănesc, din zonă. Învățăceii noștri au început să aducă mai întâi obiecte din lut, ca: oale, castroane și ulcioare.

Am studiat împreună pictura inegalabilă, care are ca element central cocoșul de Hurezu, armonizat cu linii frânte și curbe ce descriu parcă cursul vieții, al trecerii noastre efemere prin aceste locuri de poveste.

Următoarele obiecte donate au fost cele ale unui război de țesut : sul pentru înfășurarea urzelii, suveică, brâglă, patul războiului, vârtelniță. Copiii au fost captivați când au aflat căci cu aceste obiecte se țeseau modele de pânze din lână, cânepă și bumbac. Au văzut cum arată furca, caierul de lână și cum fusul, prin mișcări agere și sacadate se învâрте, torcând firul ce se lasă modelat de degetele dibace.

Muzeul și-a îmbogățit colecția cu straie populare țărănești : ȋțari, cămăși cusute, fote, șoarte, marama, bete, opinci, ciorapi de lână. Cu toții am înțeles că sunt obiecte obținute cu trudă și migală, prin nopți nedormite de către bunicile și străbunicile noastre. Alțița cămășilor cusută cu fir de borangic, imită câmpul verde, punctat din loc în loc de mănunchiuri de flori pestrițe, așa de frumos realizate, de parcă te îmbie să le miroși.

Ne-am imaginat cum bătrânele noastre lucrau, cu mare drag, la lumina opaițului lămpii, mânuind cu măiestrie acul, furca, suveica, obiecte ce acum par venite dintr-o altă lume. Privirile curioase ale copiilor privesc la obiectele trecutului cu nesaț și ascultă povestea lor spusă cu candoare de către domnii învățători.

Acum muzeul nostru din școală numără sute de obiecte și reprezintă pentru noi o carte de vizită și în același timp, o legătură trainică cu trecutul, care nu trebuie uitat, deoarece astfel putem demonstra statornicia unui popor asuprit, care însă a reușit să reziste intemperțiilor vremurilor.

Părintele, prietenul propriului copil

Inspector pentru inv. primar Onorica Dorca, Inspectoratul Școlar Județean Maramureș

“Oamenii mari nu înțeleg singuri nimic, niciodată și este obositor pentru copil să le dea întruna lămuriri”.

Antoin de Saint Exupery

“Rolul” de părinte este cel mai frumos, dar și cel mai dificil rol din lume. Este extrem de dificil să faci față ritmului impus uneori de propriul copil sau de cei asupra cărora ne aplecăm atenția pentru a-i ajuta să se integreze în viață. Responsabilitatea care cade pe umerii părintelui de acasă sau “celui de la școală” este una enormă. Noi suntem modelul pe care ei îl urmează, noi suntem cei responsabili de securitatea lor afectivă și de educația de bază.

Îndeplinirea eficientă a rolului de părinte presupune cunoașterea stilurilor parentale cu toate avantajele și dezavantajele acestora. Referitor la aceste stiluri parentale, nu se poate vorbi de un singur stil în cazul nici unui părinte. Un adult poate oscila între mai multe tipuri de stiluri, acestea

fiind influențate de personalitatea sa și a copilului, de dispoziția de moment, de conjunctură și nu în ultimul rand de momentul evoluției copilului.

Relația dintre părinte și copil e influențată și de vârsta la care se află copilul. Acesta trece prin diferite etape de dezvoltare psihică și modificare comportamentală. Pentru copiii de 2-3 ani părinții întruchipează făpturi cu puteri supranaturale. El nu se află încă într-o etapă de percepere obiectivă a realității. Aceștia se agață cu disperare de părinți, ceea ce le permite să se bazeze pe ei pentru a crește și a se dezvolta. Trecând apoi spre vârsta de 4 ani, începe să apară faimosul complex Oedip, complex care, psihologic studiat, s-a dovedit a fi un fenomen inconștient.

Odată cu școlarizarea, copilul începe să se motiveze psihic. El începe să-și dezvolte o conștiință morală care îi permite din ce în ce mai mult să discearnă binele de rău. Dacă la început copilul se preocupă de școală din dorința de a face plăcere tatălui și mamei, treptat descoperă dorința și satisfacția de a-și investi energia în studiu și cunoaștere. El începe să acționeze pe cont propriu.

Părintele și dascălul joacă un rol deosebit de important în viața copilului. Problema apare când adultul nu acceptă că odată cu trecerea timpului se risipește din ochii copilului acea imagine a atotputerniciei, și fără să-și dea seama, acționează în mod contrariu, susținându-și imaginea idealizată. De dorit este ca fiecare copil să fie pregătit să se detașeze de acea imagine idealizată, dar în această eliberare să fie supravegheat de cineva, pentru a nu o lua într-o direcție greșită. Relațiile de putere trebuie să fie remaniat pe măsură ce copilul crește. Adulții trebuie să accepte că vor deveni tot mai puțin indispensabili.

E absolut necesar să acceptăm nevoia copiilor de independență, permițându-le să crească. Altfel ei nu se pot maturiza.

Relația dintre adult și copil trebuie să fie fundamentată pe un echilibru stabil între disciplină și independență. Părintele, și nu în ultimul rând dascălul, simte nevoia de a ști totul despre copilul lui, de a controla și de a se impune, de a-l disciplina. Măsurile luate în acest scop vor fi resimțite de către copil ca pe o îngrădire, o limitare a drepturilor și a libertăților sale. În scopul atingerii unui „optim” între disciplină și independență e necesară comunicarea permanentă. Copilul trebuie ascultat mereu, el trebuie să aibă în permanență „ușa deschisă”. Comunicarea cu el trebuie să fie una directă, iar deciziile luate trebuie să fie comune și nicidecum unilaterale. Replicile de genul „așa trebuie” sau „e numai cum spun eu” îl poate întoarce pe copil împotriva celor din jur, copilul interpretând această atitudine ca o subminare a libertății sale de decizie. La baza discuțiilor sau a explicațiilor avute cu copilul e absolut necesar să stea argumente pertinente și bine alese, și nicidecum prejudecățile. Un accent exagerat pe una din laturi, fie ea disciplină excesivă, fie o independență fără limite a copilului poate prejudicia viitorul acestuia. Rolul dascălului este acela de a cunoaște în profunzime copilul, de a-i studia profilul psihologic și de a adopta o atitudine adecvată temperamentului, intereselor și nu în ultimul rând posibilităților.

Cel mai mare dar pe care îl poate oferi un adult copilului este capacitatea de a fi fericit.

Există o diferență foarte mare între recompensele imediate și o stare de fericire care durează mult timp. Starea de fericire este una extrem de profundă, ea trebuie să calmeze și să relaxeze spiritual copilul, să inducă un sens de bunăstare profundă, să se simtă cu adevărat bine în mediul lui. Din studiile de specialitate reiese că un copil cu adevărat fericit dă dovadă de încredere în sine, optimism și un simț al controlului foarte bine dezvoltat. Pentru ca un copil să fie fericit, el trebuie să simtă că este un membru important al acelei comunități, unde poate să intre în contact cu ceilalți copii, ca membru cu aceleași drepturi. Adulții au datoria morală să-i facă pe copii să simtă acest sentiment, pentru a le facilita drumul către alți oameni. Copiii trebuie obișnuiți de mici să acorde o mână de ajutor celor din jur, fără să aștepte recompense.

O relație „mai bună” sau „mai puțin bună” poate fi permanentă sau poate fi cauzată de o indispoziție emoțională (frică, tristețe, frustrare). Această indispoziție poate fi un răspuns la diferiți factori de stres care nu acționează doar asupra adulților ci și asupra copiilor. De multe ori copiii nu pot să exprime în cuvinte ceea ce simt, în schimb pot să arate ceea ce simt prin comportament. Atunci când copilul reclamă vreo „durere” e foarte important de stabilit cauzele acesteia și nu în

ultimul rînd natura: fizică sau psihică. Copilul trebuie să se simtă aproape, să ne considere în permanență „un umăr pe care să plîngă” dar și un prieten cui îi poate împărtăși secretele.

Uneori singurul lucru pe care copilul îl vrea este să simtă că cineva îl ascultă și îl înțelege. În loc de alintări, copilului trebuie să i se ofere suportul emoțional, arătându-i-se că îi este înțeleasă durerea. Expresii sau formulări ca “ai perfectă dreptate” sau “Îmi place cum gîndești” îl fac pe copil să-și dezvolte încrederea în sine și să ia o atitudine pozitivă.

Fiind într-o indispoziție emoțională, orice schimbare majoră, instabilitate sau conflict poate avea un impact foarte mare asupra lui. Copiii simt orice problemă care planează asupra familiei, fără să fie nevoie să li se spună. Lor nu trebuie să li se ascundă adevărul, ci trebuie să înțeleagă exact ceea ce se întâmplă, pentru a nu fi nevoiți să-și dea frâu liber imaginației în scopul descoperirii misterului.

Cei implicați în educarea copiilor trebuie să înțeleagă că rolul lor e acela de a încuraja comunicarea cu copilul pentru a-i ajuta să elimine comportamentele negative și să le asimileze pe cele pozitive. Însă disciplinarea trebuie abordată ca un proces de învățare atât prin metodele folosite, cât și prin atitudinea cu care sunt puse în aplicare. Cunoașterea psihologiei copilului este astfel metoda prin care se dărâmă zidul existent între lumea fixată în stereotipii a adulților și universul unic original al fiecărui copil.

Bibliografie

Dolean I., Dolean D. D., Meseria de părinte, Aramis 2001

Eliade S., ABC-ul consilierii copilului, Ed. Hiperborea, Turda, 2000

Radu I., Introducere în psihologia copilului, Ed. Sincron, Cluj-Napoca, 1991

Poezia anotimpurilor

Prof. Înv. Primar Pop Lucia, Școala Gimnazială ”Vasile Alecsandri” Baia Mare

Poezia (din grecescul „poesis”, care are sensul de „tăcere” sau „creare”), este o formă de artă în care limba este utilizată pentru calitățile sale estetice și evocative, pentru a completa sau a înlocui semnificația sa aparentă. Poezia poate fi scrisă independent, în forma unor poeme discrete, sau poate apărea în conjuncție cu alte arte în opere dramatice în versuri, în imnuri sau texte ale unor cântece.

Discuțiile pe tema poeziei au o istorie lungă. Aristotel este unul dintre primii filozofi care au încercat să definească poezia în tratatul „Poetica”, care pune accent pe utilizarea discursului în retorică, dramă, cântec și comedie. Încercările de mai târziu de a defini poezia au pus accentul pe trăsături cum ar fi repetiția sau rima și au accentuat estetica prin care poezia se distinge de proză. Începând de la mijlocul secolului al XX-lea, poezia a fost uneori definită într-un sens larg, ca un act creativ fundamental care utilizează limba.

Curentele literare în care se cultivă poezia: clasicism, romantism, parnasianism, simbolism, crepuscularism, futurism, poporanism, dadaism, gândirism, realism socialist, littrism, textualism, postmodernism. Curentele actuale sunt: facturism, boierism, deprismism.

În Dicționarul Explicativ al limbii române, poezia a fost definită ca modalitate a literaturii care exprimă mesajul artistic, cu ajutorul imaginilor expresive, al unui limbaj concentrat, al afectivității, al rimei, al ritmului, creație literară în versuri. Poeziile se împart în mai multe categorii: poezii despre natură, iubire, război, anotimpuri, tristețe.

Poezia anotimpurilor cuprinde versuri despre cele patru anotimpuri semnate de mari poeți români (printre care Vasile Alecsandri, George Coșbuc, Octavian Goga, Otilia Cazimir, George Topârceanu, Elena Farago, Ștefan Octavian Iosif) și ilustrații superbe, special realizate pentru aceste

texte. Prilej de reîntâlnire cu versurile memorabile ale literaturii române, această creație ne va ajuta, de asemenea, să ne învățăm copii să aprecieze și să iubească minunata lume a poeziei.

Primăvara este descrisă grandios în **poezia „Oaspeții primăverii” de Vasile Alecsandri.**

V. Alecsandri, creatorul pastelurilor în literatura română, a îmbogățit patrimoniul cultural cu poezii în care a omagiat natura, în toate anotimpurile sale.

O astfel de poezie este și opera literară: "Oaspeții primăverii", poezie care are ca temă bucuria și optimismul, sentimente ce inundă sufletul eului liric, odată cu renașterea naturii, la sosirea primăverii.

Titlul poeziei se alcătuieste din două substantive comune, simple, cel de-al doilea aflat în raport de subordonare, fiind o sugestivă metafora, prin intermediul căreia se sugerează sosirea păsărilor călătoare de pe meleagurile însorite.

Poezia este o operă lirică, întrucât pe parcursul celor patru strofe de tip catren, autorul își exprimă în mod direct ideile, gândurile, sentimentele de încântare, de bucurie, de optimism, generate de sosirea primăverii.

Ca în orice operă lirică, spectrul trăirilor autorului este redat la nivelul textului prin intermediul figurilor de stil, cu ajutorul cărora se realizează imagini artistice deosebit de sugestive.

Astfel, în prima strofă, apariția primului cocostârc este redată prin metafora "un punct negru", precum și prin intermediul epitetului personificator "tainic". Imaginile vizuale sunt realizate cu ajutorul enumerațiilor: "în fund, pe cer albastru, în zarea depărtată, la răsărit ,sub soare", dar și prin utilizarea inversiunilor deosebit de expresive: "în lume călător", "al primăverii dulce, iubit prevestitor". Metafora "prevestitor", dar și cele două epitete: "dulce" și "iubit" sugerează sentimentele de încântare, de beatitudine ale eului liric, ce-i conferă valoare de simbol primului cocostârc ivit în depărtare, întrucât acesta conturează ideea unui nou început, când natura se însuflețește, la debutul unui nou ciclu temporal.

În cea de-a doua strofă, bucuria sosirii primăverii este sugerată prin imaginea motorie, realizată prin intermediul enumerației: "el vine, se înalță, zboară, se coboară" evidențiind nerăbdarea cocostârcului de a revedea locurile dragi, părăsite la sosirea toamnei aspre, fapt sugerat de comparația: "se coboară rapid ca gândul". Sosirea primăverii constituie un prilej de bucurie, de încântare, de exuberanță, relevante printr-o imagine motorie, realizată de epitetele: "veseli", "dezgolit", ce caracterizează "copiii fericiți", ce aleargă, sar în cale și-i zic: "Bine-ai venit!" primăverii personificate.

Cea de-a treia strofă aduce în prim-plan, prin intermediul unei enumerații ca: "ciocârlia, rândunele, un roi de păsărele", al unor epitete situate în inversiune: "lunga ciripire", tumultul naturii însuflețite de apariția păsărelelor care înveselesc peisajul cu ciripitul lor vesel și încântător.

Abia în strofa finală, eul liric își face simțită prezența, prin interjecția deosebit de expresivă: "Ahh", prin care dă glas entuziasmului său nereținut, extazului, încântării care-i cuprind sufletul, o data cu reînvierea naturii, fapt sugerat de îmbinarea armonioasă a figurilor de stil, precum: metafora "sânu-i de verdeață", enumerația: "veselie, amor, speranță, viață", personificarea "cerul și pământul preschimbă sărutări", epitetele: "aurite", "vesele", ce conturează un spectacol grandios, plin de lumină și dinamism.

Fiind o operă lirică, modul de expunere este descrierea, cu ajutorul căreia se realizează imagini artistice, ce impresionează cititorul, prin armonia lor.

Având toate aceste note definitorii, poezia "Oaspeții primăverii" este o opera lirică remarcabilă.

Vara este descrisă într-un mod impresionant în poezia „Noapte de vară” de George Coșbuc.

George Coșbuc s-a născut la 20 septembrie 1866 în Hordou, comitatul Bistrița Năsăud, azi Coșbuc, județul Bistrița Năsăud. A fost poet și traducător român din Transilvania, membru titular al Academiei Române din anul 1916. Poezia sa aparține patrimoniului cultural național, și deși era considerat un poet care a scris poezii care se recitau la serbările școlare sau populare, creația sa îl recomandă drept autor clasic al literaturii române, un om cu un gust literar desăvârșit și un autor canonic, care nu poate lipsi din manualele școlare nici în ziua de azi.

Deși în majoritatea cazurilor, opera lui George Coșbuc a intrat în atenția criticii mai mult periodic (fie cu prilejul apariției unui nou volum, fie la diverse aniversări sau comemorări), astăzi ne aflăm în fața unei copleșitoare bibliografii, textelor de exegeză propriu zisă adăugându-li –se nenumărate referințe la multitudinea de preocupări ale poetului. Amintirile celor care l-au cunoscut pe George Coșbuc fac obiectul primei sancțiuni a antologiei noastre conform profilului colecției.

Există o corelație între George Coșbuc și Mihai Eminescu deoarece ambii scriu poeziile „Noapte de vară” și „Singurătate” cu care încep volumele celor doi poeți. „Noapte de vară” e un pastel desăvârșit, ca în timpurile cele mai bune ale lui Alecsandri. Simțim cum noaptea care înaintază încetul cu încetul și cum liniștea crește, până ce textul culminează cu: ”Dintr-un timp și vântul tace/ Satul doarme ca- n mormânt/ Totu- i plin de Duhul Sfânt/ Liniște în văzduh și pace/ Pe pământ.”

Iată o stare sufletească a lui Coșbuc - nici vorbă de melancolie, deși noaptea ne predispune la o asemenea stare sufletească, poetul nostru nu se simte singur ca Eminescu, că „Totu-i plin de Duhul Sfânt” și pentru el noaptea nu-i pustiu melancolic, ca pentru Eminescu, ci o dorință dulce de a se odihni de ostenele zilei pentru a reîncepe dimineața următoare.

Inclusă în volumul „Balade și idile”(1893 poezia „Noapte de vară” e un pastel, mai precis un pastel – idilă), un tablou în versuri, o încercare de reprezentare poetică a unei frânturi de viață la țară. Căutând să surprindă momentul înserării, Coșbuc recompune, în spațiul imaginar al poeziei, un peisaj rustic, în care noaptea se insinuează treptat, până reușește să ia în stăpânire întregul tablou. Imaginea care se deschide la începutul poeziei este cea a unei întinderi scăldate într-o strălucire crepusculară. După ce a conturat tabloul, poetul revine la obișnuita sa retorică literară, o scenă câmpenească, animată de prezența oamenilor întorcându-se cu zgomot de la activitățile lor zilnice.

Notele dominante ale acestei scene sunt idilism și etnografism. Dorința poetului este de a reda cu obiectivitate freacăta vieții de la țară. Imaginile (cinetice și mai ales auditive) sunt lucrate cu grijă, pentru a întări impresia de natură însuflețită.

Dar imaginația poetică nu se oprește aici, tentația cea mare a lui Coșbuc în ” Noapte de vară” este să încremenească obiectele lumii pe pânza versurilor. Scârțâitul cadelor, mugetul turmelor, hăulitul flăcăilor, cântecul fetelor, zgomotul copiilor, într-un cuvânt, toate aceste partituri ce compun vuietul satului se sting într-o tăcere desăvârșită.

Atitudinea poetului față de obiectul descrierii este impersonală, mergând până la deplina eliminare a propriilor reacții din prezentarea pe care o realizează. Singura exteriorizare pe care privitorul și-o îngăduie e determinată de apariția lunii, ca simbol al spațiului poetic. Cum e firesc această epifanie a astrului nopții aduce cu sine și o lărgire a viziunii asupra peisajului. După ce a zăgrăvit microcosmosul satului, poetul se întoarce spre fundalul tabloului, lărgind astfel cadrul descripției. Natura înconjurătoare e valorizată acum prin capacitatea ei de a produce o muzică abia șoptită și odihnitoare. Curând însă tăcerea și pacea cuprind întinderea toată, semn că universul, în ansamblul său, a devenit un receptacol al divinului.

O lirie a liniștii și a încremenirii universale putem deprinde din asemenea versuri plăsmuite de sensibilitatea unui artist foarte atent la ritmurile naturii. Și cum acestea din urmă trebuie să rămână în acord cu ritmurile existenței țărănești, Coșbuc aduce în ultima strofă imaginea dragostei agreste. Noaptea lui e momentul sacru al iubirii, ora tainicelor dorințe, când, în amorțirea generală, mai adie doar un discret fior erotic. Pentru configurarea unui peisaj rural cât mai autentic, poetul a apelat, în primul rând la mărcile limbajului popular („vatra”, „opaite”, „pribeag”), deși nu lipsesc, din textul său, elementele culte, precum în versul „Ritmice valurile cad”, sau câte o personificare urmată de o comparație abstractă ”Iese luna din brădet/ Și se- nalță, încet-ncet/ Gânditoare ca o frunte de poet...” De asemenea, Coșbuc nu ezită să întrebuințeze încă un discurs

poetic, ce dădea evidente semne de epuizare la sfârșitul secolului al XIX –lea. E cazul epitetului antepus („dulce”, „dulce ropot”), care făcuse carieră în literatură, fiind intens exploatat chiar din epoca preromantică.

Originalitatea poetului trebuie căutată în alt plan, cadența frazei impecabil ritmată, frecvența verbelor, ignorarea schemei strofice (a,b,b,a) fac din Coșbuc un mare clasic, al artei versurilor. În plus, aceste procedee de versificație slujesc la transmiterea impresiei de rotație și de permanență evenimentului. Căci, în „Noapte de vară”, înserarea în sat e încremenită ea însăși într-un prezent etern, actualizat la nesfârșit.

O altă etapă a anotimpurilor este toamna care apare în **poezia „Emoție de toamnă” de Nichita Stănescu.**

Nichita Stănescu este unul dintre marii poeți români contemporani care a creat un limbaj poetic nou, capabil să transpună în versuri o anumită viziune asupra lumii înconjurătoare. Calitatea limbajului său și noutatea lui constă în mulțimea de metafore folosite și în prospețimea exprimării.

Poezia „Emoție de toamnă” face parte din volumul „O viziune a sentimentelor”, iar titlul ei este o metaforă deoarece cuvântul ”toamna” exprimă o stare sufletească, iar cuvântul ”emoție” simbolizează starea de teama, deoarece sentimentul iubirii este pe cale să se stingă din cauza scurgerii ireversibile a timpului.

Poezia are două părți și surprinde stările și sentimentele îndrăgostitului, a Eului liric, care descoperă fragilitatea sentimentului de iubire odată cu venirea toamnei.

Prima parte alcătuită din șase versuri scoate în evidență teama îndrăgostitului că iubirea va fi tulburată de trecerea timpului.

De aceea, pentru a-și putea păstra sentimentele puternice de iubire, el își imploră iubita să-l protejeze cu dragoste și să-i aline tristețea: „a venit toamna, acoperă-mi inima cu ceva, cu umbra unui copac, sau mai bine cu umbra ta”. Cuvintele ”inima” și ”umbra” sunt metafore care sugerează trăirea sufletească.

Îndrăgostitul este speriat la gândul că iubirea i se va stinge dacă nu își poate vedea iubita. Degradarea sentimentului de iubire poate fi determinat și de înstrăinarea iubitei și suferințelor. Aceste stări sunt redată cu ajutorul metaforelor: aripi, ochi străini, frunza de pelin, care semnifică nevoia de zbor, înstrăinarea, suferința și durerea singurătății.

Partea a doua alcătuită din ultimile patru versuri ne sugerează ideea că datorită intensității ei, iubirea nu dispare, ci eventual este transpusă într-un alt plan, cel al creației, al unei lumi imaginare, deoarece îndrăgostitul este în stare să transforme tot ce îl înconjoară. Astfel, iubirea își păstrează puritatea și forța printr-o continuă regenerare: „și atunci mă apropii de pietre și tac, iau cuvintele și le înec în mare. Șuier luna și o răsar, și o prefac într-o dragoste mare.”

Întreaga poezie cuprinde atât elementele terestre: „toamna”, „mare”, cât și elementele cosmice: „norul”, „luna”, eul liric pendulând între cele 2 spații.

Între elementele planului natural le întâlnim și pe cele fundamentale universului: „pământul”, „apa”, „aerul” și „focul” care în poezie ne sunt sugerate de cuvintele: „pietre”, „mare”, „nori”, „luna”.

Pentru a-și exterioriza sentimentele, poetul folosește verbe la toate cele cinci timpuri. Formele de viitor exprimă încrederea în persistența sentimentului iubirii, ceea ce mai diminuează din tristețea îndrăgostitului.

Din punct de vedere al versificației observăm că prima strofă formată din șase versuri (sextină), are rima împerecheată, iar cea de-a doua strofă care este un catren are rima încrucișată, măsura versurilor este inegală, variind de la 7 la 15 silabe.

Poezia „Emoție de toamnă” ca și celelalte poezii ale lui Nichita Stănescu se remarcă prin originalitate, prin bogăția metaforică a limbajului poetic, prin lirism și sinceritate, caracteristici specifice întregului volum „O viziune a sentimentelor”, pe care criticul literar Eugen Simion îl consideră românul unei idile.

Un alt anotimp pe care urmează să îl prezint este iarna care apare în **poezia „Iarna” de Vasile Alecsandri**.

Vasile Alecsandri s-a născut la 21 iulie 1821 în Bacău și a decedat la 22 august 1890 în Mircești județul Iași. A fost un poet, dramaturg, folclorist, om politic, ministru, diplomat, membru fondator al Academiei Române, creator al teatrului românesc și al literaturii dramatice în România, personalitate marcantă a Moldovei și apoi a României de-a lungul întregului secol al IX lea.

Vasile Alecsandri se situează în rândul scriitorilor al căror destin individual funcționează cu destinul social și național al poporului nostru. Ca om politic, el a militat pentru desființarea robiei, a apărut interesele țăranimii clăcașe, a susținut idealurile democratice ale revoluționarilor de la 1848, a fost un adept ardent al Unirii Principatelor și sfetnicul credincios al lui Alexandru Ioan Cuza. Problema unei limbi literare comune pentru toți românii a stat în centrul preocupărilor lui Alecsandri. El s-a folosit de marea bogăție a limbii pentru destinul poporului nostru, este definită astfel de către scriitor „Limba este tezaurul cel mai prețios pe care-l moștenesc copiii de la părinți, depozitul cel mai sacru lăsat de generațiile trecute și care merită să fie păstrat cu sfințenie de generațiile cel primesc”. În „Dicționar grotesc”, atitudinea lui Alecsandri este îndreptată și împotriva tendinței de artificializare a limbii. Se înțelege că, în poezia lui Alecsandri, formele religioase sunt folosite alături de formele literare, populare sau arhaice

Iarna, în pastelurile lui Alecsandri, devine un anotimp terifiant care copleșește cu albul său natura. Poezia „Iarna” redă foarte bine, acest lucru. Poetul descrie anotimpul hibernal, deși este înspăimântat de viscolul care „frământă” lumea și de „lungile troiene călătoare adunate-n cer grămadă”. Sugestia acumulării zăpezii este dată de folosirea repetițiilor :”Ziua ninge, noaptea ninge, dimineața ninge iar”.

Culoarea care predomină în acest tablou este albul imaculat și copleșitor al zăpezii. Natura este îngropată de fulgii de nea, care cad de dimineața până seara. Chiar și copii devin „fantasme albe”, contribuind la sporirea atmosferei terifiante date de anotimpul hibernal: ”Tot e alb, pe câmp, pe dealuri, împrejur, în depărtare/ Ca fantasme albe plopilor înșirați se pierd în zare ..”.

Fulgii de zăpadă sun comparați cu un roi de fluturi albi, iar soarele abia se mai vede printre nori. Metafora comparativă este foarte sugestivă: soarele contemplă de fiecare dată rămânând același deși anii trec, se scurge: ”Soarele rotund și palid se prevede printre nori/ Ca un vis de tinerețe printre anii trecători”.

Albul cuprinde întreaga țară, Alecsandri reușind să creeze o imagine plastică de o deosebită frumusețe. Cu ajutorul personificării, țara devine o ființă pe „ai cărei umeri dalbi” fulgii de zăpadă răspândesc „fiori de gheață” și pe care o îmbracă într-o „haină argintie” asemenea unei crăieșe:” Cu o haină argintie se îmbracă mândra țară”. Bineînțeles că hiperbolizarea anotimpului nu lipsește nici din acest pastel. Soarele „strălucește și dezmiardă” oceanul de ninsoare.

Ca în toate pastelurile sale, Alecsandri oferă în final dinamism poeziei, printr-o notă de optimism. Ninsoarea încetează, soarele apare după nori, iar lumea revine la viață :din „oceanul de ninsoare”, apare o sanie care trece peste văi, însoțită de clinchete de zurgălăi :”Dar ninsoarea încetează, norii fug, doritul soare/ Strălucește și dezmiardă oceanul de ninsoare/ Iată- o sanie ușoară care trece peste văi/ În văzduh voios răsună clinchete de zurgălăi”.

Imaginea vizuală „ocean de ninsoare” așa cum observă criticul Ion Rotaru „în lirismul ca să-l numim așa , direct, fără întortocherile, complicațiile, presupuse de anume trăiri sufletești profunde, nu starea de spirit proiectată în modul ambiant, ca la romantici, ori ca la neoromanticii simbolști, formează obiectul poeziei ci dimpotrivă”. Clasic în Pasteluri mai mult ca oriunde măcar prin structura-i intimă, dacă nu prin formație, Alecsandri ia mediul înconjurător chiar ca obiect al poeziei exprimând, simplu, un sentiment foarte comun, dar tocmai de aceea impresionant prin cadența cuvintelor care îi fixează în toată prospețimea lui. Mulțumirea, ca soi de bucurie molcomă, pricinuită de victoria omului asupra stihilor, pe care le poate înțelege, organiza și stăpâni într-un necesar echilibru, contemplarea contrastului dintre interiorul intim, prielnic visării hedoniste și exteriorul cu meteorologia lui ostilă, sunt atribute ale insulei național, locuind o geografie cu clima continentală, precum a noastră, presupunând succesiunea clară a anotimpurilor.

În concluzie, numărul propozițiilor principale este foarte mare, mai ales a celor coordonate copulative juxtapuse sau legate prin „și”; schema propozițiilor este aproape aceeași de la strofă la strofă: începutul este făcut prin propoziții principale, toate strofele terminându-se prin atribute introduse prin „ce” sau „unde”; o anumită uniformitate în alcătuirea frazelor, greu totuși de observat la prima lectură.

Consider că aceste patru poezii au avut un rol important în dezvoltarea poeziei și a societății umane.

Bibliografie:

1. Ciopraga Constantin, „George Topârceanu”, Editura pentru literatură, București, 1966
2. Cordoneanu Maria, „Biblioteca Critică. George Coșbuc”, Editura Eminescu, București, 1982
3. „Limba și studiul poeziei lui Vasile Alecsandri”, Editura Didactică și pedagogică, București,
4. „Pagini alese - Vasile Alecsandri. Texte comentate”, Editura Steaua Nordului, Constanța, 2004
5. w.w.w.noiscriem.net/2013/09/comentarii-george-topârceanu-rapsodii.html
6. [w.w.w.poeziile.com/autori/George Coșbuc/noapte de vară-comentariu 221692 03 php](http://w.w.w.poeziile.com/autori/George_Coșbuc/noapte_de_vară-comentariu_221692_03_php)
7. wikipedia.org/wiki/Poezie

Promovarea educației de calitate prin comunicare didactică eficientă

prof. Chiru Adelina, Școala Gimnazială „Înv. Clemența Beșchea”, Căpățînești, județul Buzău

De-a lungul vieții, chiar din momentul în care copilul țipă pentru a-și exprima foamea, omul se angajează într-o interacțiune socială. De fapt, de fiecare dată când întâlnim o altă ființă umană, are loc o interacțiune socială, fie că mergem cu un autobuz și plătim taxa pentru călătorie, fie că stăm de vorbă cu prietenii. Interacțiunile de orice tip depind de capacitatea noastră de a comunica cu alte persoane.

Comunicarea este mai dificilă când vrem să transmitem cunoștințe noi, ori să completăm, să modificăm noțiuni deja însușite. Pentru a fi înțeleși trebuie să îmbinăm termenii noi cu multe idei deja cunoscute. A comunica înseamnă „a fi împreună cu”, dar și „punerea în comun, împărtășirea, transmiterea unor proprietăți unui număr de lucruri” (Charles Morris).

Comunicarea didactică se definește ca fiind „un demers axiomatic al activității de educație care presupune un mesaj educațional elaborat de subiect (profesor), capabil să provoace reacția

formativă a obiectului/subiectului educației (elevului), evaluabilă în termeni de conexiune externă și internă”. Fără nicio îndoială, comunicarea reprezintă un proces relațional, o tranzacție între doi sau mai mulți interlocutori care fac schimb de informații, se influențează și se înțeleg între ei.

Profesorul are rolul de a cunoaște relațiile interpersonale din grupul-clasă și de a le dirija discret cu scopul de a îmbunătăți statutele deficitare. O învățare eficientă se bazează pe înțelegerea materialului propus, și pe logica prezentării materialului informațional prezentat de cadrul didactic.

Simpla enunțare a materialului, fără niciun efort din partea profesorului nu va avea nici un efect benefic în procesul de învățare. O strategie de comunicare reprezintă un plan al succesului, nu un succes în sine. Dacă o strategie de comunicare didactică a fost scrisă, dar nu a fost aplicată o putem considera un eșec chiar dacă a fost gândită și scrisă bine. Personalizarea comunicării didactice face ca același cadru instituționalizat, același conținut, același potențial uman să fie explorat și exploatat diferit și cu rezultate diferite, de cadre didactice diferite.

O comunicare didactică eficientă a profesorului trebuie să fie adecvată la nivelul clasei cu care lucrează, iar limbajul (verbal și nonverbal) trebuie adaptat în permanență la particularitățile elevilor cu care lucrează. Fiecare comportament se bazează pe anumite maniere și pe existența mai multor etape: dorința de a acționa, aprecierea situației de acțiune, acțiunea propriu-zisă la finalul acțiunii.

Formelor comportamentale le corespund anumite niveluri de comunicare: nivelul convențional de comunicare, nivelul de manipulare, nivelul umanist și nivelul spiritual. Comunicarea didactică prin dialog apare ca un model interactiv, profesorul și elevul fiind în același timp emițător și receptor, realizându-se între ei, o relație de schimb de idei și cercetări. Eficiența comunicării este strâns legată atât de pregătirea și aptitudinile de comunicare ale profesorului, cât și de capacitățile intelectuale ale elevului.

Blocajele de comunicare didactică pot interveni atunci când: emițătorul nu stăpânește textul, are o expunere neclară, vorbește prea încet sau prea repede, nu creează motivații, elevii nu au cunoștințele necesare pentru a înțelege comunicarea sau acele cunoștințe nu sunt bine fixate, influențându-le negativ pe cele noi, prin producerea de interferențe ce le modifică conținutul.

Se cunosc o serie de bariere care afectează relația de comunicare eficientă: tendința de a judeca, recurgerea la ordine, oferirea de soluții, folosirea amenințărilor, evitarea abordării anumitor probleme, moralizarea, încercarea de a rezolva problema comunicării prin impunerea unor argumente logice proprii.

De-a lungul timpului s-au descoperit diverse modalități de îmbunătățire a comunicării didactice:

a) Limbajul responsabilității reprezintă o formă de comunicare prin intermediul căreia propriile opinii și emoții sunt exprimate fără a ataca interlocutorul.

Acest model de comunicare didactică este un model ideal de evitare a criticii, etichetării, moralizării interlocutorului, îndreptând conversația asupra comportamentului și nu a individului în sine.

Acest limbaj folosește trei aserțiuni:

- exprimarea propriilor emoții și sentimente ca o consecință a comportamentului interlocutorului („mă deranjează să ...”, „m-aș bucura dacă...”);
- descrierea comportamentului („când nu îți faci temele...”);
- formularea consecințelor comportamentului asupra propriei persoane („pentru că nu știe nimic de tine...”).

b) Exprimarea emoțională

A comunica eficient presupune a ști să-ți exprimi emoțiile. Una din cauzele deficitare ale comunicării este teama de autodezvăluire, de a fi blamat sau etichetat.

Există diverse modalități de îmbunătățire a exprimării emoționale:

- exprimarea emoției printr-un limbaj adecvat, emoția putând fi exprimată printr-un cuvânt („sunt supărat, nervos, curios...”) și descrierea a ceea ce se întâmplă cu subiectul („tremur de spaimă...”);

- exprimarea emoțiilor într-un mod clar prin exprimarea frecventă a emoțiilor față de un comportament specific, prin evitarea exprimării emoției într-un mod codat, evitarea evaluării emoției „mă simt fericit”;
- acceptarea responsabilității pentru ceea ce simți, această acceptare fiind o formă de validare personală (în loc de „m-ai supărat” se poate folosi „sunt supărat când faci acest lucru”)

c) comunicarea asertivă reprezintă rezultatul unui set de atitudini și comportamente învățate ce au drept consecințe pe termen lung îmbunătățirea relațiilor sociale, dezvoltarea încrederii în sine, formarea unui stil de viață sănătos, dezvoltarea abilităților de luare a deciziilor.

În comunicare, asertivitatea reprezintă abilitatea de comunicare directă, deschisă, onestă care ne va face să avem încredere în noi și să câștigăm respectul celor din jur.

Actul de comunicare didactică are rolul de a produce anumite efecte, îl determină pe celălalt să creadă, să gândească, să acționeze într-un anumit fel. Clasa de elevi reprezintă un cadru social în care sunt foarte frecvente conflictele, acestea strecurându-se nu numai între colegii de clasă, ci din ce în ce mai mult se instalează între profesori și elevi.

Elevii simt că nu sunt înțeleși și că nimeni nu se străduiește să-i trateze ca pe niște persoane demne de respectat. Pentru dezvoltarea abilităților de comunicare, cercetătorii au descoperit metode care urmăresc realizarea unei comunicări eficiente înlăturând astfel situațiile problematice sau de criză. Tehnica teatrului se bazează pe găsirea unor modalități de colaborare prin diviziunea sarcinilor și prin jucarea unor roluri. Pentru început, sarcina inițială, este împărțită în mai multe subsarcini, cursanții fiind instruiți să execute una sau mai multe subsarcini. După ce sarcina a fost dusă la bun sfârșit, produsele individuale sunt integrate în întreg, avantajul acestei tehnici fiind acela că ia în calcul diversitatea aptitudinilor individuale.

Tehnica „sus și jos” cere subiecților să trateze problema nu din unghiul propriu, ci dintr-o poziție ierarhică superioară sau inferioară față de cea proprie.

În comunicarea didactică această tehnică se poate folosi în rezolvarea unei situații de criză cerând unui elev să privească și să analizeze problema din punctul de vedere al cadrului didactic, apoi din punctul de vedere al celui mai slab elev din clasă, iar în final din punctul propriu de vedere.

La final, se vor aduna cele trei viziuni, într-un cadru problematic ce poate oferi un mod de rezolvare a problemei.

Bibliografie

Abric J. C., *Psihologia Comunicării*, Ed. Polirom, Iași, 2002

Ion Negreț Dobridor, Ion Ovidiu Pânișoară, *Știința învățării*, Ed. Polirom, Iași, 2005

Elena Joița (coordonator), *Pedagogie și elemente de psihologie școlară*, Ed. Arves, 2003

Selected Reading

Prof. Moge Dana, Școala Gimnazială „Nichita Stănescu” Baia Mare

(The Secret Garden by Frances Hodgson Burnett – 1911)

Targeted age : 13 – 14 years

Short Summary

The novel is centred on the great impact the secret garden at Misselthwaite Manor has upon the regeneration of a family and the development of the children involved in the action of the book. Mary Lennox, a spoiled girl, born in India in a rich English family remained orphan and was sent to live in the moorland Yorkshire at her uncle's manor. Her uncle is haunted by his wife's death, and his hump which he wrongly assumed to have been inherited by his son. The manor was labyrinthic,

with one hundred rooms with closed doors, with corridors branching into other corridors, pervaded by a gloomy atmosphere.

One day, when Mary went exploring the house secretly she discovered her uncle's son. Colin, who had been a bedridden invalid. He was as spoiled as Mary and his cousin was the only person who stood up to him. Together with Dickon, the chambermaid's brother they decided to explore the secret, walled garden discovered by Mary.

Colin was taken to the secret garden in a wheelchair while all the servants had to keep out of way. The garden revived and flourished in parallel with Colin's astonishing recovery.

The following fragment presents a garden scene having in the center a robin family (the male robin, a kind of magic helper, which guided Mary towards the key of the garden).

Chapter XXV. The Curtain

And the secret garden bloomed and bloomed and every morning revealed new miracles. In the robin's nest there were Eggs and the robin's mate sat upon them keeping them warm with her feathery little breast and careful wings. At first she was very nervous and the robin himself was indignantly watchful. Even Dickon did not go near the close-grown corner in those days, but waited until by the quiet working of some mysterious spell he seemed to have conveyed to the soul of the little pair that in the garden there was nothing which was not quite like themselves--nothing which did not understand the wonderfulness of what was happening to them--the immense, tender, terrible, heart-breaking beauty and solemnity of Eggs. If there had been one person in that garden who had not known through all his or her innermost being that if an Egg were taken away or hurt the whole world would whirl round and crash through space and come to an end--if there had been even one who did not feel it and act accordingly there could have been no happiness even in that golden springtime air. But they all knew it and felt it and the robin and his mate knew they knew it.

At first the robin watched Mary and Colin with sharp anxiety. For some mysterious reason he knew he need not watch Dickon. The first moment he set his dew-bright black eye on Dickon he knew he was not a stranger but a sort of robin without beak or feathers. He could speak robin (which is a quite distinct language not to be mistaken for any other). To speak robin to a robin is like speaking French to a Frenchman. Dickon always spoke it to the robin himself, so the queer gibberish he used when he spoke to humans did not matter in the least. The robin thought he spoke this gibberish to them because they were not intelligent enough to understand feathered speech. His movements also were robin. They never startled one by being sudden enough to seem dangerous or threatening. Any robin could understand Dickon, so his presence was not even disturbing.

But at the outset it seemed necessary to be on guard against the other two. In the first place the boy creature did not come into the garden on his legs. He was pushed in on a thing with wheels and the skins of wild animals were thrown over him. That in itself was doubtful. Then when he began to stand up and move about he did it in a queer unaccustomed way and the others seemed to have to help him. The robin used to secrete himself in a bush and watch this anxiously, his head tilted first on one side and then on the other. He thought that the slow movements might mean that he was preparing to pounce, as cats do. When cats are preparing to pounce they creep over the ground very slowly. The robin talked this over with his mate a great deal for a few days but after that he decided not to speak of the subject because her terror was so great that he was afraid it might be injurious to the Eggs.

was quite comforted and even became eagerly interested and derived great pleasure from watching the boy over the edge of her nest--though she always thought that the Eggs would be much cleverer and learn more quickly. But then she said indulgently that humans were always more clumsy and slow than Eggs and most of them never seemed really to learn to fly at all. You never met them in the air or on tree-tops.

English – Romanian Vocabulary

to bloom = a înflori

mate (zool.) = bărbătuș sau femeleă

watchful = vigilant
 to whirl = a se învârti
 innermost = cel mai adânc, profund
 dew = rouă
 gibberish = vorbire nedeslușită, bolboroseală
 to startle = a tresări
 queer = ciudat
 to secrete = a se ascunde
 to pounce = a prinde cu ghearele
 to creep = a se furișa

I. Comprehension Questions :

1) What season does this fragment describe ?

Find arguments in the text :

Possible answer : " the secret garden boomed and boomed ", „in the robin's nest there were eggs")

2) A picture of a robin will be displayed ?

Describe the robin in the picture !

(Possible answer : a plump bird with bright orange- red breast, face, neck, edged, with grey, a white belly and greenish- brown upper part).

3) Why is the robin in the text anxious ?

(Possible answer : There are children around)

4) What is emphasized by the capitalisation of the word- Egg ?

What does the Egg stand for ?

(Possible answer : the baby robin, the new life, the perpetuation of life, the importance of the offspring for parents)

5) How do animals behave towards their offspring ? What about humans ?

(Possible answer : protectively, feeling responsible for their offspring's safety and development – both animals and humans have paternal instincts)

6) What words suggest the miracle of life ?

(Possible answer : immense tender, terrible, heart- breaking beauty and solemnity of Eggs)

II. Vocabulary Assignment

1) Explain the writer's supplied information regarding Dickon .

" He could speak robin "

" His movements also were robin "

(Possible answer : Dickon is well -acquainted with the habits and the behaviour that characterize a robin).

2) What part of speech is the word robin in each example :

(Possible answer :in the first example the word is a noun denoting the language spoken by a robin and in the second example it is an adjective that characterizes the noun – a robin-like movement).

3) Can you find these meanings of the word in a dictionary ?

(Possible answer : No, we can't).

4) Why do you think that the author invented these new functions of the word ?

(Possible answer : to express Dickon's ability to communicate with animals and to express his deep communion with nature).

5) Give the corresponding nouns of the following adjectives: wonderful, happy, present, injurious.

(Possible answer : wonderfulness, happiness, presence, injury)

6) Find adjectives that derive from the nouns : mystery, feather, care, disturbance, threat, distinction, doubt .

(Possible answer : mysterious, feathery, careful, disturbing, threatening, distinct, doubtful)

III. Grammar Assignment

Supply the other two types of if clauses for the following sentences :

- 1) If an egg were taken away and hurt the whole world would whirl round and crash through space and come to an end.
- 2) If there had been even one who did not feel it and act accordingly there could have been no happiness even in that golden springtime air.

(Possible answers :

1.1 If an egg is taken away and hurt the whole world will whirl round and crash through space and come to an end.

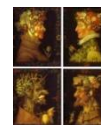
1.2 If an egg had been taken away and hurt the whole world would have whirled round and crashed through space and come to an end .

2.1 If there is even one who will not feel it and act accordingly there can be no happiness even in that golden springtime air.

2.2 If there were even one who does not feel it and act accordingly there could be no happiness even in that golden springtime air.)

IV. Follow up activity :

- 1) Students have to identify the seasons represented by Archimboldo's paintings.

Is there any similarity between the way in which spring is represented by G. Archimboldo and Frances Hodgson Burnett ? Explain !

(Possible answer : In both cases nature is transfigured. G. Archimboldo depicts the four seasons allegorically in paintings that seem collages. The combination of plants- fruit, vegetables, leaf forms create supernatural figures. In F. Burnett's work the supernatural seems a to shroud the revival of nature, the worshipful miracle of the Egg- the symbol of the new life and regeneration . Through images or words and their suggestiveness, both artists render the tone of optimism, the wonder of revival .)

Students have to write an acrostic poem about spring in the simplest form. The letters that spell the subject will be put down the side of the page. Students have to go back to each letter and think of a word, phrase or sentence that starts with the letter and describes the subject.

An example will be provided :

Run, catch the butterflies

Over the fields flying .

Bees are buzzing round the honeycomb .

In the silence of the night

Nests will keep the hustle and bustle of the day away.

Creativitatea ca mod de viață

Prof.inv. primar Marinica Maria Marinescu, Școala Gimnazială "Nichita Stănescu"

"În tot ce faci cu pasiune zidești o parte din tine." (Mariana Fulger- scriitor)

Culorile sunt strâns legate de trăirile sufletești, de emoții. Culoarea aduce în sufletul copilului bucurie, caldura, liniște și preocupare. Exprimarea plastică se concretizează ca o completare a exprimării verbale. Artă are o mare forță educativă.

De la vârste cat mai fragede este foarte importantă formarea deprinderilor și dezvoltarea abilităților practice la cei mici. Există în fiecare un potențial creativ general, anumite abilități creative, care dacă sunt exersate și educate pot fi valorificate la maximum în diverse domenii ale activității umane, în diverse produse noi originale.

Imaginația intervine nu numai în pictură, poezie ci și în matematici sau chiar în diferite activități organizatorice. De aceea este imperios necesar găsirea acelor căi pentru favorizarea dezvoltării ei încă de la cele mai fragede vârste.

Activitatea creativă este una dintre cele mai mari provocări ale vieții și implicit atrage cele mai mari satisfacții și recompense.

Am constatat cu satisfacție progresele înregistrate de copii sub aspectul receptivității, îndemnării și priceperii, dorința de a cunoaște și a munci, precum și bucuria obținerii unor produse de excepție, de multe ori uimitoare.

Experimentul de laborator

prof. Zete Maria, Școala Gimnazială "Nichita Stănescu", Baia Mare

„Lucrul cel mai minunat cu care ne putem întâlni este misterul. La baza artei și științei adevărate se află emoția primară. Cel care nu știe acest lucru și nu poate fi curios sau simți uimire este ca și mort, asemenea unei lumânări stinse,,

A. Einstein

Chimia împreună cu celelalte științe ale naturii ca discipline fundamentale ale învățământului nostru, au rolul de a continua drumul deschis de înaintași, de a elucida misterul și de a dezvolta curiozitatea în rândul tinerilor.

Experimentul chimic de laborator, ca activitate științifică de cercetare, este o metodă fundamentală în predarea-învățarea științelor naturii. Experimentul de laborator este metoda euristică de organizare și realizare a activităților practice pentru deducerea informațiilor teoretice, concretizarea, verificarea, aprofundarea și consolidarea cunoștințelor și deprinderilor psiho-motorii în perspectiva pregătirii elevilor pentru integrarea socio-profesională.

El este o observare provocată. A experimenta înseamnă a-i pune pe elevi în situația de a concepe și practica ei înșiși un anumit gen de operații cu scopul de a observa, a studia, a dovedi, a verifica, a măsura rezultatele. E o provocare intenționată a unui fenomen în condiții determinate, în

scopul observării comportamentului, al cercetării raporturilor de cauzalitate, al descoperirii legităților care-l guvernează, al verificării unor ipoteze.

Chimia fiind o știință experimentală care își bazează procesul teoretic și își găsește aplicativitatea practică în încercările de laborator, are la bază experimentul atât ca metodă de investigație științifică cât și ca metodă de învățare. Conceput în corelație cu principiile didactice moderne, experimentul de laborator urmează treptele ierarhice ale învățării, conducând elevul de la observarea unor fenomene chimice pe baza demonstrației, la observarea fenomenelor prin activitatea proprie (*faza formării operațiilor concrete*), apoi la verificarea și aplicarea în practică a acestora (*faza operațiilor formale*) când se cristalizează structura formală a intelectului și, în continuare, la interpretarea fenomenelor observate care corespunde cu faza cea mai înaltă din treptele ierarhice ale dezvoltării (*faza operațiilor sintetice*).

Astfel, în predarea – învățarea conceptului de „acid” în diferite etape se parcurg toate aceste faze. În gimnaziu se efectuează o serie de experiențe care pun în evidență faptul că, în soluție apoasă acizii pun în libertate ioni H^+ conform teoriei lui Arrhenius (înroșesc turnesolul, descompun piatra de var, reacționează cu metale, etc). Se realizează în acest fel, faza operațiilor concrete.

În liceu se explică caracterul acid al unor substanțe prin cedarea protonilor conform teoriei lui Brønsted (acizii pot fi ioni sau molecule). Se stabilește faptul că fiecărui acid tare îi corespunde o bază conjugată slabă – faza operațiilor formale.

Într-o următoare etapă se stabilește experimental și se demonstrează teoretic caracterul acid al unor compuși organici datorat efectelor care apar în molecule.

Experimentele se folosesc de obicei, integrate, în număr mai mare sau mai mic, în diferite etape ale lecțiilor. Multitudinea sferelor de informații din domeniul chimiei, reprezentate prin noțiuni, concepte, fenomene și legi solicită o gamă diversificată a experimentelor.

Deci, experimentele de laborator pot fi organizate diferențiat, formularea sarcinilor concrete pentru efectuarea unor experimente ridicând probleme care implică: scopuri ale învățării, accesibilitatea la învățare, conținutul învățării, locul în procesul învățării, corelarea cu alte strategii didactice de învățare.

Avantajele experimentului

- ▶ Simulează cât mai bine realitatea;
- ▶ Dezvoltarea motivației intrinseci;
- ▶ Consolidarea învățării din punct de vedere al folosirii ulterioare a cunoștințelor dobândite;
- ▶ Dezvoltarea creativității elevilor;
- ▶ Reducerea timpului de învățare și ridicarea calității învățării;
- ▶ Exemple reale sortite din start eșecului datorită vechimii și fiabilității reduse a aparaturii.

Bibliografie .

- ▶ N. Oprescu – *Pedagogie*, ed. Fundației „România Mare” 1996
- ▶ M. Cerghit – *Metode de învățământ*, EDP, București, 1980

Secțiune de test - vorbire, clasa a II-a

prof. înv. primar Ivaszuk Corina Emilia, Școala Gimnazială „Nichita Stănescu” Baia Mare

CE VERIFICĂM?

- Poate formula enunțuri simple și dezvoltate, deseori conectând ideile (în general, pe baza unor imagini sau a unor întrebări ajutătoare);
 - Poate relata întâmplări personale, răspunde la întrebări despre sine și universul apropiat printr-o suită de enunțuri, poate crea povestiri orale pe baza unor imagini sau a unor întrebări ajutătoare;
 - Poate descrie, la nivel elementar, evenimente/lucruri/persoane/personaje familiare;
 - Poate reproduce instrucțiuni/reguli simple (de joc/de purtare);
 - Poate să își exprime opinia vizavi de o situație/un personaj și să o justifice minimal;
 - Poate să își adapteze într-un mod simplu discursul pentru a capta atenția ascultătorului;
 - Poate utiliza elemente de limbaj nonverbal și paraverbal care demonstrează conștientizarea existenței diferitelor feluri de scopuri și ascultători;
-
- Poate participa la conversații scurte în grup sau în perechi, pe teme familiare sau de interes personal, pe baza unor texte sau a unor imagini;
 - Poate asculta activ și poate răspunde prin sugestii și comentarii simple;
 - Poate avea contribuții relevante și utile atunci când îi vine rândul să vorbească în activitățile în perechi sau de grup;
 - Poate participa la jocuri de rol scurte și simple, formale sau informale, pe teme familiare sau de interes personal, după vizionarea/ascultarea unor modele pentru respectivele situații de comunicare;
 - Poate participa la dramatizări ale unor texte/fragmente cunoscute, adaptându-și vorbirea, gesturile sau mișcările pentru a interpreta personaje în situații simple;
 - Poate utiliza formule simple și adecvate pentru realizarea actelor de vorbire: salutul, prezentarea, solicitarea, invitația, urarea, mulțumirea, rugămintea, îndemnul, avertizarea, exprimarea opiniei etc.

CE TIPURI DE DISCURS?

Discurs neplanificat, pe teme familiare, pornind de la un set de întrebări formulate de examinator.

Monolog cu suport vizual, cu funcții de descriere și de narare.

Interacțiune spontană pe baza unei teme/situații prezentate de examinator, care cuprinde elemente de argumentare, solicitare de informații, formulare de sugestii, acord, dezacord.

TIMP : aproximativ 10 minute/pereche

FIȘA PROFESORULUI

Ex.	Tip de exercițiu	Abilități verificate	Număr de itemi	Modalitate de marcarea răspunsului	Număr de puncte acordate
1	Discuție liberă (prezentarea elevului)	Sintetizarea informației	1	orală	grila
2	Conversație dirijată (discurs liber pe baza unui set de întrebări tematice)	Dezvoltarea ideilor pe baza unei scheme	1	orală	grila
3	Monolog cu suport vizual (descriptiv și narativ)	Construirea monologului cu suport vizual	1	orală	grila
4	Interacțiuni (dialog)	Construirea unui dialog pe baza cerinței	1	orală	grila

Sarcina 1 (max. 20 secunde)

Te-ai ruga să te prezinți. Spune-mi, pe scurt, câteva lucruri importante despre tine: numele, vârsta, clasa din care faci parte.

Sarcina 2 (max. 1 minut)

Cartonaș tematic: Anotimpurile

Care este anotimpul tău preferat?

De ce îți place acest anotimp?

Care sunt caracteristicile acestui anotimp?

Sarcina 3 (max. 2 minute / elev)

Alege două dintre imaginile de mai jos și spune

- unde sunt și ce fac persoanele de acolo;
- cum crezi că se simt ele;
- dacă îți plac sau nu aceste activități și de ce.

Sarcina 4 (max. 2-3 minute – pereche)

Elevul A: Ești bibliotecar. Un elev de clasa a IV-a (Elevul B) are nevoie de cărți pentru lectura suplimentară. Răspunde la întrebările lui. Oferă-i informații despre autor, titlu, subiectul cărții etc. Recomandă-i trei cărți potrivite pentru vârsta lui.

Elevul B: Ești elev în clasa a IV-a și dorești să împrumuți o carte. Adresează-i bibliotecarului (Elevul A) întrebări despre cărțile din bibliotecă care te-ar interesa. Solicită informații despre autor, titlu, subiectul cărții etc.

Grila de punctare

CONȚINUT: adecvarea la temă, relevanța, respectarea funcțiilor comunicative;

COMPLEXITATE ȘI ACURATEȚE: complexitatea vocabularului și a structurilor folosite, acuratețea limbii;

FLUENȚĂ ȘI COERENȚĂ: evidențierea unui ritm al valorii, prezentarea conectorilor și a elementelor de structurare a discursului, fluiditatea ideilor, logica ideilor;

EFICIENȚA COMUNICĂRII: realizarea interacțiunii, respectarea principiilor de comunicare (a-și aștepta rândul, a solicita clarificări, a aduce clarificări suplimentare), adaptarea la registru, prezența elementelor paraverbale și non-verbale.

În final, se face suma celor patru note. (max. 20 p)

Numele candidatului: _____

Clasa: _____

	1	2	3	4	5
Conținut					
Complexitate și acuratețe					
Fluență și coerență					
Eficiența comunicării					

TOTAL: _____

FIȘA ELEVULUI

Sarcina 1

Te-aș ruga să te prezinți. Spune-mi, pe scurt, câteva lucruri importante despre tine: numele, vârsta, clasa din care faci parte.

Sarcina 2

Cartonaș tematic: *Anotimpurile*

Care este anotimpul tău preferat?

De ce îți place acest anotimp?

Care sunt caracteristicile acestui anotimp?

Sarcina 3

Alege două dintre imaginile de mai jos și spune

- unde sunt și ce fac persoanele de acolo;
- cum crezi că se simt ele;
- dacă îți plac sau nu aceste activități și de ce.

2.

5.

Sarcina 4

Elevul A: Ești bibliotecar. Un elev de clasa a IV-a (Elevul B) are nevoie de cărți pentru lectura suplimentară. Răspunde la întrebările lui. Oferă-i informații despre autor, titlu, subiectul cărții etc. Recomandă-i trei cărți potrivite pentru vârsta lui.

Elevul B: Ești elev în clasa a IV-a și dorești să împrumuți o carte. Adresează-i bibliotecarului (Elevul A) întrebări despre cărțile din bibliotecă care te-ar interesa. Solicită informații despre autor, titlu, subiectul cărții etc.

Specificul abordării textelor cu accente lirice în învățământul primar

Prof. învă. primar Ciociu Laura-Carmen, Școala Gimnazială "Nichita Stănescu"

Interpretarea operelor literare lirice în procesul predării literaturii în școală este o operație destul de dificilă, deoarece poezia comportă o „logică” deosebită de cea a prozei.

Ele sunt lipsite de subiect- acțiune, de personaje care să întruchipeze concepții, sentimente, atitudini sau un anumit comportament.

În acest gen de texte, sentimentele, gândurile autorului, sunt înfățișate prin intermediul imaginilor artistice.

Sentimentele nu se însușesc asemeni noțiunilor științifice, ele nu se memorează, nu se repetă, nu se povestesc. Textele lirice trebuie nu numai înțelese, ci – mai ales – trăite.

A trăi sentimentele declanșate de conținutul unui text liric înseamnă, în primul rând, a înțelege semnificația imaginilor artistice folosite de scriitor. Din acest motiv, abordarea textelor lirice trebuie să pornească de la dezvoltarea modului deosebit de exprimare a sentimentelor, de la explicarea sensului figurat al limbajului folosit de autor.

Accentul se pune, deci, pe realizarea, prin înțelegerea semnificațiilor artistice, a unor trăiri emoționale puternice, pe utilizarea, apoi, în contexte noi, a figurilor de stil întâlnite.

În cazul acestor texte, analiză prin împărțirea pe fragmente este dificilă, deseori un fragment fiind alcătuit din mai multe strofe.

Stabilirea apartenenței unei poezii la genul liric se face în mod direct. În scopul precizării conținutului, după ce se citește poezia, să stabilește că aici nu se povestește vreo întâmplare, nu este vorba de o acțiune.

După acest moment, se pot formula direct întrebările:

- Cine vorbește? (autorul, poetul)
- Ce exprimă, ce arată, ce redă el?
- Cui se adresează poetul?
- Ce realizează poetul în prima strofă?
- De ce este poezia intitulată astfel?

De asemenea, se mai poate proceda la studierea versului și elementelor sale fără definiții, intuitiv. Astfel, se poate stabili numărul silabelor dintr-un vers (măsură), se pot marca finalurile de vers asemănătoare (rimă), accentele și succesiunea lor la intervale egale. În felul acesta, elevii vor descoperi sursele muzicalității poeziei.

Înțelegerea sensului figurat al imaginilor artistice solicită un real efort intelectual din partea elevilor, la care ei vor fi angajați sub conducerea învățătorului. Fără ajutor, copiii nu sunt capabili să găsească adevăratul înțeles al versurilor, care reprezintă elementul cognitiv pe care se bazează trăirile emoționale, reacțiile afective.

În analiză poeziei lirice se parcurge drumul invers pe care l-a parcurs poetul în creația sa: de la dezvoltarea sensului figurat al imaginilor artistice, spre sentimentul care le-a generat.

Pentru înțelegerea deplină a operelor aparținând genului liric, trebuie să recurgem și la textele de tip narativ studiate anterior, la cunoștințele elevilor, precum și la propria lor experiență.

Poeziile încadrate în lirică peisagistică presupun o atenție deosebită în analiză lor. Sentimentul naturii, care generează această creație, se asociază cu dragostea de viață, cu admirația pentru frumos, chiar cu patriotismul. Aceste tonalități trebuie surprinse și analizate cu aceeași subtilitate cu care au fost exprimate de poet.

Deși, în aparență dificilă pentru școlarii mici, poezia lirică, analizată în mod corect, prin dezvoltarea sensului figurat al cuvintelor și expresiilor, devine nu numai pe deplin accesibilă, dar și preferată.

Bibliografie:

E. Blideanu, I. Șerdean – *“Orientări noi în metodologia studierii limbii române la ciclul primar”*, Ed. Didactică și pedagogică, București, 1981.

Stimularea creativității la vârsta școlară mică

Prof. înv. primar Camelia Bălănescu, Școala Gimnazială Nr. 2 Reșița

Creativitatea, spre deosebire de inteligență, este la copil un fenomen universal; nu există copil care să nu deseneze, să nu fabuleze. Din această perspectivă, profilul psihologic al vârstei școlare mici cuprinde multiple premise favorabile cultivării potențialului creativ. Avem în vedere dinamismul, impetuositatea, expresivitatea proprie acestei vârste.

Copilul este prin natura sa un creativ, datorită imensei sale curiozități, a freamătului permanent pentru a cunoaște tot ceea ce se petrece în jurul său; peste tot, ceea ce îl împinge pe copil spre acțiune este activitatea creatoare și numai după ce a câștigat o cunoștință și și-a împăcat curiozitatea începe cealaltă activitate plăcută, a copilului care devine descoperitor.

Stimularea potențialului creativ al școlarului mic impune utilizarea unor strategii neprescrise care pun accentul pe antrenarea autentică și pleneră a școlarului. Formative, din acest punct de vedere sunt strategiile euristice care implică școlarul în activitatea de descoperire, de rezolvare de probleme, de investigare a realității. La fel de importante sunt și strategiile creative care pun accentul pe spontaneitate, originalitate, gândire laterală, divergentă, analogică. Ambele categorii de strategii au efecte deosebite în planul capacității de reflecție, a capacității anticipative, evaluative, precum și în planul structurilor motivaționale complexe. Dintre metodele bazate pe acțiunea fictivă, jocul ocupă un rol important în strategia de educare a creativității.

Copilul transpune conștient realul într-un plan imaginar, creează, chiar dacă într-un mod elementar. Prin joc se realizează asimilarea realului la eu și acomodarea eu- lui la real (mai ales prin imitație). Stimulative pentru creativitate sunt jocurile didactice, dar și jocurile de simulare (jocul de rol).

La vârsta școlară mică jocul și desenul constituie un cadru pentru antrenarea virtuților muncii și creației; ele amplifică posibilitățile de expresie comportamentală, sporesc vitalitatea spirituală, dinamismul creativ al copilului, nevoia activă de explorare a noului în raport cu experiența personală și generează acel elan lăuntric pentru noi elaborări.

Întrucât jocul, prin excelență constituie cadrul specific al unui antrenament al spontaneității și al libertății de expresie, el constituie un stimul important în cultivarea receptivității și sensibilității, a mobilității și flexibilității specifice; el sporește vigoarea acțională a copilului și amplifică nevoia de activitate și explorare a noului, de imaginație, de elaborare.

Școlarii creativi se diferențiază de restul grupului prin diferite comportamente specifice, își dezvoltă în mod liber creativitatea. Foarte curioși, vin cu soluții neobișnuite, au inițiativă și au un spirit de observație foarte dezvoltat, pun întrebări adecvate, fac conexiuni între elemente aparent fără nici o legătură, explorează noi posibilități, manipulează, controlează simultan mai multe idei, învață rapid și ușor, au o memorie bună, imaginație vie, vocabular vast.

Atunci când vorbim de creativitate și de stimularea ei la copiii de vârstă școlară mică, nu putem face abstracție de influențele mediului socio-educational. Fără un mediu socio-educational adecvat, potențialul creativ al copilului nu se va concretiza niciodată.

Învățarea de tip creativ presupune o serie de condiții cum ar fi:

- antrenarea capacității de elaborare verbal expresivă a unor povestiri libere sau cu început dat, după un șir de ilustrații, după o jucărie, după un plan sau după o temă, punând la dispoziție copiilor planșe, machete, siluete, jucării;
- interpretarea independentă a unor imagini prin solicitarea de a le conferi cât mai multe titluri posibile;
- elaborarea independentă a unor istorioare ce se pot concepe plecând de la diverse modalități de ordonare logică posibilă a unui număr mare de imagini;
- desene libere în care să se elaboreze nu numai o idee tematică, dar și unele modele posibile pentru decorarea anumitor spații sau anumitor materiale.

Creativitatea nu e ceva ce poate fi învățat, dar este cu siguranță ceva ce poate fi exersat și dezvoltat. În funcție de capacitățile noastre de utilizare a cunoștințelor și de memorare, ne

îmbogătim stocul de idei, din care răsar concepte noi. Tehnicile sunt mecanisme care au fost elaborate pentru a putea să ne exploatăm creativitatea.

Câteva jocuri și exerciții de dezvoltare a creativității:

**Pata de cerneală:* Școlarii care participă la acest exercițiu de creativitate le sunt prezentate pe o coală mai multe pete de cerneală. Fiecare școlar trebuie să enumere cât mai multe obiecte cu care se aseamănă fiecare pată de cerneală.

**Enumerări pe diferite criterii:* Școlarii trebuie să numească cât mai multe obiecte roșii și tari, galbene și moi, verzi și pătrate, etc.

**Bucata de hârtie:* Fiecare școlar primește mai multe bucăți de hârtie din care trebuie să confecționeze cât mai multe modele și mai diversificate.

**Realizarea unor povești:* Pornind de la câteva cuvinte date (de exemplu: barcă, copil, pastă de dinți, baston, secure), se cere școlarii alcătuirea unei povești.

**Finaluri de povestiri:* Conducătorul grupului creativ începe o poveste, după care se oprește și invită școlarii să continue povestea într-un mod original.

**Ce faci când?* Fiecare școlar primește mai multe cartonașe pe care este descrisă câte o situație la care trebuie să vină cu cât mai multe soluții inedite. Spre exemplu: Ce faci când te simți singur? Ce faci când ești trist? Ce faci când ești nervos? Ce faci când ești neliniștit? Ce faci când ți-e frică?

**Întrebări neobișnuite:* Școlarii sunt invitați să găsească cât mai multe întrebări neobișnuite pentru: o umbrelă, un bec, o panglică verde, o cordeluță, un con de brad, o riglă, o scoică, etc.

**Invenții inutile:* Exercițiul constă în a enumera cât mai multe imposibilități: să dai cu capul de o planetă, să croșetezi folosind pânza de păianjen, să vorbești cu tine la telefon, să joci fotbal cu soarele, etc.

**Povești inedite:* Crearea unor povești inedite pe diverse teme: Ce gândesc pisicile despre oameni? Dialog între un extraterestru și un pământean, etc.

**Cum scap de aici?:* Acest exercițiu vizează originalitatea școlarului și constă în prezentarea unei situații potențial periculoase din care trebuie să iasă în mod original. Spre exemplu, se dă situația : Ai căzut într-o groapă de 3 metri dintr-o junglă. Ce faci în continuare?

Metode și procedee specifice de stimulare și antrenare a creativității

a) Asigurarea în activitățile instructiv-educative a ponderii unor tipuri de solicitări care angajează permanent, sarcini de ordin constructiv, de elaborare creativă.

b) Menținerea climatului, a atmosferei sau a ambianței psihosociale în măsură să angajeze, să stimuleze independența și spontaneitatea creatoare a copiilor, care presupune:

- tratarea cu respect a întrebărilor formulate de copii; luarea în considerare și respectarea ideilor care dovedesc independență în gândire; relevanța pentru copii- a faptului că ideile lor pot avea valoare; asigurarea condițiilor ca aceștia să se poată ocupa de rezolvarea creativă a unor probleme formulate de ei; introducerea în sistemul de evaluare și a unor indicatori proprii pentru manifestările sau realizările de ordin creativ (originalitate novatoare, valoare socială a ideilor).

c) Stilul de îndrumare este nondirectiv, specific învățării prin problematizarea în context creativ, care lasă câmp liber de manifestare a independenței de gândire și acțiune.

d) O altă condiție decisivă în stimularea creativității este modul de tratare, de înțelegere și abordare a copiilor, care manifestă anumite disponibilități sau realizări afective (aprecierea, recunoașterea).

Stimularea creativității este un demers socio-educational complex ce cuprinde, simultan, fenomene de activizare, antrenare, cultivare și dezvoltare a potențialului, de autoexpresie și împliniri creatoare.

Bibliografie:

Cosmovici, Andrei; Iacob Luminița, „Psihologie școlară”, Ed. Polirom, Iași, 2005;
Mureșan, Fl.; Batcu C.; Giurgiuțiu, D., „Creativitatea la preșcolari”, Arad, 2007;
Roșca, Al., „Creativitatea generală și specifică”, Ed. Academiei, București, 1981.

Strategii de învățare activă

Prof. Mureșan Raveca Corina, Școala Gimnazială „Nichita Stănescu” Baia Mare

“Educația este ceea ce rămâne, când tot ceea ce se învață în școală se uită.” (Emerson)
„Capul unui om talentat este ca o sală iluminată cu pereți și oglinzi. Din afară vin ideile într-adevăr reci și indifferente, dar ce societate, ce petrecere găesc!” (Mihai Eminescu)

Noi, profesorii, trebuie să găsim o scântie cât de mică pentru a lumina mintea fiecărui „învățăcel”, iar pe cei „luminați” să-i îndrumăm astfel încât să nu se risipească „flacăra divină”. Copilul este ca un bloc de marmură brută, iar profesorul trebuie să îl transforme într-o ființă ce înmănunchiază cele mai înalte trasături morale.

Transformările care au loc în societatea modernă contemporană afectează ființa umană în modul ei de existență și de acțiune, și în întreaga ei structură spirituală. Dinamica societății determină omul să joace un rol mai activ și mai decisiv în toate sectoarele vieții socio-umane. El trebuie să dovedească o mai mare capacitate de gândire creatoare și de acțiune constructivă, de explorare și de previziune, el are nevoie de mai multă inteligență, imaginație, mai multă angajare și responsabilitate socială pentru a face față cerințelor și exigențelor lumii de azi. Așadar profesorul trebuie să-și adapteze metodele la nevoile elevului și ale societății.

Metodele interactive creează condițiile favorabile dezvoltării și implicării acestor capacități, procese și operații. Învățământul modern caută să îmbine armonios cele două aspecte ale învățării:

învățarea individuală și învățarea socială.

Metodele interactive solicită elevului efort personal, oferind în același timp autonomie, motivație interioară care izvorăște din actul învățării, din satisfacția depășirii dificultăților și bucuria succeselor obținute.

Perspectiva clasică a învățământului era preocupată mai mult de **conținut, de transmiterea de cunoștințe**, iar în acest context, predarea era considerată activitatea primordială, cu rol hotărâtor, decisiv în obținerea rezultatelor școlare, actul învățării fiind tratat ca o consecință naturală a predării, totul fiind centrat pe activitatea magisterului, iar elevului îi revenea „sarcina” de a se adapta predării.

Concepția umanistă, însă, afirmă o altă ipoteză puternic umanistă, **teoriile moderne ale instruirii plasând elevul în centrul activității didactice**, într-o dublă ipostază: ca simplu „obiect” al instruirii ce suportă schimbări în comportamentul său ca urmare a influențelor exercitate de predare, dar și ca subiect al propriilor schimbări, ca **ființă care se implică activ și responsabil în procesul învățării**. Așadar, într-o nouă viziune, accentul este pus pe învățare, **predarea** vizând acum nu doar transmiterea de cunoștințe, ci **punerea elevului în situații de învățare, dezvoltarea capacităților de învățare ale acestuia**. Astfel are loc o deplasare de la predare (teaching) la învățare (learning), învățarea fiind cea care trasează sau dictează condițiile predării, activitatea profesorului urmând să se adapteze celei a elevului, să se ocupe în special de organizarea condițiilor învățării.

Progresele cunoașterii umane cer școlii să formeze un om modern, cu alte capacități mintale, intelectuale, iar prioritară trebuie să devină gândirea novatoare, creatoare și inventivă, inteligența ageră și critică, flexibilitatea și ingeniozitatea minții, toate corespunzătoare noilor cerințe și condiții ale societății moderne.

Termenul de strategie își are originea într-un „cuvânt grecesc cu semnificația de **generalitate și până de curând a avut un înțeles strict militar: arta planificării și conducerii războiului**” (Strategie, Ghid propus de The Economist Books, 1998, pag. 165).

În DEX se indică originea latină a termenului, din latinescul *strategia – funcția strategului; aptitudinea de a comanda*, și se definește termenul ca fiind „parte componentă a artei militare, care se ocupă cu problemele pregătirii, planificării și ducerii războiului și operațiilor militare” (1998, pag. 1024).

The American Heritage Dictionary of the English Language (1969) subliniază faptul că **folosirea strategiilor în educație implică măiestrie și artă sau „o capacitate (abilitate, pricepere) în folosirea lor” și sugerează că „profesorii trebuie să învețe artă”.**

În concluzie: **„Copilul este cartea în care citim și în care noi trebuie să scriem.” (R. Rosengger)**

Rolul invatatorului in procesul de modelare a omului este poate cel mai important.

Punand-si elevii in situatii variate de instruire, el transforma scoala “intr-un templu si un laborator”

M. Eliade

Bibliografie:

- 1.Cerghit I., „Creativitatea-trăsătură de bază a personalității profesorului”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1978
2. Piaget J., „Epistemologia genetică” Editura Dacia. Cluj Napoca, 1973;3.Păcurari O., „Învățarea activă-suport de curs”, Școala de Vară, Sinaia, 22-29 iulie 2001;

Studiul matematicii prin transdisciplinaritate

prof Mariș Marinela, C.T.T.Auto Dr.Tr.Severin, jud. Mehedinți

“Calitatea cea mai importantă a unui educator este că trebuie să fie el însuși o persoană care învață; dacă și-a pierdut capacitatea de a învăța nu mai are ce căuta în tovărășia celor care și-au păstrat-o pe a lor.” (H. Overstreet)

Transdisciplinaritatea este o abordare nouă în predare- învățare, iar abordările transdisciplinare care implică disciplina Matematică pun elevii în situația de a utiliza cunoștințele matematice în alte context decât cele matematice, descoperind astfel elevilor utilitatea matematicii. Astfel, motivația elevilor pentru învățarea matematicii crește.

Scopurile acestui tip de studiu sunt:

- crearea unor context autentice în care elevii sunt puși în situația de a aplica cele învățate;
- sprijinirea elevilor în a experimenta legături între concept și teme studiate în cadrul unor discipline diferite;
- producerea învățării centrate pe elev într-un mediu colaborativ, activ;
- utilizarea strategiilor de învățare bazate pe investigație.

În etapa de anticipare a lecției, elevii vor face legături între diferite teme și/ sau concepte învățate anterior. Elevii vor integra și aplica cunoștințe învățate la discipline diferite în cadrul etapei de construire de noi cunoștințe. Rezolvarea unei probleme (din context real) stă în centrul activității elevului.

Etapa de consolidare este o ocazie pentru profesor de a pune în evidență legăturile dintre conceptele diferite și îi sprijină pe elevi în a înțelege relevanța propriei investigații.

La clasa a VI-a se pot combina cunoștințele de matematică și educație tehnologică la recapitularea operațiilor cu numere. Elevii trebuie să opereze cu numere raționale pozitive (inclusiv fracții zecimale) și trebuie să aibă noțiuni de economia familiei: resursele familiei,consum, economii, tehnologii de preparare a hranei, protecția consumatorului etc.

Activitatea se propune a se desfășura astfel:

- Anticiparea:

După ce elevii au fost împărțiți în grupe de câte trei, elevii din grupă având fiecare alt rol (unul calculează costul excursiei, altul costurile pentru prăjituri, al treilea verifică costurile de vânzare) se propune elevilor următoarea problemă: Amira dorește să meargă cu mama ei într-o excursie, dar principala problemă o reprezintă banii. Ele dispun de o sumă mică de bani și pentru a-și completa veniturile trebuie să realizeze diferite activități. Spre exemplu: pot să pregătească prăjituri și să le vândă la diferite activități în cadrul școlii ori în alte locuri. Pentru aceasta au nevoie de investirea economiilor făcute până în acel moment în: ingrediente, reclamă, ambalaje, transport etc. Se asigură elevilor prețul pe unitate de ingredient (ex. 1 kg făină = 2 ron, 1 ou = 0,36 ron, 1 șervețel = 0,006 lei etc.), pentru a putea calcula suma cheltuită și după vânzarea produselor se calculează profitul/pierderea.

- Construirea de noi cunoștințe:

Elevii lucrează în aceleași grupe, pe o fișă de lucru, pe care sunt notate întrebările:

- De ce sumă minimă au nevoie mama și fiica pentru excursie?
- Care e câștigul din vânzarea prăjiturilor?
- Care e suma cheltuită pentru prepararea și vânzarea prăjiturilor?
- Au avut câștig sau pierdere?
- Banii câștigați sunt suficienți pentru excursie? Dacă nu, ce sugestie le dați?

După efectuarea calculelor, fiecare grup prezintă răspunsul la cel puțin o întrebare.

Apoi se evidențiază etapele de rezolvare a problemei, concluzionând faptul că, în viața de zi cu zi, problemele sunt complexe, dar pot fi abordate și pot fi identificate soluții.

- Consolidarea:

Se cere elevilor să rezolve, în aceleași grupe, următoarea problemă:

Dacă Andra și mama ei vor să își cumpere un computer la prețul de 1600 ron, ce strategie realistă de vânzare a prăjiturilor propuneți? Argumentați strategia prin calcule.

Se face precizarea că orice strategie de vânzare propusă să fie argumentată prin calcule și că trebuie să prezinte cel puțin două strategii pentru a putea dovedi care este strategia cea mai bună.

O altă modalitate de a face de rost de bani poate fi realizarea unor produse de croitorie, mai ales dacă mama este o profesionistă în domeniu. La fel ca mai sus, se va asigura elevilor prețul pe unitate de materiale utilizate, calculele privind cheltuielile și câștigul realizându-se în același mod.

Concluzii:

- În etapa de anticipare, profesorul stabilește contextul investigației și pune elevii în situația de a înțelege contextul pentru a identifica informațiile de care vor avea nevoie.
 - În etapa de construire a cunoștințelor, elevii dezvoltă idei și posibile explicații. Profesorul nu dă soluții, doar facilitează prezentarea și discutarea rezultatelor.
 - În etapa de consolidare, se propune extinderea aplicării celor învățate în noi contexte.
- Studiind matematica prin transdisciplinaritate elevii își construiesc înțelegerea proprie și rezolvă probleme în context real utilizând propriile strategii, fiind doar ghidați de profesor.

Bibliografie:

Crawford, A., Saul, E.W., Mathews, S., Makinster, J. (2005)- *Teaching and learning strategies for the thinking classroom*, New York, The International Debate Education Association
 Văcărețu, A.S. (2008)- *Lecții de matematică pentru dezvoltarea gândirii critice*, Eikon, Cluj Napoca

Sugestii pentru implicarea părinților în formarea competențelor matematice ale copiilor

Prof. înv. primar Petre Adelina, Școala Gimnazială „Elena Doamna”, Tulcea

Copiii trebuie să vadă adulții folosindu-se în viața cotidiană de matematică. Părinții pot să scoată în evidență faptul că numerele sunt utilizate în diferite moduri și pot să poarte cu copiii discuții în care să includă termeni și concepte de ordin matematic. Uneori o fac instinctual, de cele mai multe ori nu știu când și cum să sprijine formarea competențelor matematice ale copiilor lor. Iată câteva sugestii:

Căutați forme în gospodărie

*Cereți copilului să găsească cercuri, triunghiuri, pătrate în casă, în sau pe dulapuri, în frigider, cuptor, bibliotecă etc.

*Jucați jocul „Eu văd ce tu nu vezi, de forma X”. Copilul poate numi obiecte care sunt în jur și care se potrivesc descrierii înainte să ajungă la ceea ce aveți dumneavoastră în minte.

Implicați copilul în pregătirea mesei.

*Măsurați ceștile, lingurile, lingurițele. Cereți copilului să ghicească câte lingurițe umplu o ceașcă cu apă. Ajutați-l apoi să verifice (și cu alte vase).

*Lăsați copilul să toarne apă cu lingura, ceașca, ibricul.

*Discutați despre concepte opuse ca: mare, mic, greu, ușor.

*Măsurați/ cântăriți alimentele cumpărate.

*Implicați copilul în prepararea după rețete, măsurând împreună cantitățile necesare cu instrumentele existente în bucătărie (vase gradate, cântar, vase cu capacitate standard sau nonstandard).

Sortați și aranjați hainele, jucăriile, rechizitele

*Cereți copilului să sorteze hainele după posesorul lor (cămașa mare e a tatei, cea mică e a mea...); pe ale lui să le așeze în dulapul corespunzător, tot pe categorii.

*Identificați împreună criterii pentru gruparea jucăriilor, rechizitelor și locul cel mai potrivit pentru fiecare categorie. Găsirea unei motivații logice va fi stimulente pentru ca el să-și asume responsabilitatea de a-și face mereu ordine în obiectele personale.

Vorbiți cu copilul ce înseamnă să crești

*Agățați de ușă un centimetru cu care puteți măsura copilul. Întocmiți împreună un grafic pe care să notați periodic creșterea lui în înălțime și greutate.

*Întrebați-l ce poate face acum și nu putea face când era mai mic (scund).

Explorați tot ce se poate în timpul plimbărilor

*Estimați distanțele parcurse pe jos/ cu mașina și timpul.

*Estimați consumul de combustibil.

*Identificați împreună obiecte din natură a căror formă e asemănătoare cu a figurilor/ corpurilor geometrice (forma frunzelor, a coroanelor copacilor, a rondurilor de flori, a clădirilor etc.).

*„Găsiți adresa!” Urmăriți numerotarea caselor cu numere pare / respectiv impare. Ce număr va avea casa următoare de pe partea dreaptă? Dar de pe partea stângă?

*Numărați treptele la urcare (crescător) și la coborâre (descrescător) din 1 în 1 sau după alte reguli, stabilite în consens.

La cumpărături

*Discutați despre cumpărături pe măsură ce le puneți în coș (mărime, formă, greutate, capacitate).

*Implicați copilul în cântărirea legumelor și fructelor.

*Cereți-i copilului să compare prețurile afișate, să efectueze calcule orale și, treptat, încredințați-i sarcina efectuării unor cumpărături minore. Întrebați-l cât au costat, ce rest a primit, să verifice calculele.

*La întoarcerea de la cumpărături, implicați-l în verificarea cântăririi produselor cu instrumentele de măsură existente în casă și în verificarea sumei plătite la casă.

*Învățați-l să-și țină o evidență a banilor puși în pușculiță, a banilor de buzunar, a cheltuielilor făcute pentru rechizitele sale etc.

*Faceți împreună bugetul estimativ pentru hrană pentru o zi/ o săptămână înainte de a pleca la cumpărături. Verificați estimarea prin calcule la întoarcere. Discutați motivele pentru care estimarea a fost/nu a fost aproape de adevăr.

Meșteșugari amatori

*Solicitați copilul să vă ajute la măsurarea unor țesături, modificarea unor piese de vestimentație (scurtarea pantalonilor). Utilizați fie panglica de croitorie, fie unități nonstandard (palma, degetul).

*Implicați copilul în confecționarea (repararea) unor obiecte din casă (folosirea metrului de tâmplărie).

Utilizarea calculatorului

*Învățați copilul să utilizeze minicalculatorul, chiar înainte de a învăța operațiile matematice. Imaginați exerciții-ghicitori și cereți-i să calculeze, să citească numerele cu mai multe cifre scrise de dumneavoastră și altele.

Jucați-vă!

*Faceți-vă timp și jucați-vă cu copiii dumneavoastră jocuri care implică folosirea de numere: jocuri de cărți („Tabinet”), jocuri cu zaruri, „Domino”, „Monopoly”.

*Trasați-i responsabilitatea de a ține scorul unor jocuri la care participă mai multe persoane.

Mass-media

Solicitați copilului:

*Citirea ceasului de pe ecranul TV; notarea orelor programelor preferate; calcularea duratei unei emisiuni, a timpului care trebuie să treacă până începe etc.

*Identificarea simbolurilor pentru vreme, a temperaturilor pozitive și negative;

*Discutarea statisticilor sportive;

*Găsirea în ziare a unor informații (în funcție de vârstă): data, un număr mai mic decât 100, un dreptunghi, un grafic.

Exerciții de ascultare

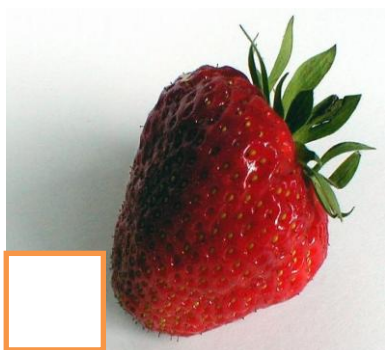
Prof.pt.înv.primar Ropan Filip Cristina Mihaela, Șc G. ”Al. I. Cuza”, Baia Mare

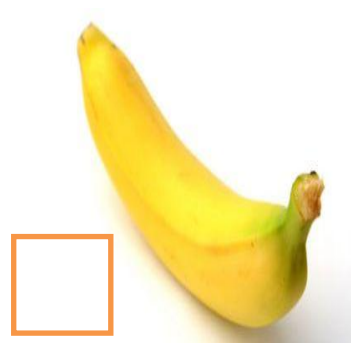
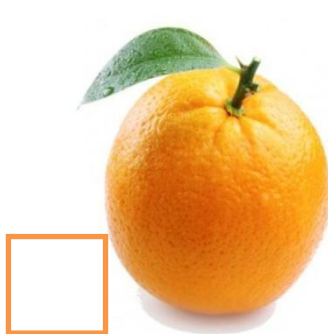
Exercițiul 1

Clasa: I

Tipul de ascultare vizat: semi-atentă, la nivel global

- **Ascultați cu atenție „Cântecul fructelor”. Numerotați ordinea în care apar fructele în cântecel. (Scrieți cifra corespunzătoare în căsuța din dreapta fructului).**

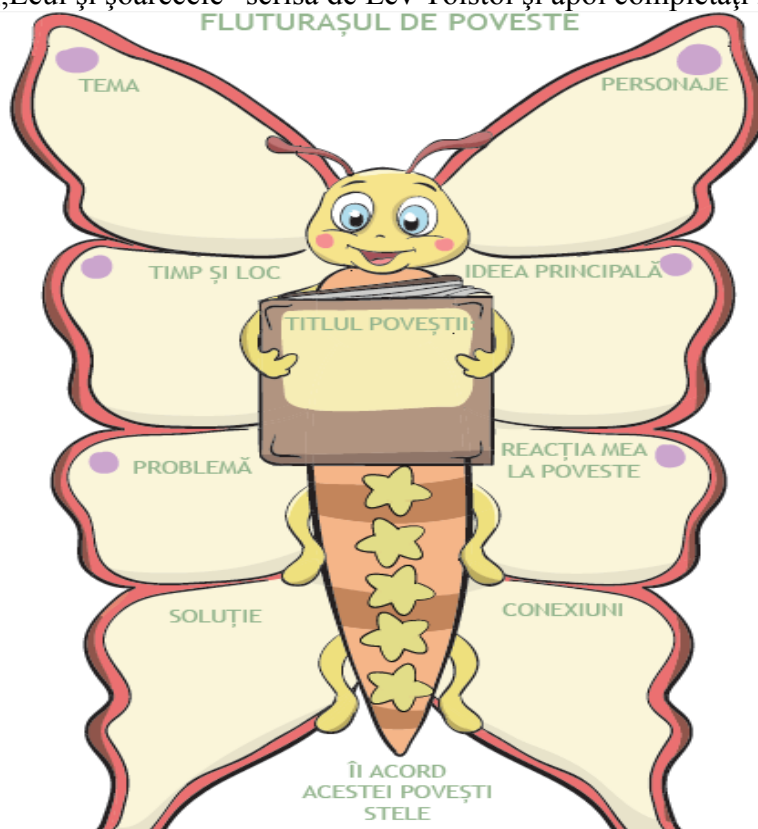
Cântecul fructelor

Căpșunica-i supărată ...că i-a mai ieșit o pată.
 și pentru că-i e rușine, ea s-a înroșit mai bine.
 O cireășă dolofană...smiorcăie lângă banană.
 Că un graur fără haz... a pișcat-o de obraz.
 și banana-i cătrănită... fiindcă are hepatită.
 Așa crede și-i mirată ... că s-a-ngălbenit deodată.
 Portocala ... serioasă, și-ar dori să stea retrasă,
 Dar cum șade la grămadă ... se și vede oranjadă.
 Para stă în coșuleț ... și-are chipul nătăflet.
 Nimeni nu o bagă-n seamă ... fiindcă are multă zeamă.
 Mărul s-a-nroșit și el ... și se crede voincel.
 Stă deasupra tuturor ... ca un rege-al fructelor.
 Eu cum sunt copil cuminte ... ca să fie mulțumite.
 Să se simtă respectate ... le-am păpat încet pe toate.

Exercițiul 2

Clasa: a II-a

Ascultați povestea „Leul și șoarecele” scrisă de Lev Tolstoi și apoi completați „Harta povestirii”

Transcriere

Leul și șoarecele (după Lev Tolstoi)

Odată, mărețul leu fu trezit din somn de un șoricel cenușiu, mic și fricos. Furios, leul îl prinse și vru să îl înghită.

- Nu mă omorî! Strigă șoricelul. Poate îşi voi fi de folos vreodată.

Auzind acestea, leul începu să râdă și spuse:

- Tu, un biet șoricel, să-mi fii de folos? Uite, pentru că m-ai făcut să râd, îţi voi da drumul!

Șoricelul a fugit, fericit că scăpase cu viață.

După câteva zile, vânătorii l-au prins pe leu și l-au legat cu frânghii. Apoi au plecat să aducă o cușcă de fier, rezistentă.

Șoricelul veni îndată, roase frânghiile și îl eliberă.

- Îți mulțumesc că m-ai salvat, prietene! spuse leul fericit.

Bibliografie: suport curs „Perfecționarea cadrelor didactice care predau limba română în învățământul preuniversitar în evaluarea competențelor de comunicare ale elevilor.”

Utilizarea jocului didactic în activitatea educativă

Prof. învă. primar Chira Emilia, Școala Gimnazială ” Nichita Stănescu ”, Baia Mare

“Copilul râde: Iubirea și înțelepciunea mea e jocul...” Lucian Blaga

A ne întreba de ce se joacă copilul înseamnă a ne întreba de ce este copil. Nu ne putem imagina copilăria fără râsetele și jocurile sale. Pedagogul Jean Chateau ne îndeamnă la o reflecție: „ Să presupunem că dintr-odată, copiii noștri ar înceta să se joace , ca în școală lecțiile s-ar desfășura în liniște perfectă , n-am fi distrași de strigătele și râsul lor. Atunci n-am avea în preajma noastră această lume a copiilor , care ne aduce griji și bucurii , ci un popor trist de pigmei stângaci și tăcuți , lipsiți de inteligență și suflet . “

În procesul de învățământ jocul este conceput ca mijloc de instruire și educare a copilului , ca procedeu metodic de realizare a sarcinilor concrete pe care le propune procesul de învățământ ca formă de organizare , de cunoaștere și dezvoltare a trăsăturilor psihice.

Ținând seama de particularitățile de vârstă - învățarea prin acțiune reprezintă un mod mai accesibil de învățare pentru școlarii mici . Prin acțiunea prin care copilul manipulează obiectele , imaginile, simbolurile , realizează achiziții pe care le sistematizează, le organizează în elemente operaționale , care vor permite deprinderea treptată de concret. Jocul reprezintă o „ exersare artificială a energiilor , este o forma de socializare , în care individual se construiește pe sine din interior , dat fiind o ființă socială “ .

Jocurile didactice oferă un cadru propice pentru învățarea activă, participativă, stimulând inițiativa și creativitatea elevului. Obiectivele instructiv-educative ale fiecărui obiect de studiu pot fi mai bine realizate prin utilizarea jocului. Acesta, prin natura sa, cuprinde o motivație intrinsecă de a mobiliza resursele psihice ale copiilor, de a asigura participarea lor creatoare, de a le capta interesul, de a-i angaja afectiv și atitudinal. Elementele de joc: descoperirea, ghicirea, simularea, întrecerea, surpriza, așteptarea vor asigura mobilizarea efortului propriu în descoperirea unor soluții, în rezolvarea unor probleme, stimulând puterea de investigații și cointeresarea continuă. Jocul este foarte important, sub variatele sale forme, în dezvoltarea copilului, importante subliniate de numeroase teorii ale jocului din literatura pedagogică și de locul acestuia în diferite sisteme de educație. Jocul are o valoare funcțională ce rezidă în faptul că el transpune simbolic copilul în rolurile adultului. De aici decurge importanța îmbogățirii impresiilor copiilor despre viața și activitatea oamenilor dintr-o sferă largă de domenii profesionale, accesibile înțelegerii lor. Copilul se joacă de-a ceea ce a văzut sau a auzit. Modelele de urmat pe care el le transpune în joc izvorăsc

din realitatea apropiată, din viața și activitatea adulților din preajma lui. Pe această cale își asimilează semnificația socială a rolurilor care îl așteaptă în viață. Prin joc, copilul învață cu plăcere, devine interesat de activitățile ce se desfășoară.

Datorită conținutului și modului de desfășurare, jocurile didactice sunt mijloace eficiente de activizare a întregului colectiv al clasei, dezvoltă spiritul de echipă, de întraajutorare, formează și dezvoltă unele deprinderi elementare și de muncă organizată. Jocurile didactice sunt un mijloc foarte important și pentru realizarea sarcinilor educației morale. Ele contribuie la dezvoltarea stăpânirii de sine, a autocontrolului, a spiritului de independență, a disciplinei conștiente, a spiritului colectiv și a altor calități de voință și de caracter. În joc copiii învață să se ajute unii pe alții, să se bucure de succesele colegilor, să aprecieze nepărtinitor succesele altora. Așadar, jocurile didactice exercită o influență pozitivă asupra întregii personalități a copilului. Ele pot însoți fiecare obiect de învățământ, fiecare activitate didactică

Deoarece jocul imprimă activității didactice un caracter viu și atrăgător, induce o stare de bună dispoziție, de divertisment și destindere, caut să-l introduc cât mai des în activitatea de predare-învățare.

Jocuri utilizate la clasă:

”Caligramele” sunt jocuri de cuvinte cu diferite teme, pe care le-am realizat deseori la clasă. Acestea au, uneori, efect moralizator. Stârnesc interesul atât prin forma în care sunt așezate, aceasta sugerând tema lor „Cravata”, „Ceasul”, „Oul”, „Toporul”; dar în egală măsură prin conținut. Mesajul cravatei exprimă faptul că poți fi oricât de bine îmbrăcat dacă nu ești civilizat, dar poți fi civilizat fără a fi permanent la patru ace.

”Găsește-ți partenerii de joc!” Se împarte clasa în două grupe egale ca număr. Fiecărei grupe i se distribuie cartonașe în așa fel, încât, cartonașele din prima grupă să aibă correspondent în grupa cealaltă. Grupele se vor așeza față în față cu cartonașele la vedere. Fiecare membru va trebui să-și găsească perechea potrivită în rândul din față, să se prindă de mână și să se deplaseze în spațial destinat perechilor.

Perechile se pot forma după anumite cerințe, în funcție de activitatea (tema) desfășurată: sinonime, antonime, cuvinte care conțin același grup de litere, operații aritmetice care au același rezultat, ființe, fenomene ale naturii, părți de vorbire, etc.

Jocul poate fi mai complex dacă li se cere copiilor să formeze grupuri pentru a îndeplini o sarcină.

”Continuă tu!”—este un exercițiu care cere îmbogățirea formei date, la educație plastică. Se oferă spre observare o planșă pe care au fost desenate fragmente, elemente, forme: o mână, un cap de pește, un triunghi, o pălărie, o frunză, o petală și se cere elevilor să constituie, alegând dintre posibilități pe aceea care li se pare cea mai potrivită, pentru a realiza ei înșiși o compoziție, completând partea aleasă cu elementele care întregesc forma. Un tablou neterminat—este un exercițiu care vizează imaginația, creativitatea, cât și inteligența și abilitatea de a desena. Se prezintă o lucrare neterminată (sunt trasate doar câteva linii) și se cere elevilor să o continue.

”Lanțul tematic” În acest joc „lanțul” este o înșiruire de cuvinte în care noul cuvânt trebuie să înceapă cu ultima literă a cuvântului precedent. Dacă se alege un anumit domeniu, lanțul devine „tematic”: *lanțul apelor, lanțul scriitorilor, lanțul orașelor, lanțul plantelor, etc.*

De exemplu: *Lanțul animalelor* (științele naturii) : leopard, dromader, ren, nurca, arici, iepure, elefant, etc.

Lanțul numelor (limba română) : Ana, Aurel, Luca, Alina, Augustin, Nicolae, Elena, Andrei, Ilie, Eliodor, Remus, etc. În clasele a III –a și a IV-a am complicat jocul, introducând părți de vorbire sau teme legate de geografie și istorie.

”Creează un model”—este un joc ce urmărește inventivitatea, simțul măsurii, ritmul și originalitatea. Se cere elevilor să folosească semnele: $\cap$, $*$, $|$, în orice poziție, în orice ordine și repetate de câte ori vor pentru a realiza un desen decorativ (friză, chenar sau un obiect astfel decorat). ”Jocul Kim” dezvoltă memoria vizuală – grafică—o serie de 8 – 12 obiecte sunt puse pe catedră și se lasă un timp în câmpul vizual al copiilor, apoi se acoperă cu o pânză. Copiii vor desena toate obiectele pe care și le amintesc.

”Ghicește cine ești!” Fiecare copil are prins pe spate un jeton pe care este trecut numele unui personaj (scriitor, poet, personaj dintr-o poveste sau poezie cunoscută). Astfel, fiecare dintre participanți știe cine sunt ceilalți dar nu știe cine este el.

Dintr-un săculeț copiii își aleg cuvinte care „se leagă prin înțeles”, putând forma perechi (ghiocel-primăvară, fulg-iarnă, ghete-șireturi, etc.). Jocul continuă sub forma unui dialog între doi jucători. Pentru a-l ajuta să afle „cine este”, partenerul care a văzut jetonul de pe spatele colegului, încearcă să-i dea acestuia cât mai multe indicii care să-l ajute să descopere personajul.

Jocul este mai interesant și mai distractiv dacă discuția este astfel purtată, încât să nu ducă prea repede la identificarea personajului.

”Cuvintele ascunse” Jocul se desfășoară individual, în perechi, în grup, sub formă de concurs. Se dă un cuvânt. Elevii au sarcina de a găsi cuvintele „ascunse” în acesta. Câștigă elevul (perechea/grupul) care a găsit toate cuvintele sau cele mai multe cuvinte.

Exemplu: în „*parantezele*” sunt „ascunse”: *pa, par, para, paranteze, ara, an, teze, tezele, zel, el, ele, le.*

Jocul se poate complica dacă pentru formarea noilor cuvinte literele pot fi folosite în orice ordine.

”Tunelul” —joc ce urmărește dezvoltarea memoriei vizuale, plecând de la datele percepute într-o anumită ordine. Un copil confecționează un colier din mărgelile multicolore cu o anumită alternanță de culoare. Colierul va fi introdus sub un tunel format dintr-o bucată de carton pliat în două. Copiii trebuie să-și imagineze și să spună ordinea perlelor la ieșirea din tunel (ordinea directă sau ordinea inversă). Serii de desene—joc pentru dezvoltarea memoriei vizuale și atenției. Se execută la tablă, sub ochii elevilor, o serie de desene și, în timp ce atenția copiilor este distrasă, se șterge unul sau mai multe. Elevii trebuie să identifice desenul sau desenele care au fost șterse.

”Miriapodul șchiop ” Din întregul efectiv de copii se formează echipe egale având în jur de 6 jucători în echipă. Fiecare echipă formează un șir, primul jucător aflându-se pe o linie de plecare. În cadrul șirului se formează „miriapodul” astfel: primul jucător ridică un picior (stâng) în aer, al doilea ridică piciorul opus (drept) și-l întinde în așa fel, încât, cel din față să i-l prindă cu mâna (dreaptă) deasupra gleznei; al treilea ridică și el un picior (stâng) de pe partea opusă celui din față ș.a.m.d. Toți jucătorii, cu excepție primului, se sprijină cu mâna liberă pe umărul coechipierului din față.

La semnalul de plecare, toate echipele, păstrând neîntrerupt lanțul pe care îl formează, înaintează sărind spre linia de sosire, trasată la 10-15 pași în față. Jucătorul conducător de șir nu are voie să pună ambele picioare jos, nici să le schimbe în timpul cursei. Dacă în timpul săriturii șirul se rupe, el trebuie refăcut imediat, întreaga echipă stând pe loc. Câștigă echipa al cărei ultim jucător din șir a trecut primul linia de sosire.

”Mesajul întrerupt”

Grupul se împarte în trei șiruri paralele, adică teri echipe, așezate la o distanță de 1 metru între ele. Fiecare membru al primului șir primește un bilet cu un mesaj format din cinci cuvinte, mesaj ce urmează să fie comunicat partenerului din al treilea șir. Șirul din mijloc trebuie să facă tot posibilul ca mesajul să nu poată fi recepționat corect, admițându-se orice fel de zgomote sau gesturi. Se anunță faptul că timpul este limitat. La expirarea timpului, jocul se întrerupe și se compară mesajele.

Șirurile își schimbă rolurile în așa fel încât fiecare copil să poată fi, rând pe rând, emițătorul, receptorul și parazitul unui mesaj.

Jocul este câștigat de echipa care reușește să redea cele mai multe mesaje recepționate corect.

Lăsând deoparte aceste exemple, aș vrea să subliniez faptul că, eficiența jocului depinde de modul în care sunt corelate sarcinile acestuia și tema abordată. Gama jocurilor didactice este foarte variată. Pornind de la orice joc, cadrul didactic poate genera jocuri noi, adaptate diferitelor situații. Uneori și elevii pot „inventă”reguli noi, știindu-se că imaginația și creativitatea acestora este debordantă.

Gama jocurilor didactice este foarte variată. Imaginația învățătorului poate genera jocuri noi, dintre cele mai ingenioase. Jocurile didactice contribuie la dezvoltarea unei gândiri creatoare, la formarea priceperilor și deprinderilor de activitate independentă. De aceea, metoda jocurilor trebuie să facă parte din strategiile didactice de predare-învățare.

Bibliografie

BRANGA, D. – 1970, „Jocuri și probleme distractive pentru pionieri”, EDP, București

BRANGA, D. – 1968, „Jocuri de mișcare pentru pionieri”, Ed. Tineretului, București

IACOVLEV, V -1981, „Jocuri pentru copii”, EDP, București

MIRON IONESCU, IOAN RADU— 2005 , *Didactica modernă*, Editura Dacia, Cluj-Napoca

RAFILA COTUNA— 2005 ”Locul și rolul jocului didactic în învățare” , *Revista Învățământul primar* nr. 3-4, Editura Miniped, București

Vorbind despre școală, mereu putem fi creativi !

Prof. Iancu Ionuț Marian, Colegiul Tehnic „Ion D. Lăzărescu” Cugir

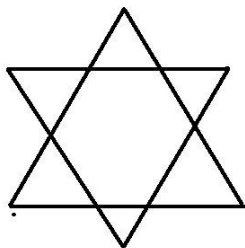
Principul de a avea o școală frumoasă, accesibilă, cu rezultate bune și care să placă cât mai multor elevi, părinți și comunității locale este parcă tot mai greu de construit, din diverse motive.

Am mers mereu pe principiul că lucrurile simple sunt cele mai frumoase în viață, de aceea și în activitatea didactică pornesc de la lucruri simple, ușoare, pe care le perfecționez alături de elevii mei și, într-adevăr, de cele mai multe ori rezultatul se arată ca o simfonie a evaluării.

De data aceasta preocuparea mea a fost legată atât de imaginea ce o aveau elevii despre școala în care învață, dar mai ales, ce soluții ar da ei ca instituția de învățământ în care ne petrecem cea mai mare parte a timpului să fie pe gustul lor, atât cât se poate.

Sunt convins că liceenii știu cel mai bine ce nevoi au, de cele mai multe ori nu au șansa de a vorbi deschis despre aceste aspecte, așa că, profitând de oportunitate, am pornit calea descoperirii.

Am pornit simplu, de la metoda blazonului. Eu am împărțit coala de hârtie în șase domenii, grafic alcătuind o stea. Se poate oricum, de la desenele tematice, imaginea școlii, imagini de sezon (peisaj, stema orașului, simbol al profilului etc.). Cu cât imaginile de fundal vor fi mai bine alese, cu atât îndemnul de a construi ceva frumos va fi mai ușor de receptat.

ODESSDIANA88

Fiecare latură a imaginii trebuie să conțină câte o întrebare, provocare, exercițiu de stabilire a ideilor. Pe prima latură i-am pus să deseneze ceva ce îi reprezintă ca elevi.

E important ca sarcinile să fie date gradual și să avem răbdare ca fiecare să completeze în același timp! Ca durată, metoda blazonului pentru completare necesită 15-20 minute maxim, iar comunicarea propriului blazon durează cam 3-5 minute de elev. Vom gândi astfel întregul demers didactic, iar indicat este ca și noi să completăm în fața elevilor propriu blazon, se vor simți ca fiind parte din aceeași echipă și mai ales, vor avea șansa de a vedea un alt punct de vedere, al unui profesor, diriginte etc. Nu uitați să fiți optimiști, veți fi ultimul participant care prezintă și e

important ca elevii dumneavoastră să rămână cu o imagine optimistă despre întreg sistemul de învățământ al cărui parte sunt și ei!

În cea de-a doua căsuță le-am cerut elevilor să justifice într-o frază de ce au ales simbolul respectiv. Majoritatea răspunsurilor s-au învârtit în jurul ideii *pentru că ne place*, asta îmi și doream: ca elevii mei să pornească în discuțiile despre școală cu premisa că e ceva ce poate să îți și placă...Astfel, „*fericirea vine dintr-un fel de acceptare profundă a realității și a prezentului*”

A treia căsuță din imagine a fost dedicată unui lucru drag din școală, fiecare alegându-și locul în care se simte bine la școală. Teoretic, e locul unde se pot face cât mai multe activități, fie în timpul orelor de curs, fie în timpul Școlii altfel, în funcție de locul ales de către elevi. Eu am completat spunându-le că locul meu preferat era tocmai clasa lor.

Cea de-a patra căsuță a pus problema locului ce trebuie schimbat din școala noastră, fiecare justificând pe rând de ce necesită o altă imagine, pentru a fi un loc potrivit pentru o școală în care se învață. Dacă vom controla bine discuțiile, în funcție de ce dorim să scoatem în evidență, putem fie să descoperim aspectele negative din instituția noastră, sau, mă rog, cele ce sunt mai puțin potrivite, fie putem duce discuția spre școala ideală.

Căsuța cu numărul cinci a avut scopul de a descoperi modul în care elevii sunt percepuți de către colegii lor. Mi-am obligat elevii să își imagineze cum sunt percepuți de cei alături de care petrec majoritatea timpului. Este un bun exercițiu de autocunoaștere! Și fără cunoaștere, nu putem vorbi de cultură, după cum, frumos atrăgea atenționa Sven Hassel: „*Cunoașterea este izvorul și hrana oricărei culturi*”.

Ultima căsuță a fost aceea care a concluzionat întregul exercițiu. I-am lăsat pe ei să formuleze întrebarea la care trebuia să găsim răspuns cu toții. Dacă facem asta, putem observa lesne ce îi interesează pe elevii noștri atunci când vine vorba de școală, sau, pe ce pun ei accentul la momentul respectiv. Ai mei au ales să răspundă la întrebarea: Care ar trebui să fie relația dintre profesor și elev în secolul XXI ?

Timpul s-a scurs prea repede, cele 50 de minute au zburat, clopoțelul găsindu-ne dezbătând de ce profesorul nu este părinte la școală, chiar dacă în înlocuiește de cele mai multe ori pe tatăl sau mama lăsați acasă.

Era firesc ca ora următoare să continuăm discuțiile începute și am pornit la drum cu provocarea, *Sunt profesor în școala unde acum sunt elev!* Elevii și-au imaginat cum e să predai la școală, cum ai relaționa cu elevii, colegii și directorul școlii. A fost un bun exercițiu de punere în ipostaze diferite, de înțelegere a rolului pe care îl ocupă fiecare în instituția numită atât de simplu școală!

Un al treilea exercițiu propus a fost completarea unui chestionar anonim despre școală. Elevii au fost puși să enumere 5 lucruri esențiale pentru o școală ideală și două aspecte negative de care școala românească ar trebui să se debaraseze cât mai repede.

Principalele lucruri necesare într-o școală perfectă sunt:

- Profesori înțelegători și elevi silitori
- Activități școlare
- Ore interesante și captivante
- Clase renovate
- Tehnologia modernă utilizată în cadrul diverselor ore de curs

Două aspecte au fost sesizate ca distructive pentru învățământul de masă: agresivitatea sau alte forme de violență între elevi și cel de-al doilea aspect semnalat a fost legat de temele lungi pentru acasă.

Poate nu vom reuși să facem într-un timp scurt ceea ce ne-am propus în aceste ore de comunicare pe tema școlii în care învățăm, însă am dorit ca elevii să înțeleagă două aspecte pe care le consider esențiale astăzi.

În primul rând, fiecare poate să își spună punctul de vedere ca să ne obișnuim cu ideea că trebuie în viață să ne știm exprima și apoi să ne argumentăm ideea. Doar așa putem schimba ceva!

În al doilea rând, ca să construiești ceva frumos, e nevoie mereu de timp, resurse, însă mai mult ca orice, e nevoie de echipă, de strategii, de acceptare a părerilor celorlalți, de armonie și înțelegere.

Bibliografie:

Breban Nicolae, Îngerul de ghiș, Editura pentru literatură, București, 1973

Hassel Sven, Legiunea blestemaților, trad. Radu Pontbriant, Editura Nemira, București, 2014

Cea mai scumpă de pe lume-Proiect de lecție

Prof. înv. Primar Pop Lucia, Școala Gimnazială ” Nichita Stănescu ”, Baia Mare

Propunător: Pop Lucia

Data : 1. 03. 2017

Clasa a II-a A

Disciplina: Comunicare în limba română

Unitatea tematică: Prin toate colțurile lumii

Tema: Textul în versuri- Cea mai scumpă de pe lume – Nichita Stănescu

Tipul lecției: de predare- învățare- evaluare

Competențe specifice CLR:

- 1.2.- Identificarea unor informații variate dintr-un text audiat
- 2.1.- Formularea unor enunțuri proprii în situații concrete de comunicare
- 2.2.-Transmiterea de informații printr-o suită de enunțuri înlănțuite logic
- 2.3.- Participarea cu interes la dialoguri , în diferite contexte de comunicare
- 3.1.- Citirea unor mesaje scrise, întâlnite în mediul cunoscut
- 3.2.- Identificarea mesajului unui poezie
- 3.3.- Exprimarea interesului pentru lectura unor cărți adecvate vârstei

Competențe specifice MEM:

- 3.1.- Rezolvarea de probleme în cadrul unor investigații, prin observarea și generalizarea unor modele sau regularități din mediul apropiat

Competențe specifice AVAP:

- 2.6- Participarea la activități integrate în care se asociază elemente de exprimare vizuală, muzicală, verbală, kinestezică, participarea la activități integrate adaptate nivelului de vârstă,

Competențe specifice DP:

- 2.3.- Explorarea abilităților de relaționare cu ceilalți

Obiective operaționale:

- Să citească fluent, corect, expresiv;
- Să desprindă informații esențiale dintr-un text citit;
- Să perceapă sensul global al lecturii;
- Să valorifice în enunțuri proprii cuvintele și expresiile noi;
- Să fie capabil să-și exprime păreri personale și să le argumenteze;
- Să –și consolideze informațiile legate de viețuitoare din medii naturale;
- Să diferențieze textele informative de cele literare;
- Să coopereze cu colegii din grupul care fac parte pentru îndeplinirea sarcinilor date;

Obiective afective:

- Exprimarea interesului pentru actul comunicării;
- Mobilizarea elevilor pentru rezolvarea sarcinilor primite;

Resurse:

- temporale: 1oră
- spațiu: sala de clasă
- umane: colectivul clasei a II-a A

Forma de organizare: frontală, individuală, în perechi;

Strategii didactice:

a) metode și procedee: citire explicativă, explicația, conversația, brainstorming, cadranele, harta lecturii, jocul de rol

b) mijloace de învățământ: videoproiector, calculator, manual digital, fișe de lucru, markere, manual, caietul elevului;

Etapale lecției	Conținutul informațional al lecției	Strategii didactice		Modalități de evaluare
		Metode	Mijloace	
1. Moment organizatoric	Elevii se pregătesc pentru lecție. Se distribuie pe mese fișele de lucru.	conversația	fișe de lucru	Observația sistematică
2. Reactualizarea cunoștințelor	Verificarea temei de acasă - (așezarea corectă în pagina caietului a textului scris) Verificarea cunoștințelor teoretice legate de așezarea textului scris în pagina caietului. Unde se scrie titlul textului? Cum scriem literele? Ce trebuie să fie între strofele unei poezii? Ce înseamnă alineat? Ce trebuie să evităm? Un elev adresează întrebarea și numește elevul care să răspundă. Cel care răspunde formulează o nouă întrebare pentru un alt coleg.	conversația	caietele elevilor	Aprecieri verbale individuale
3. Captarea atenției	Ghicitoare despre mama Ne iubește, ne răsfătă, Zi de zi ne dă povață Desigur, v-ați dat seama, Nu e alta decât... (Mama)	conversația explicația	ghicitoare	Aprecieri verbale individuale Verificare orală
4. Anunțarea temei și a obiectivelor	Se anunță tema, se scrie titlul pe tablă, elevii în caiete.	explicația	caiete	
5. Dirijarea situațiilor de învățare	Se completează la tablă un brainstorming pentru întrebarea: La ce te gândești când auzi cuvântul mama? Iubire grijă —atenție— ocrotire duioșie Mama bucurie mângâiere	brainstorming explicația citirea explicativă	 Manualul digital videoproiector,	Observarea sistematică (a comportamentului) Evaluare reciprocă

	Se proiectează poezia pe tablă. Elevii citesc în gând, apoi cu voce tare poezia. Se citește poezia pe roluri. Elevii formulează întrebări pe marginea poeziei. Care credeți că este cea mai bună mamă din lume? Care sunt personajele care apar în poezie? Se cer răspunsuri corect formulate. Elevii completează în caiete harta lecturii. Titlul poeziei Autorul Nichita Stănescu – cunoscut poet și scriitor român. Numărul de strofe – 3 Numărul de versuri – 16 Ideea poeziei – Toate mamele sunt importante pentru copiii lor. Zarzăr = pom fructifer asemănător caisului, corcoduș De-a mea – de a mea Să dea – acțiune (a da) Numește puii următoarelor animale: oaie - miel vacă - vițel rață - boboc capră - ied Scrie cuvinte cu sens asemănător: spune – zice scumpă – dragă dăruiește – oferă Completează după model: peștișor – peștișori – peștișorii tigrișor – tigrișori – tigrișorii ursuleț – ursuleți - ursuleții Joc de rol: Un elev citește întrebarea, iar ceilalți, câte doi, interpretează rolurile personajelor	conversația Harta lecturii Conversația Joc de rol	calculator, CD caietul elevului	Observarea sistematică(a actului citirii) Aprecieri verbale individuale și globale (privind cooperarea, corectitudinea , acuratețea) Verificare frontală
--	--	---	---	---

	din poezie. Ultima strofă este citită de toți elevii.				
6. Asigurarea performanței și a feed- back-ului	1.Se completează anexa 1		Cadr anele	fișe de lucru individuale	Autoevalu are
	1.Alc ătuiește propoziții cu următoarele cuvinte: pui și puii.	2.De sparte în silabe cuvintele “alintate din poezie”			
	3.Spu ne dacă este adevărat(A) sau fals(F):	4. Desenează chipul mamei.			
	2.Sarcini diferite în fișă pentru elevul cu CES.				
7. Evaluare	Se analizează fișele de lucru și se fac corecturile necesare.			fișă de lucru	Observarea sistematică(a răspunsurilor)
8. Încheierea activității Aprecieri, tema pentru acasă	Activitatea se încheie prin intonarea pe muzică a versurilor: Fiecare pui Are mama lui Și eu tot așa Am mămica mea. Am o păpușică Uite-așa de mică O-ngrijesc mereu Că-i sunt mamă eu. Se apreciază participarea și implicarea elevilor la lecție. Se dă tema pentru acasă: ex. 1,5/pag. 18		explicația conversația		Aprecieri verbale globale și individuale

“Primăvara” – proiect interdisciplinar

prof. înv. primar, Potorac Silvia , Școala Gimnazială “Elena Văcărescu”, București

Exemple de bune practici la ciclul primar

Tema proiectului: Primăvara

Clasa: pregătitoare A

Perioada : 2 săptămâni

Obiectiv general: Observarea naturii, identificarea unor schimbări specifice anotimpului primăvara și explicarea acestora

Obiective de referință:

- să participe la activitățile organizate, să observe elemente ale naturii și să le descrie

- să efectueze calcule matematice și să creeze probleme pe baza unor imagini cu elemente de primăvară
- să compare, să ordoneze, să identifice poziția unui obiect într-un șir
- să comunice impresii, idei pe baza observațiilor făcute direct în natură
- să redea teme plastice specifice desenului, picturii, colajului cu hârtie și materiale diverse pentru a ilustra aspecte legate de anotimpul primăvara
- să interpreteze cântece despre primăvară, diferențiind auditiv sunetele înalte-joase, folosind și acompaniament muzical
- să execute mișcare, respectând ritmul imprimat de o melodie ascultată

Strategia didactică:

- Metode și procedee: conversația, explicația, demonstrația, observația, exercițiul, jocul didactic, problematizarea
- Resurse materiale: imagini cu primăvara, filme, videoproiector, jetoane cu imagini reprezentative, materiale pentru ora de Arte Vizuale și Abilități Practice, stație audio

Exemple de activități desfășurate:

Activitatea organizată și tipul acesteia	Activitatea elevilor	Resurse materiale	Evaluare
Ieșire în grădina școlii (MEM)	Observarea schimbărilor care s-au petrecut în grădină: a răsarit iarba, sunt și câțiva ghiocei, copacii au muguri Copiii li se solicită să numere copacii din grădină, să-i clasifice după înălțime, să-i identifice pe cei care sunt aproape/depart, în față/în spate, la dreapta/stânga etc	Grădina școlii	Observarea sistematică
Vizionare film "Înflorirea plantelor" (MEM)	Elevii urmăresc un film care dezvăluie etapele prin care o plantă ia naștere și se dezvoltă, pornind de la germinarea unei semințe și ajungând până la înflorire și apariția fructului, discuții	Videoproiector, ecran, internet, sonorizare	Observarea sistematică
Cântece de primăvară (MM)	Se învață sau se repetă cântecele legate de anotimpul primăvara ("Vine, vine primăvara", "Înfloresc grădinile", "Bate vântul frunzele"). Intonarea cântecelor se însoțește cu deplasare/ pășire pe ritm.	Aparatură audio și video	Observarea sistematică
Povești, poezii, jocuri de cuvinte (CLR)	Elevii ascultă povești citite de către învățător ("Legenda ghiocelului"), urmând apoi jocul didactic "Știi să răspunzi la întrebarea mea?" (un copil formulează o întrebare legată de textul citit și apoi numește un coleg care să răspundă) "Jocul silabelor"- profesorul denumeste o floare de primăvară, copiii găsesc un cuvânt care să rimeze cu cuvântul spus. "Micii poeți"- sub îndrumarea	Culegere de texte	Observarea sistematică Evaluarea orală

	profesorului, se compune o poezie despre primăvară, formată din 1-2 strofe, cu câte 4 versuri. Se memorează prin repetare în cor.		
AVAP	Elevii realizează desen și pictură pe tematica propusă(flori, grădini, parcuri, copaci înfloriți, ouă de Paște) Se lucrează colajul intitulat "Primăvara" Copiii pregătesc o salată de primăvară, cu verdețuri de sezon	Foi de desen, acuarele, pensule, apa, carton duplex, decupaje, lipici, vase de bucatarie, ingrediente	Evaluarea produselor realizate
Excursie "Primăvara în pădure" (Activitate extracurriculară)	Copiii participă la excursia organizată și observă natura, pun întrebări, discută, se joacă în aer liber. Se plantează un copăcel.	Resurse financiare pentru excursie, copacel	Observarea sistematică

Bibliografie:

Dumitru, A., Dumitru, V.-G. *Jocuri didactice pentru formarea și dezvoltarea unor competențe la elevii din clasele învățământului primar. Editura Corint. București. 2013.*
Mîndru, E., Niculae, A., Borbeli, L. *Strategii didactice interactive. Exemple din practica didactică. Editura D.P.H. București. 2010.*

Uite, vine Moș Nicolae!-Proiect didactic

... prof. înv.primar Diana Dorca-Mărginaș, Școala Gimnazială "Nichita Stănescu"

Data: 6.12.2016

Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială "Nichita Stănescu"

Clasa: Pregătitoare A (Clasa Inimioarelor)

Propunător: prof. înv.primar Diana Dorca-Mărginaș

Aria curriculară: Limbă și comunicare

Disciplina: Comunicare în limba română

Unitatea tematică: Obiceiuri și tradiții de iarnă

Subiectul: Uite, vine Moș Nicolae!

Forma de realizare: activitate integrată

Tipul lecției: dobândire de cunoștințe

Discipline integrate: - Comunicare în limba română
- Matematica și explorarea mediului
- Arte vizuale și abilități practice
- Muzică și mișcare

Competențe specifice:

CLR:

- 1.1. Sesizarea semnificației globale a unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar și rar;
- 1.3. Identificarea sunetului inițial și/ sau final dintr-un cuvânt, a silabelor și a cuvintelor din propoziții rostite clar și rar
- 3.1. Recunoașterea unor cuvinte uzuale din universul apropiat scrise cu litere mari și mici de tipar

MEM:

- 1.5. Efectuarea de adunări repetate/ scăderi repetate prin numărare și reprezentări obiectuale în comcentrul 0-31

➡ **AVAP:**

2.3. Realizarea de aplicații/compoziții/obiecte/construcții simple, pe baza interesului direct

➡ **MM**

2.1. Cântarea individuală sau în grup asociind mișcarea sugerată de text

Obiective operaționale:

- O1 – să găsească cuvinte potrivite anotimpului iarna
- O2 – să urmărească filmul poveștii lui Moș Nicolae
- O3 – să răspundă corect la întrebări
- O4 – să selecteze jetoane corespunzătoare sarcinilor de lucru
- O5 – să numere cuvintele unor propoziții
- O6 – să identifice sunetele din cuvinte
- O7 – să numere în centrul 0-30
- O8 – să intoneze melodios cântecul de iarnă
- O9 – să modeleze ornamente de brad

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: brainstorming, observația, conversația, explicația, exercițiul.

Mijloace de învățământ: imagini cu anotimpul iarna, jetoane cu fulgi, globuri, stele, inimi, bradut din polistiren, fișe de muncă independentă, sârmă decorativă, video-proiector, laptop, boxe.

Forme de organizare: frontală, individuală, pe grupe.

Bibliografie: Curs formare: “Organizarea interdisciplinară a ofertelor de învățare pentru formarea competențelor cheie la școlarii din clasele I-IV” - program de formare continuă de tip “blended learning” pentru cadrele didactice din învățământul primar.

-MECTS-„Programa pentru disciplinele Comunicare în limba română, Matematică și explorarea mediului, Dezvoltare personală, Muzică și mișcare și Arte vizuale și abilități practice, aprobată prin ordinul ministrului nr.3656/29.03.2012”, București, 2012;

-, Ghidul învățătorului pentru clasa pregătitoare, Editura Euristica 2013;

DEMERSUL DIDACTIC

SECVENȚELE LECȚIEI	O B. OP	CONȚINUTUL INSTRUCTIV-EDUCATIV	STRATEGII DIDACTICE			EVALUARE
			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Moduri de organizare	
1.MOMENT ORGANIZATORIC		Asigur condițiile optime pentru desfășurarea lecției: pregătirea materialului didactic necesar, stabilirea liniștii.	Explicația		Frontal	Observare sistematică
2.CAPTAREA ATENȚIEI 		Propun elevilor să spună câte un cuvânt care le vine în minte la auzul cuvântului ”iarnă”. Se poartă o scurtă discuție despre anotimpul menționat. Conduc discuția spre anunțarea temei.(Moș Nicolae)	Brainstor-ming	Planșe cu anotimpul iarna și Moș Nicolae (Anexa 1)	Frontal	
3.ANUNȚAREA TEMEI SI OBIECTIVELOR	A	Se anunța tema activității „Uite, vine Moș Nicolae!” și obiectivele într-o manieră accesibilă copiilor. Îi anunț pe copii, ca astăzi la ora de CLR vor asculta o poveste despre Moș Nicolae, iar pe parcursul activității vor	Conversația		Frontal	

4.DIRIJAREA ACTIVITĂȚII 	împodobi un brăduț pentru el. Elevii sunt invitați în băncuțe pentru începerea activității. Se prezintă filmulețul "Povestea lui Moș Nicolae". Au loc discuții ca urmare a vizionării filmului, astfel copiii răspund la câteva întrebări: Ce titlu are textul ? Care sunt personajele textului ? Cine era Nicolae ? Cum era el ? Se explică sensul cuvintelor necunoscute: episcop,. Elevii grupați în patru echipe (FULGII, GLOBURILE, STELUȚELE , BRAZII) vor împodobi brăduțul conform cerințelor următoare: • Așează și lipește pe brăduț atâția fulgi câte cuvinte are propoziția: "Moș Nicolae aduce cadouri". • Lipește pe brad atâtea globuri câte silabe are cuvântul "cadouri". • Așează pe brad tot atâtea stelute galbene câte sunete are cuvântul „moș”. • Pune pe brad inimioara pe care îți scrii numele tău. • Cer elevilor să calculeze câte podoabe au pus în brad.(prin numărare)	Conversația Joc didactic Conversația Explicația	Videoproiector, laptop, boxe Jetoane: fulgi, stelute, globuri, inimioare; (Anexa 2)	Frontal Pe grupe Individual	Formativă Observare sistematică Aprecieri verbale
5.OBTINEREA PERFORMANȚEI	Elevii vor rezolva sarcinile din fișa de muncă independentă. Explic cerințele.(Anexa) Verificăm dacă au rezolvat corect.	Explicația Conversația Exercițiul	Fișe de muncă independentă (Anexa 3)	Individuală Frontal	Observare sistematică
6.ACTIVITATE RECREATIVĂ	Cântarea în colectiv a unui cântec de iarnă și modelarea din sârmă decorativă a unor ornamente colorate pentru bradul de Crăciun.	Cântarea colectivă	Sârmă decorativă	Individual	Aprecieri verbale
7.INCHEIEREA ACTIVITĂȚII 	Se fac aprecieri globale asupra modului de desfășurare a lecției, se evidențiază elevii care au fost activi. Toți elevii primesc recompense dulci.		Recompense dulci		Aprecieri verbale

Apa darul vieții- Proiect tematic

Prof. Aromânesei Carmen, Colegiul Tehnic Ion Mincu Timișoara

TEMA: Apa darul vieții

MOTTO : Dacă te gândești la ziua care va urma- ia-ți de mâncare

Dacă te gândești la anul care va urma- plantează un copac

Dacă te gândești la secolul care va urma –educă copiii.

(proverb chinezesc)

Întreaga educație a elevilor va fi orientată către protecția mediului înconjurător, viața nefiind separată de el. Ei trebuie să înțeleagă că acțiunile omului asupra mediului pot fi atât constructive cât și distructive.

Educația ecologică a copiilor începe foarte devreme și se continuă de-a lungul întregului ciclu de învățământ. Elevii trebuie să conștientizeze că natura nu este proprietatea cuiva, ci este și trebuie să fie în egală măsură a celor care trăim, dar și a generațiilor viitoare.

LOC DE DESFĂȘURARE : Aquatim Timișoara

BENEFICIARI : elevii clasei a II-A

Prof. Aromânesei Carmen

PERIOADA: 20,03,2017-22,03,2017

ARGUMENT:

« Pământul nu aparține omului, ci dimpotrivă omul aparține pământului »-acesta este un vechi adevăr care stă la baza multor progrese de dezvoltare durabilă ale statelor lumii, care au înțeles că problema mediului înconjurător este o problemă universală, dat fiind faptul că fenomenele de poluare nu cunosc distanțe și nu țin seama de nici un fel de frontiere.

Apa este elementul care întretine viața pe Pământ. Toate organismele o contin; unele traiesc în ea; unele o consuma. Plantele și animalele au nevoie de apă pură, și nu pot supraviețui dacă apa este infectată cu chimicale toxice care dauunează microorganismelor. Dacă este extrem de gravă, poluarea apei poate ucide un număr mare de pești, pasări și animale, iar în unele cazuri poate ucide toți membrii speciei din zona afectată. Poluarea face ca paraurele, lacurile și toate acumulările de apă să aibă un aspect și un miros neplăcut. Apa este un element indispensabil vieții, pentru toate organismele și ecosistemele, datorită răspândirii și calităților deosebite pe care le are. Diversele teorii ale apariției vieții pe pământ acordă apei un rol central, majoritatea considerând oceanul primul și pentru miliarde de ani singurul leagăn al vieții. Poluarea apei reprezintă contaminarea izvoarelor, lacurilor, apelor subterane, a marilor și oceanelor cu substanțe daunatoare mediului înconjurător.

Termenul de **poluare** (lat. *pollo*, *polluere* - a murdări, a profana) desemnează orice activitate care, prin ea însăși sau prin consecințele sale, aduce modificări echilibrului biologice, influențând negativ ecosistemele naturale și / sau artificiale cu urmări nefaste pentru activitatea economică, starea de sănătate și confortul speciei umane.

Pentru a cunoaște cât mai bine problemele mediului se pot realiza jocuri de rol, activități practice, desene, excursii, activități în aer liber, se pot alcătui scheme și hărți.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

Elevi vor fi capabili :

- să identifice calitățile mediului înconjurător, calități necesare unei vieți sănătoase;
- să identifice tipuri de poluanți și sursele de poluare din zona în care locuiesc;
- să depisteze efectele poluării mediului ;
- să se implice responsabil în acțiuni de protecție a mediului ;
- să utilizeze materiale refolosibile în vederea realizării unor lucrări propuse ;
- să exprime opinii personale în legătură cu anumite aspecte de mediu prin creații artistice ecologice, prin realizarea de afișe, desene, articole, fotografii;

METODE ȘI PROCEDEE, MODALITĂȚI DE REALIZARE:

În vederea atingerii obiectivelor propuse am planificat o serie de activități în care sunt implicați atât copiii, cât și părinții. Am plecat în călătoria noastră de la scurte prezentări ale poluării apei.

Metode:

- ❖ ȘTIU, VREAU SĂ ȘTIU, AM ÎNVĂȚAT
- ❖ PĂLARIILE GÂNDITOARE
- ❖ EXPLICAȚIA, CONVERSAȚIA
- ❖ DRAMATIZAREA
- ❖ BRAINSTORMINGUL

RESURSE :

- umane :elevi, părinți, cadre didactice ;
- materiale :reviste, mape, albume, materiale din natură, atlas botanic, planșe, atlas zoologic, ierbare, insectare, chestionare, fișe de lucru ;
- temporale :1 săptămâna ;

PICURICI MASCOTA PROIECTULUI

HARTA PROIECTULUI

Structura unui ziar al Apei

- realizarea acestuia prin desene, articole, imagini despre apă

Vizită la Uzina de Apă

Povestea unei picături de apă-M. Ghivirigă

Calendarul Apei

27 martie-Ziua Internațională a Apei
8 iunie-Ziua Mondială a Oceanelor
29 iunie- Ziua Internațională a Dunării
25 septembrie-Ziua Internațională a Mediului Marin
31 octombrie-Ziua Internațională a Mării Negre

Muzeul Apei

-mostre de apă aduse în clasă, se pot aduce sticlețe cu apă luată din diferite surse(ploaie, cișmea, bălți, heleșteu, etc)

Utilizarea apei în gospodărie

- temă de cercetare -

Realizarea circuitului apei în natură și a mascotei PICURICI

EVALUAREA:

1. Realizarea unor instrumente muzicale de apă

- **Xilofonul**- mai multe sticle umplute cu apă în cantități diferite, se pot lovi sau sufla în ele
- **Flautul apei**- un pai din plastic introdus cu un capăt într-un vas cu apă, se suflă pe el obținându-se diferite tonuri

Realizarea și distribuirea în comunitate a unor fluturași cu îndemnurile:

- **APA ESTE O SURSĂ LIMITATĂ, ÎNCERCAȚI S-O ECONOMIȘI!**
- **ACHITAȚI LA TIMP FACTURILE, PENTRU CĂ O PARTE DIN BANI SUNT UTILIZAȚI PENTRU EPURAREA APEI.**
- **APĂ CURATĂ PENTRU O LUME SĂNĂTOASĂ!**

Realizarea :

- expoziției de desene ,
- Circuitului Apei în natură și
- mascotei PICURICI (materiale reciclabile)

*, „Să dăm o șansă planetei!” - realizarea ziarului despre apă

2. Portofoliul:

- colectarea tuturor materialelor realizate pe tema proiectului;
- produse care arată interesele, stilul elevului;

ISSN 2286-4660
ISSN-L 2286-4660